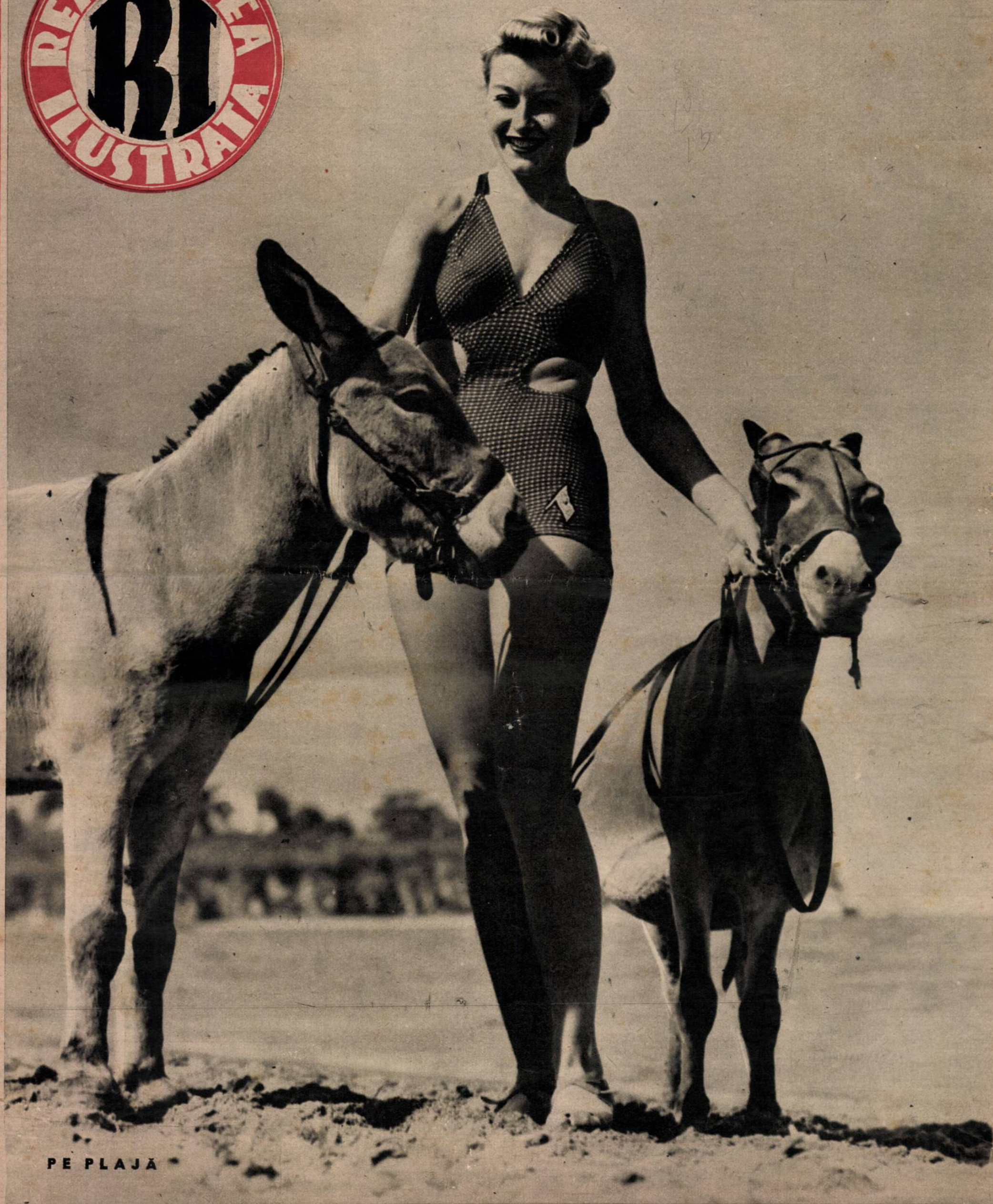

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

8-14 IULIE 1943
NR 857 — ANUL XVII
— 30 LEI —

PE PLAJĂ

REPO *de ne*

Un general german decorează, în numele Fuehrerului, cu Crucea de Fier, pe ofițerii români care s'au distinș în luptele dela Cuban.

Pe un aerodrom român de pe coasta Mării Negre, de unde decolează neconștient avioane pentru supravegherea mării, tunarii antiaerieni stau de veghe

Stânga: într-o localitate din Răsărit ostașii români și populația civilă asistă la un spectacol dat de o trupă de teatru

Jos: întorși din misiune acești sburători români sunt întâmpinați de câinele-lup, mascota escadrilei

PORTAJ Front

In acordurile melodiilor vesele ostașii români de pe front joacă o sărbătoare ca la țară

Infanteriști români asigură paza coastei Mării Negre lângă Novorosisk

La o baterie română anti-aeriană de pe frontul de Răcărît

Turarii de pe o navă de război română ască veghează asupra unui convoi de vase de transport

Gata de decolare echipajul acestui avion român de observație se pregătește să plece în misiune de recunoaștere

ESTE de-ajuns să aruncăm o singură privire pe harta țărilor nordice, pentru a ne da seama de situația cu totul specială a Suediei. Într-adevăr, zona de foc a războiului a cuprins câteva dintre statele europene nordice. Suedia se află situată între fronturi efective și fronturi virtuale. Datorită poziției sale, această țară suportă dela începutul conflictului presiunea contrarie a beligeranților, care-i cer să facă concesii ideologice sau materiale. Cu deosebire ne referim la ingerințele aliaților, care vor să determine această putere să intre în rândul lor.

În asemenea condițiuni geografice și, dacă vreți, psihologice, conducătorii Suediei trebuie să depună enorme eforturi pentru a se menține pe linia neutralității și a rezistenței armate.

Regatul lui Gustav al V-lea este o țară bogată, înzestrată cu importante resurse econo-

În mediul intelectualității suedeze, își face loc un curent de idei cu totul nou: toți factorii responsabili ai acestei țări sunt de părere că neutralitatea trebuie păstrată, dar că în niciun caz Suedia nu are dreptul să rămână indiferentă la marea și dureroasă încercare prin care trece omenirea.

Firește că asemenea idei pot determina o țară să ia, față de beligeranți, o anumită atitudine care ar putea fi interpretată drept o depășire a neutralității.

Iată de ce guvernul Majestății Sale Gustav al V-lea preconizează menținerea riguroasă a neutralității, neîngăduind nicio manifestare publică de simpatie pentru una sau cealaltă dintre taberele de luptă.

Nu trebuie să pierdem din vedere că Suedia se află în fața unor probleme foarte grave, începând cu anul 1941, când guvernul său a fost nevoit să decreteze mobilizarea.

Se știe cât de numeroase au fost violările spațiului aerian și maritim al acestei puteri.

D. Christian Gunther, ministru suedez al Afacerilor Străine, este unul dintre adepții ideii de neutralitate absolută. Această politică găsește firește adversari în interiorul țării și în străinătate.

În anul 1940, Suedia a încheiat cu Germania un acord privitor la transportul aerian al soldaților germani din Norvegia. Marea Britanie a protestat la Stockholm, cerând anularea acestui acord care ar contrazice neutralitatea guvernului suedez. D. Gunther a răspuns că Norvegia nu mai poate fi considerată de multă vreme un front activ, astfel încât transportul permisionarilor germani nu ar constitui o violare a principiilor neutrale.

Kungsgatan, strada principală a orașului Stockholm

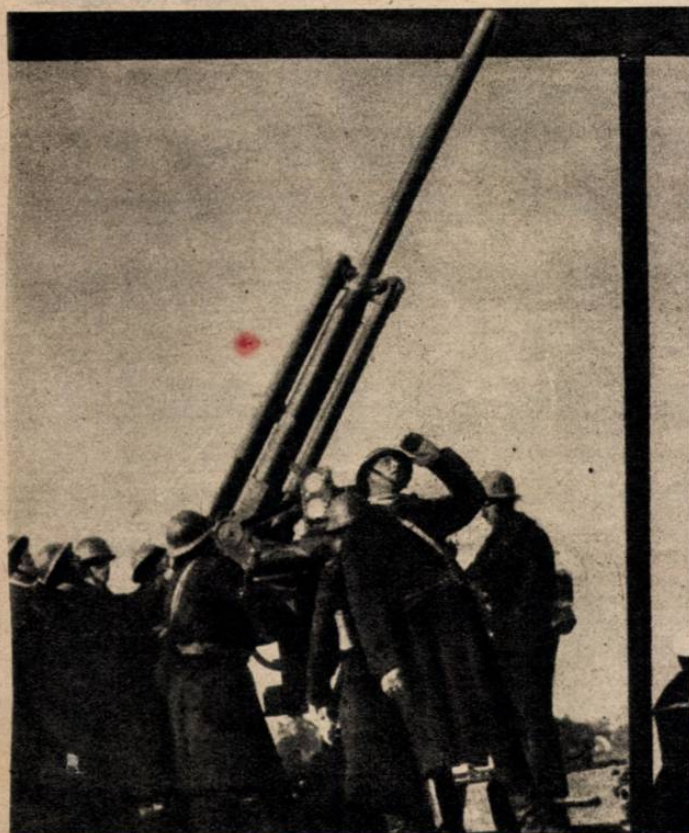
Stânga: D. Albin Hansson, președintele Consiliului de Miniștri, vorbind despre neutralitatea Suediei

Am dat numai un exemplu pentru a arăta cât de greu îi este în actualele împrejurări unei țări să-și păstreze o politică independentă și neutră.

Totuși Suedia a reușit ca și celelalte țări, așezate la extremitățile Europei, Portugalia și Turcia, să rămână în afara conflictului.

Ceea ce dă guvernului suedez forța necesară pentru a

Dreapta: Aspect din Stadsgården, marele port al Stockholmului, în care activitatea începe din cauza războiului pe mări

Spațiul aerian fiindu-i adeseori încălcat, Suedia și-a instalat o puternică rețea de baterii antiaeriene de ultimă perfecționare tehnică

mice, ceea ce a determinat, la locuitorii Suediei, dezvoltarea gustului de confort și a unei concepții de viață liberală. Cel care au avut prilejul să călătorească în Suedia, în prima iarnă a războiului, și-au putut da seama că schimbările economice provocate de conflict au fost resimțite în chip dureros de suedezi.

Este adevărat că Suedia a dat Finlandei cote de voluntari, un ajutor apreciabil, mergând până acolo încât a trimis pe frontul nordic o armată de voluntari.

De atunci și până astăzi atitudinea Suediei s'a schimbat evoluând spre o neutralitate fără rezerve.

Jos: Manifestație populară pe străzile Stockholmului pentru menținerea unei neutralități absolute

Neutralitatea SUEDEI

evita dificultățile ce se ivesc la tot pasul, este patriotismul iluminat al cetățenilor, care sunt profund monarhiști și pătimași iubitori ai libertății.

Este interesant de notat că factorul cel mai important care a determinat unificarea tuturor straturilor populare în urmărirea aceluiași efort — pacea — este monarhia. Suveranul Gustav al V-lea este iubit de poporul său care vede în el o pildă de viață echilibrată și de principii sănătoase.

Se spune că socialiștii suedezi, — care principal sunt antimonarhici, — nu pot rosti nici cea mai mică acuzație împotriva casei domnitoare extrem de populară.

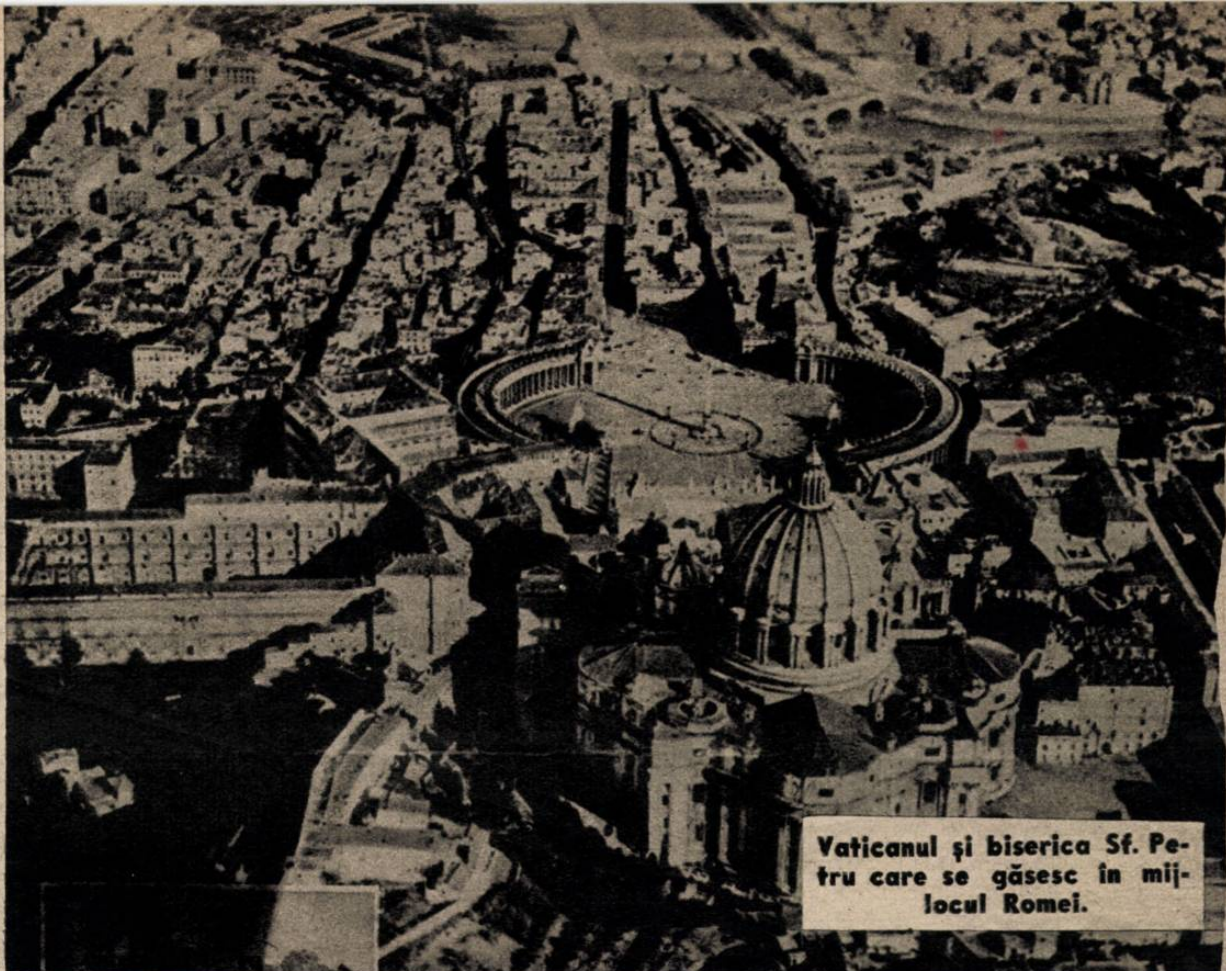
În lumina acestor fapte s'ar putea afirma cu garanția de a rosti un adevăr, că neutralitatea Suediei este expresia înțelepciunii politice a monarhiei suedeze.

○ **MENIREA** creștină și-a pus înspăimântată această întrebare dela începutul războiului. Și cu drept cuvânt, deoarece Roma constituie un patrimoniu universal, scump tuturor creștinilor, tuturor artiștilor și oamenilor de cultură.

În deosebi creștinii catolici, atât de numeroși pe fața pământului, au suferit la ideea că, la ororile unui războiu care nu respectă viața populației civile s'ar mai putea adăuga supremul sacrilegiu al bombardării Cetății sfinte, a distrugerii comorilor de artă sacră și profană, adunate de dinastia celor 261 de Papi.

În puținele zile cât a durat războiul franco-italian, primejdia a părut la un moment dat destul de serioasă. Avioane franceze au sburat deasupra Romei, dar acestea n'au aruncat decât manifeste. A intervenit oare un acord tacit? Francezii s'au abținut dela orice acțiune agresivă împotriva stăvechei cetăți creștine. Apoi s'a produs armistițiul dela Valle Incisa. Ceva mai târziu, când aviația engleză și-a instalat bazele în Grecia, primejdia aeriană a reapărut.

Vaticanul și biserica Sf. Petru care se găsesc în mijlocul Romei.

ROMA VA FI OARE

bombardată?

Într-o vreme a circulat șvonul că englezii s'ar fi obligat să nu bombardeze Roma, dacă germanii și italienii la rândul-le și-ar fi asumat obligația de a nu bombarda Atena, cetatea splendidelor ruini ale civilizației elene și Cairo. În fapt, aceste puncte nu au fost bombardate.

Întrebat în Camera Comunelor ce are de gând cu Roma, d. Churchill, premierul Angliei, a răspuns că Cetatea Eternă va fi bombardată dacă va fi nevoie.

În clipa de față aviația anglo-americană dispune de teritoriul african de baze foarte apropiate de Sudul și de centrul Italiei. Malta a redevenit în ultima vreme un imens „port-avion”. Atacurile aeriene ale aliaților se înmulțesc și ele vizează în afară de splendidul Neapole, regiunile vecine Romei.

Dacă generalul Spaatz, comandantul suprem al aviației aliate din Africa de Nord, ar dori să bombardeze Cetatea Eternă, niciun obstacol material nu s'ar împotrivi acestui plan funest. Dar dacă este adevărat că capitala regatului

Sicilia, asupra căreia au fost îndreptate, în ultimul timp, cele mai feroce bombardamente anglo-americe,

italian este un centru important pentru conducerea războiului, nimeni nu ar putea ierta vreodată crima de a atinge cu bombe comorile de artă și de gândire îngămădite în străvechea cetate a Suveranilor Pontifi.

Desfășurarea evenimentelor istorice ne îngăduie să constatăm că dacă Roma nu a împărțit până acum soarta atâtor capitale europene — Londra, Berlin, Paris și Moscova — explicația trebuie căutată în faptul prezenței în Cetatea Eternă a Șefului Suprem al Bisericii romano-catolice.

Prezența Sfântului Părinte este o garanție de inviolabilitate pentru miile sau chiar zecile de mii de persoane

(Continuare în pag. 10-a)

Stânga: Papa vorbind, zilele trecute în fața a peste 25 mii de muncitori romani.

*Când
va fi
sfârșitul
lunii?*

○ conferință internațională de astronomie s'a reunit recent la Stockholm. Obiectul pasionantelor discuții depășeau actualitățile arzătoare ale zilei. Era firesc ca astronomii adunați în capitala Suediei să ia în discuție problemele specialității lor, care de cele mai multe ori ne lasă reci pe noi, muritorii de rând. Totuși savanții au discutat o chestiune care ne-ar putea interesa și pe noi într-o oarecare măsură: oamenii au vrut să stabilească data certă a sfârșitului lumii.

Este delă sine înțeles că, imitând exemplul tuturor conferințelor cu caracter internațional, astronomii dela Stockholm n'au reușit să

Jos: O eclipsă de soare fotografiată acum câțiva ani de aviatorul Băzu Cantacuzino dela 5.000 metri înălțime

se pună de acord. Nici în privința datei, dar nici în privința condițiilor. Deoarece majoritatea prevederilor oamenilor de știință fixează data sfârșitului lumii în anul 20.000 de miliarde, firește că micile diferențe de calcul nu ne mai pot interesa.

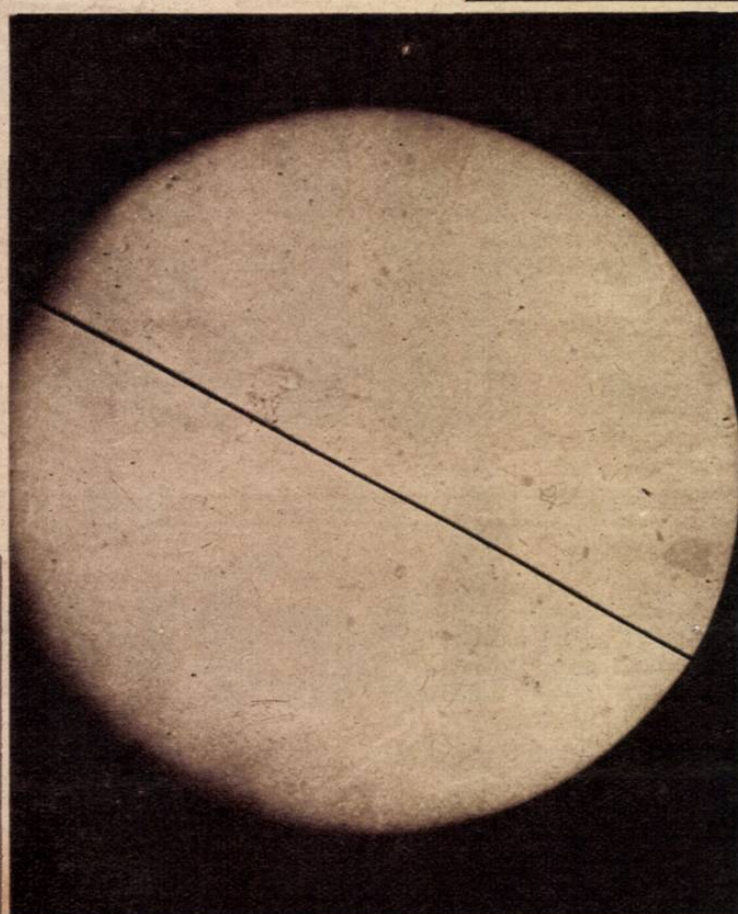
Câțiva dizidenți au pretins că sfârșitul lumii, cum s'a mai spus și despre războiul Troei, nu se va produce niciodată. Majoritatea savanților însă au ajuns la concluzii pozitive: lumea va lua sfârșit peste 20 de miliarde de ani. Câțiva astronomi au demonstrat că după calculele cele mai exacte, făcute chiar de ei, sfârșitul s'ar produce ceva mai târziu, adică

La 1 Martie 1943 o cometă uriașă a amenințat pământul. Iată o fotografie la cel mai apropiat punct de pământ

plozia va produce o lumină extraordinară care va ajunge pe pământ cu viteza luminii, adică cu 300.000 de kilometri pe secundă. Vom avea — adică oamenii acelor timpuri îndepărtate vor avea — numai cinci minute pentru a-și face testamentul și tot cinci minute pentru achitarea datoriilor. Probabil însă că nu se vor mai gândi la testament și la alte asemenea bagatele.

Astronomii mai puțin dotați cu simț poetic reduc însă sfârșitul pământului la un simplu accident de circulație astrală. Soarele și sateliții săi se îndreaptă cu o viteză de 20 de kilometri pe secundă către planeta Hercule. Când se va produce ciocnirea așteptată atunci niciun ziar de seară sau de dimineață nu va mai avea timpul necesar să o anunțe cu litere groase, într-o ediție specială.

Păcat că totul se va produce repede, deoarece, după cum se spune astronomul în chestiune: „Cei care vor mai locui pământul în vremurile acelea îndepărtate vor fi martorii unui spectacol de o măreție incomparabilă. Oricât de ispititoare ar fi această fericire de a vedea un spectacol de o măreție incomparabilă, foarte mulți dintre contemporanii noștri socotesc totuși că războiul actual satisface întru totul curiozitatea lor, în domeniul faptelor mărețe și incomparabilei.

O fotografie a soarelui

Fotografia unei eclipse totale de soare

peste 90 miliarde de ani. Dar în ce fel se va sfârși lumea? Unii pretind că încetul cu încetul astrele se vor topi și se vor stinge prefăcându-se în pulbere sau nori. Alții au vorbit despre o formidabilă explozie astrală care va face ca soarele nostru, de pildă, să se sfărâme în milioane de bucăți. Bucățile solare, proiectate în spațiu cu o viteză de 6.000 km. pe secundă, având fiecare o temperatură de 45.000 de grade, vor atinge pământul după cinci ore, dela declanșarea exploziei. În acest timp ex-

BROADWAY-UL, strada marilor teatre new-yorkeze, iluminată în timp de pace cu zeci de mii de becuri, cunoaște azi camuflajul cel mai sever.

În timp de pace se spunea că Broadway-ul era inundat de o lumină orgiacă. Pentru cel care a cunoscut New-Yorkul în acel timp, o eclipsă sau o aureolă boreală, ar fi fenomene mai puțin ciudate decât întunericul care domnește în cartierul plăcerilor. Broadway-ul era un imperiu paradisiac, în care lumina nu apunea niciodată. Locuitorii acestui cartier schimbaseră ordinea firii: noaptea vegheau, iar ziua, când sgomotele petrecerilor populare încetau, se culcau.

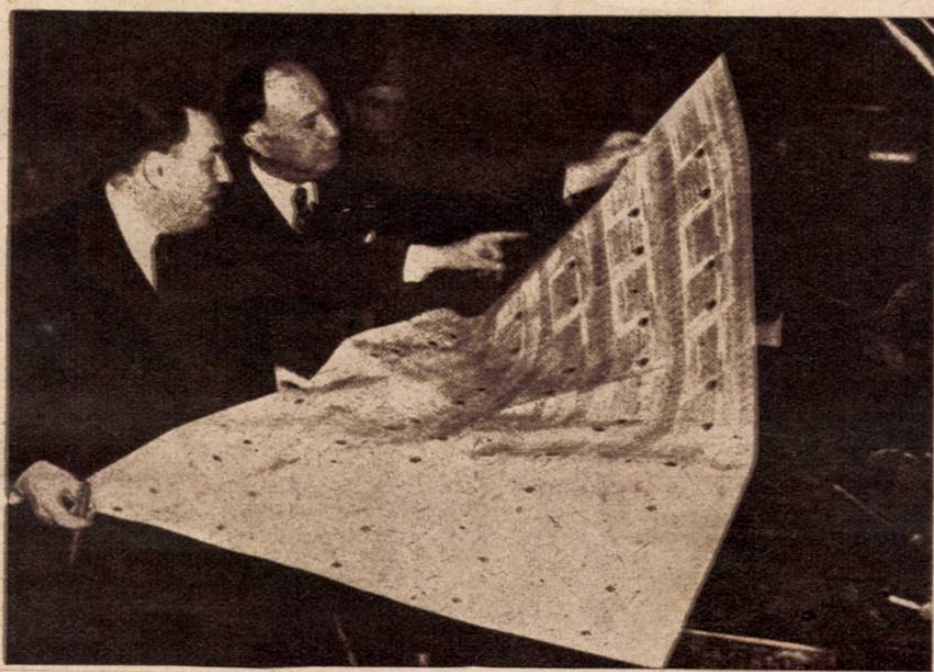
Din zori și până'n noapte, pe străzile acestui cartier, era o animație unică. În comparație cu Broadway-ul, Montmartre Monparnasse-ul, aceste colțuri vesele ale Parisului, păreau două cartiere provinciale, două oaze de liniște și de penumbră.

În cartierul new-

Prețurile se urcă vertiginos în America. Iată o vânzătoare de magazin arătând clienței sale noile prețuri fixate de guvern

Jos: Raționalizarea alimentelor este foarte severă în Statele Unite. Iată, aici noile cartele pentru zahăr în momentul când ies de sub tipar

de tramvaiu și folosirea din ce în ce mai mare a mijloacelor de circulație colective, trădează starea economică precară provocată de războiul actual. În marile orașe industriale ale Americii de Nord s'a înregistrat fenomenul contrar: în loc să scadă circulația oamenilor și a vehiculelor, ea s'a intensificat. La Washington, la Chicago și în alte centre politice și economice ale Statelor Unite, s'a înregistrat o acută criză a locuințelor. Aici s'au produs aglomerații omenești uriașe, asemănătoare cu acelea provocate în sudul Franței, în timpul exodului din 1940. Criza de locuințe a dat naștere, pe cale de consecință crizei de alimente. Astăzi, în marile centre urbane din Statele Unite, cetățeanul care pleacă Sâmbătă seara la țară, în căutarea alimentelor, a devenit ceva obișnuit. Acest explorator în căutarea de ouă și de carne este numit „hoarder”. Câteva organe de presă ale Statelor Unite au sesizat autoritățile asupra aglomerațiilor provocate în trenuri de acești vânzători de alimente. Este drept, că trenurile circulă cu o încălțură neobișnuită de persoane și mărfuri, datorită restricțiilor privitoare la utilizarea carburanților.

Restricțiile, greutatea de circulație, toate acestea nu sunt nimic pe lângă alte lipsuri. Așa de pildă femeile americane, excesiv de elegane, se plâng de criza ciorapilor de mătase, care în timp de pace se importau din Japonia și care lipsesc astăzi. Femeile pretind că războiul este îndreptat împotriva lor, deoarece în timp ce alimentele pot fi procurate la diferite ferme, ciorapii de mătase și diferite produse cosmetice nu se mai găsesc aproape de loc. Acum câteva luni cochetele de dincolo de Ocean își puteau procura ciorapi de nylon. Pe cale de decret, această materie primă a fost rezervată cerințelor industriei de războiu. Elegantele americane au început să meargă fără ciorapi, ca surorile lor din Europa. Mai lipsesc și multe alte lucruri, iar presa americană în loc să însuflească mulțimilor nădejdea unei prosperități viitoare, nu se sfiește să anunțe că criza economică se va accentua treptat.

Miliardarii americani nu mai au ce face cu banii lor: nu mai pot cheltui pentru că nu au pe

(Continuare în pag. 14-a)

BROADWAY-UL ÎN INTUNERIC

workez totul era ridicat la pătrat sau, dacă vrei la cub: o circulație intensă de pietoni și de vehicule, o profuziune de localuri de toate felurile, corespunzătoare tuturor posibilităților materiale, un șir de teatre și de varieturi alături de cele mai fastuoase și mai încăpătoare săli de cinematograful din lume.

Astăzi pe Broadway ard numai semnalele luminoase permise de legile camuflajului. Circulația a devenit mai rară și bulevardele, care altădată păreau înguste pentru mulțimea care le străbătea, fac astăzi impresia că ar fi prea largi. Larva de odinioară a făcut loc unei liniști neobișnuite. Cartierul petrecerilor a luat o înfățișare burgheză și liniștită.

Abea la ora când spectacolele se termină, străzile devin mai însuflețite. Noctambulii sunt din ce în ce mai rari, iar benzina se împarte cu sgară. Pe străzi se văd foarte puține mașini particulare și poate că ziua de mâine va deschide tracțiunii animale o nouă și bizară carieră. New-yorkezii, care de ani nu au mai văzut cai, vor avea prilejul să revadă această bizarerie zoologică.

Fața celui mai mare oraș din America de Nord a suferit schimbări simțitoare. Trenurile metropolitane sunt pline ca în orice oraș imens. Această aglomerație neobișnuită în vagoanele

Dreapta: O aglomerație extraordinară se poate vedea în centrele urbane. Nici Washingtonul, atât de prețios aglomerat altădată, n'a scăpat de afluența poporului care nu se jenează să manifesteze pentru pace, pe scările Capitolului

Una din ședințele Congresului Internațional al Presei, care a avut loc la Viena. În prim plan (dela stânga spre dreapta): d. Dr. Dietrich, Șeful Presei Reich-ului și d. ministru Alfred Rosenberg.

Defilarea în Piața Imperiului din Lisabona cu prilejul sărbătoriri a 17 ani dela revoluția națională portugheză

Vechi dansuri germane executate cu prilejul unei sărbători istorice care a avut loc, recent, la Rothembera

în TOAMTA

Dreapta: Regele G
Tronului, îndreptă
entuziaste ale mu

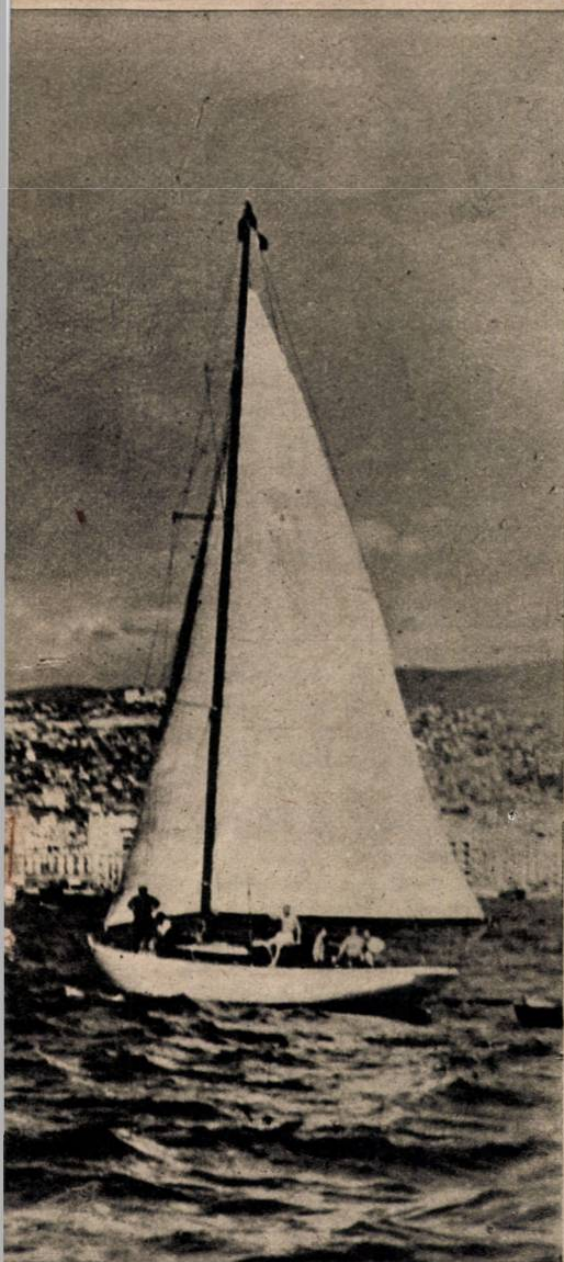
O vedere a por
recentelor bo

Inaugurarea noului sediu al falangei spaniole din Roma. Vorbește d. Raimondo Fernandez Cuesta, ministrul Spaniei la Roma și șeful Falangei

ustav al Suediei și prințul-moștenitor al
ndu-se spre palatul regal, în aclamațiile
șimii, în ziua când Suveranul a împlinit
85 ani

ului Salonic care a constituit obiectul
mbardamente ale aviației britanice

Generalul Franco vizi-
tează palatul muzeu-
lui Pardo din Madrid,
care s'a îmbogățit cu
noi și valoroase piese
istorice

Stânga: Medicii ger-
mani se interesează,
pas cu pas, de soldații
de pe front. Iată-i fă-
cându-le injecții într-o
tranchee din prima linie

Cei doi șefi ai armate-
lor din Extremul Nord:
Generalul german Dietl
și Generalul finlandez
Heinrichs, după o con-
sătuire pe care au a-
vut-o la Marele Cartier
General din Laponia

Pentru copii

DARMOL este o adevărată fericire. Acționează sigur și ușor. De aceea medicii recomandă DARMOL și pentru copii. Chiar după o întrebuințare mai îndelungată nu apare fenomenul obișnuinței. DARMOL are un gust excelent, fiind agreabil de luat. Se ia ca ciocolată. În ambalaj original, la prețul de Lei 10. — și Lei 75. —

DARMOL

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ.
RENUMIT DE DECENII. UZINELE DARMOL, VIENA.

POND'S

PUDRĂ
+
CREMA
C
PENTRU NOAPTE
+
CREMA
V
PENTRU ZI

POND'S
FACE POWDER

PRODUSE DE CALITATE
PENTRU
OAMENI DE CALITATE

ROMA VA FI OARE BOMBARDATĂ?

(Urmare din pag. 5)

refugiate la umbra turelor romane, pentru a evita furia distructivă a aviatorilor anglo-americani.

Se știe că Roma este un condominiu: orașul istoriei romane și al gloriei creștine conține, pe lângă organizațiile administrative ale statului italian, și teritoriul minuscule al statului independent al Vaticanului.

Statul pontifical joacă, în clipa de față, în mijlocul omenirii frământate, un rol unic în istoria lumii. Niciodată ca astăzi Preotul suprem al religiei catolice nu a realizat în mod practic, într-o măsură mai perfectă, funcția sublimă a creștinismului doctrinar și militant. Pius al XII-lea a înțeles că Biserica, această maică suprafirească a popoarelor, are îndatorirea de a alina răni, de a căuta cu orice mijloace să atenueze suferința masselor sfărțate de tragedii fără număr. Papa stă între popoarele însângerate ale lumii ca un părinte îndurerat de priveliștea luptelor familiare intestinale.

El resimte toate durerile universului și se face ecoul tuturor suferințelor. El preconizează o pace dreaptă statornicită pe principiile eterne și imprescriptibile ale lui Isus. Sf. Părinte așteaptă momentul când va putea să intermedieze între beligeranți. Momentul acesta nu a sosit încă.

Pentru a arăta că este solidar cu suferințele prin care trece omenirea, Pius al XII-lea a anunțat că în cursul acestei veri nu va părăsi Roma, ci va rămâne claustrat în Vatican, petrecându-și timpul în posturi și rugăciuni, în mortificații și îndelungi meditații pentru a răscumpăra o parte din povara omenirii. În semn de doliu, Papa a renunțat să numească noi cardinali. Neputând să împiedice conflictul, Sfântul Părinte încearcă să-i atenueze rigoarea. Se știe că Suveranul Pontif a trimis dela începutul războiului, numeroase danii și ajutoare țărilor greu încercate de conflict, cum sunt Polonia, Franța și Belgia. În același timp Vaticanul a organizat oficiul de informațiuni privitoare la prizonierii și la refugiații de războiu.

Importanța Vaticanului rezultă din faptul că în cursul actualului războiu numeroase puteri mondiale au stabilit relațiuni diplomatice cu această putere universală. Statele Unite, Japonia, Anglia, Finlanda și China și-au trimis ambasadorii la Vatican.

Iată ce ne determină să credem că aviatorii anglo-americani nu vor bombarda Cetatea păcii creștine, această oază a păcii evanghelice, această insulă a artei sacre, a înțelepciunii divine și umane, peste care domnește urmașul lui Petru.

Totuși Sfântul Părinte a ordonat camuflarea Cetății Vaticane, dar în timp ce muzeele italiene și-au golit și transportat comorile de artă, bibliotecile și muzeele vaticane continuă a-și arăta splendorile.

S'ar putea pretinde că aviatorii americani și englezi ar putea bombardarea Roma, evitând perimetrul Cetății Vaticane. Credem că și această ipoteză este exclusă deoarece Vaticanul posedă în Roma anumite bunuri, bisericii străvechi și venerabile, aflate dincolo de zidurile cetății pontificale.

Dar dacă inamicii Axei vor proceda totuși la bombardarea Romei, se crede că Sfântul Părinte va ieși dintre zidurile cetății pontificale, instalându-se în mijlocul credincioșilor săi romani, pentru a împărtăși suferințele lor și spre a-i întări în încercările grele ale războiului.

Ne amintim de acea sublimă pagină de istorie în care ni se povestește că însuși Attila, biruitorul tuturor popoarelor, venit la Roma să umilească puterea spirituală a Papilor, s'a oprit cuprins de venerație în fața bătrânului Pontif, care i-a ieșit întru întâmpinare, nu cu arme și armate, ci cu crucea răstignitului Fiul al lui Dumnezeu.

S'ar putea oare ca acest semn al păcii, care este crucea, să nu ferească Roma de furia adversarilor vremelnici ai Italiei?

Răspunsul ni-l va da viitoarea desfășurare a faptelor.

"Lebăda"

STABILO

Creioane de desen în 18 graduații dela 78-9H
Creioane colorate cu mina subțire în 24 culori plastice

Nou: STABILO Cellomin

creionul chimic cu mina rezistent, la orice condițiuni climatice

Schwan

TARSIA-BERLIN

Ce curat mi-a devenit tenul!

Impuritățile ce se depun pe timpul de viață vă face să constatați acțiunea de purificare pe care LARA o exercită asupra porilor, curățându-le și înlăturând punctele negre. Pielea poate respira din nou. Sângele se pune în mișcare, înviorându-vă tenul. Prima condiție pentru îngrijirea frumuseții, este curățirea minuțioasă a pielii. LARA depune pe suprafața pielii un strat fin de protecție, constituind o bază ideală pentru pudră. Numai pielea curată poate fi frumoasă!

LARA

o nouă denumire a cunoscutelor produse pentru față SCHERK

AERO-TORPILORUL

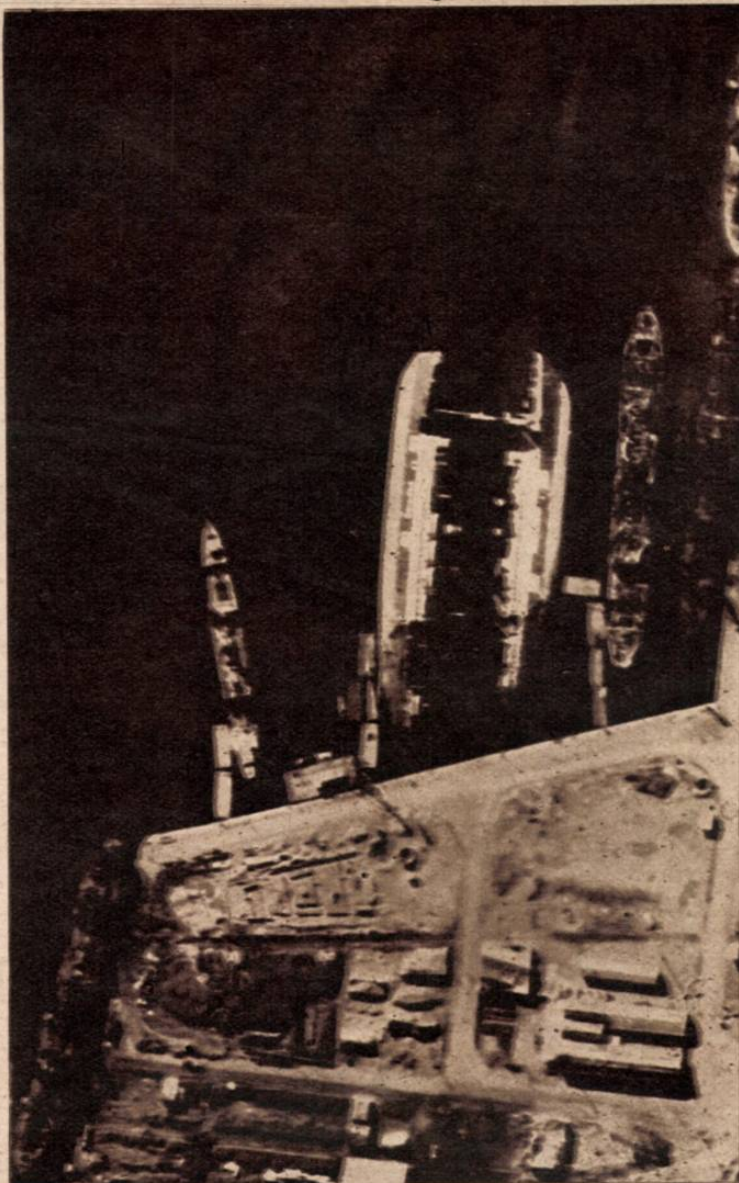
Aerotorpilor italian care, după ce și-a plasat torpila, iese din zona reacției anti-aeriene

Aerotorpilorul îndreptându-se spre o altă navă inamică după ce a incendiat un vas de transport

ESTE viu încă în mintea tuturor raidul ofensiv al aviației italiene în Africa Orientală. Cu prilejul acestei excepționale misiuni de războiu, specialiști germani și cronicarii aeronautici ai ziarelor din Reich au scos în relief însemnătatea ei militară, spunând că se deschide un nou ciclu aviatic. Într'adevăr, aviația italiană efectuează în fiecare zi, de atunci, numeroase și mari acțiuni ofensive împotriva anglo-americanilor în tot sectorul mediteranean, cuprin-

să fiind și Africa de Nord pe o mare adâncime. Avioanele de bombardament în cotă, aparate de bombardament în picaj, aerotorpiloare și avioane de asalt, înzestrate cu bombe grele, atacă fără răgaz întreg eșcherul frământatei „Mare Nostrum”. Printre acțiunile care merită o deosebită atenție este aceea a avioanelor italiene în picaj, care într'una din zilele trecute au izbutit să atace portul Bougie, și să bombardeze șase nave de transport, dintre care două au fost răsturnate pe o parte, față în față. Niciodată, în analele aviației mondiale, o misiune nu a izbutit cu mai mult succes ca aceasta care pe deasupra are și un grăunte de humor datorită poziției aproape comice pe care navele amintite mai sus a luat-o în urma bombardamentului.

Dar arma cea mai înspăimântătoare, unelata de războiu care a pricinuit anglo-americanilor pierderi dintre cele mai grele, este aerotorpilorul. Este zadarnic să mai spunem că acest avion a fost conceput de italieni și experimentat încă din războiul trecut. În acest conflict însă, aerotorpilorul a fost dus la culmea lui de perfecție și, datorită unei serii de ași, printre care strălucesc Buscaglia și Mancini, el s'a făcut temut. Preciziunea cu care

(Continuare în pag. 14)

Rada portului Bougie după raidul bombardierelor italiene. Se văd clar vasele distruse

Jos: Grup de aerotorpiloare italiene atacând în formație un convoi inamic

Grație și tinerețe
NAZUINȚA ORI-
CAREI FEMEII...

APA DE COLONIE
„ROYALE AMBRÉE”
este taina prin
care vi se înde-
plinesc aceste
două năzuințe.
Ea vă atribuie aerul
vrajit și incântător
al tinereții.

FASCINANTĂ APĂ DE CO-
LONIE „ROYALE AMBRÉE”
SATISFACE ÎN ÎNTREGIME
GUSTUL CEL MAI RAFINAT

APA DE COLONIE
Royale Ambrée
Legrain

Membrana protectoare!
Transparentul Cellophan pentru
conserve aderă perfect și puternic
la gura borcanului unde ține fără
sfoară sau elastic; Cellophanul a-
cesta constituie o acoperire higie-
nică și sigură pentru toate con-
servele dulci și acre.

Faceți economie cu

„Cellophan”
pentru borcane

DE VÂNZARE
LA TOATE MAGAZINELE DE SPECIALITATE

LEI

356.570.000

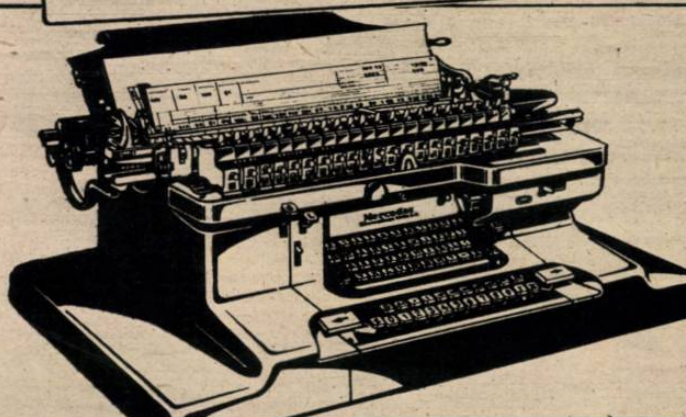
ACEASTA ESTE SUMA...

pe care o distribuie Loteria de Stat jucătorilor
ei la cea de a 30-a Loterie care începe acum.
ȚI-AI LUAT LOZUL?

LOTERIA DE STAT

Tragerea Clasei I la 29 Iulie 1943

Cum vă poate ajuta
mașina de contabilizare,
economisind personal

Sfaturi pentru posesorul Mașinilor
noastre de contabilizare

Problema zilei pentru toate
birourile, este economisirea
de personal, menținându-se
totuși randamentul ridicat. În
contabilitate o mare parte din
lucrări se fac pe cale meca-
nică, cu ajutorul mașinilor de
contabilizare. Cu aceste ma-
șini de contabilizare se pot
executa nu numai lucrări pro-
priu zise de contabilitate în
timpul cel mai scurt și cu
exactitate, ci se face în același
timp și economie de personal.
Deoarece cu ea se poate scrie
orice text, se pot scrie și fac-
turi; adunând
diferitele pozi-
ții, astfel că su-
matotală poate
fi imediat înre-
gistrată, fără a

mai fi nevoie de o lucrare spe-
cială pentru aceste operațiuni
de adunare. De asemenea și la
tabelele statistice, la calcula-
rea cheltuielilor, contabilitatea
depozițiilor, calculul salarii-
lor și la multe alte lucrări,
mașina de contabilizare înlo-
cuiește foarte mult personal și
timp. Adeseori, prin monta-
rea unor piese suplimentare,
mașina poate fi transformată
și întrebuințată și pentru alte
scopuri. Dacă aveți nevoie de
sfatul nostru pentru astfel de
schimbări și îmbunătățiri de
organizare, a-
dresați-vă ce-
lei mai apro-
piate repre-
zentanțe a
lui Mercedes.

MERCEDES SOC. ANON.
SPLAIUL INDEPENDENȚEI 68 / BUCUREȘTI 11

Emil Jannings a primit vizite la moșia lui dela țară.
(Foto: Tobis-O. C. R.)

Pasiunea de vacanță a lui Jannings este să-și îngrijească florile și zarzavaturile
(Foto: Tobis-O. C. R.)

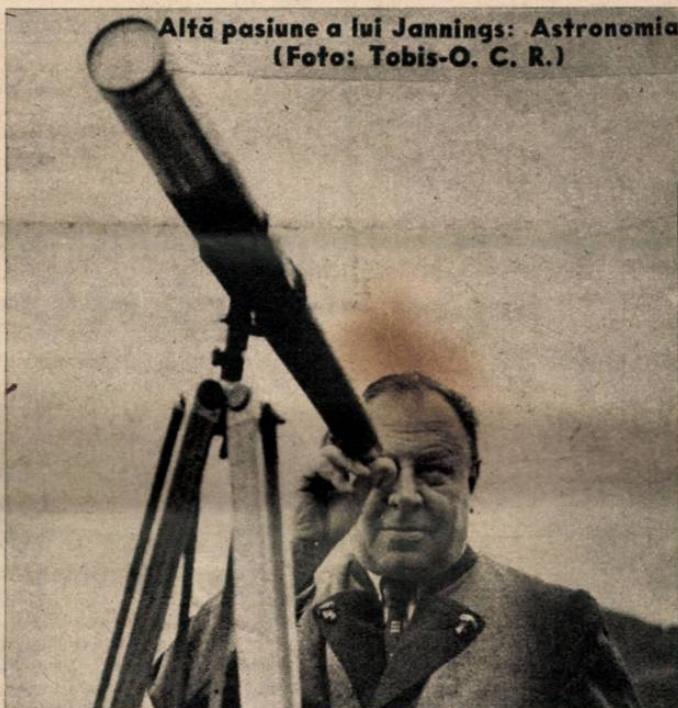
La masă cu musafirii care i-au venit în vizită
(Foto: Tobis-O. C. R.)

O ZI DE VARĂ CU EMIL JANNINGS

O BIȘNUESC să-mi petrec concediul de vară — declară marele actor german Emil Jannings, într'un interview acordat unui reporter berlinez — departe de tumultul obositor al orașului. De aceea mi-am și cumpărat de mult o vilă la poalele munților, într'un colț solitar dar foarte pitoresc. Acolo mă retrag împreună cu familia mea, în fiecare lună de concediu. Familia, firește, rămâne mai mult. Eu, însă, numai atât cât îmi permit studiourile, adică cel mult o lună, iar uneori chiar numai două săptămâni.

„De aceea, caut să profit cât mai intens de pe urma fiecărei zile care o trăiesc, acolo, în mijlocul naturii. Nu-mi fac niciodată program, totuși am în fiecare zi atâtea lucruri de făcut, încât rareori îmi îngădui să mai primesc și

Jos: În fiecare zi Jannings culege singur zarzavaturile necesare bucătăriei
(Foto: Tobis-O. C. R.)

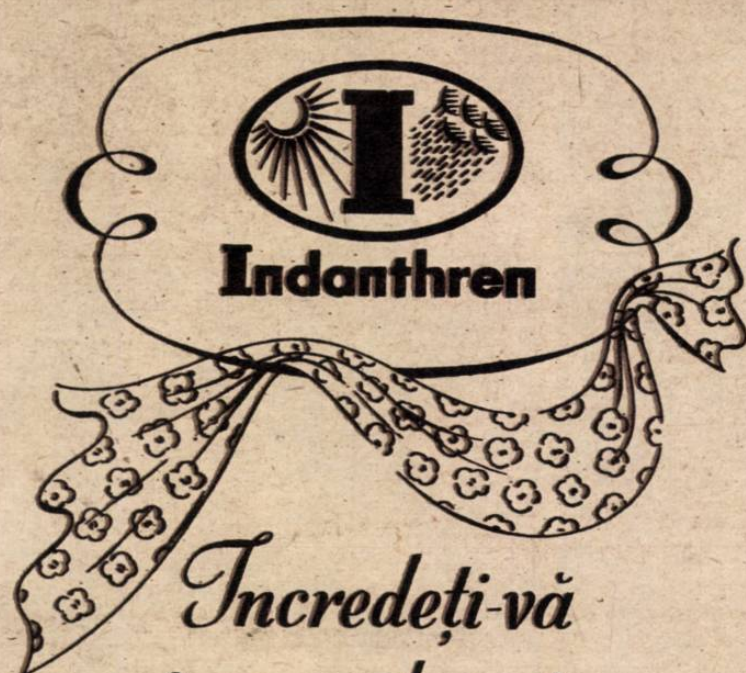
Alfă pasiune a lui Jannings: Astronomia
(Foto: Tobis-O. C. R.)

musafirii — de care e greu să scapi când ști că ai o vilă la țară. Imi place enorm să îngrijesc florile și să culeg singur zarzavaturile din grădină. A doua mare pasiune a mea e să studiez cerul cu câteva simple instrumente de astronomie pe care mi le-am transportat acolo. Uneori mă trezesc cu vizita regisorului căreia i s'a încredințat realizarea viitorului meu film. Vrea să-mi arate textul și să-mi ceară părerea asupra decorurilor și asupra partenerilor. Deși aceste lucruri mă interesează, mărturisesc că nu-mi face niciodată mare plăcere o asemenea vizită. Fiindcă e normal să vreau, măcar în timpul concediului de odihnă, să mă sustrag dela preocupările meseriei...”

Jos: A primit vizita unui regisor cu care studiază viitorul film
(Foto: Tobis-O. C. R.)

*Incredeți-vă
în semnul acesta*

Indanthren vă oferă în permanență o garanție pentru rezistența neîntrecută a culorilor. Este un lucru extrem de important, mai ales pentru timpurile de azi, fiindcă

Indanthren contribuie la păstrarea valorii economice a lucrurilor

Un parfum admirabil

curat, înviorător și aromat, ca nici un alt parfum. E lavanda Mouson. Lavanda Mouson stă deasupra tuturor schimbărilor modei; ca și natura însăși, ea este în permanență tânără și înviorătoare.

Ca semn al unei tradiții vechi și apreciate, produsele Mouson Lavender poartă marca „CU DILIGENȚĂ”

Contra pietrei de pe dinți

Singura
pastă de dinți conținând sare
naturală de Karlsbad

Solvolith

AERO-TORPILORUL

(Urmare din pag. 11)

operează aerotorpilorul, capacitatea lui de a transporta torpile grele, puțin de a-și desfășura activitatea la mari depărțări, însușirea de a se putea apăra, iată câteva calități care fac din această armă inamicul numărul unu al convoaielor anglo-americane nevoite să navigheze în Marea Mediterană. Agresivitatea aerotorpilorului este atât de mare încât și unitățile cele mai bine înarmaie, când pot, preferă să manevreze pentru eschivă, decât să piardă vremea pentru organizarea unei reacții dusă la maximum. Experiența a dovedit că suplețea acestui avion, care este totuși destul de impunător ca dimensiuni, poate să dejoace pânza cea mai deasă de foc. Insușirile aerotorpilorului sporesc și cu numărul componenților unei escadrelor, precum și tactica pe care o întrebuițează atât

individual, cât și în grup. Și apoi să nu uităm că un aerotorpilor poate reveni pe câmpul de luptă foarte repede, așa încât un convoiu poate fi ținut sub loviturile atacului vreme îndelungată.

D. Churchill, care, după cum se știe, a fost și primul lord al Amiralității, a spus acum un an următoarele: „Marina britanică are doi mari dușmani: submarinul și aerotorpilorul. Noi ar trebui să avem atâtea port-avioane încât vânătoarea noastră transportată de ele să poată coplesi aceste două unelte ale inamicului. Dar aceasta este o problemă de timp, și va învinge cel care va birui vremea”. Premierul englez uita însă că și port-avioanele pot constitui o țintă admirabilă atât pentru aerotorpiloare cât și pentru submarine, în ciuda vânătoarei pe care o transportă.

BROADWAY-UL IN INTUNERIC

(Urmare din pag. 7-a)

ce. Proiectul președintelui Roosevelt de a fixa cifra veniturilor maxime provenite din salarii nu mai are niciun rost, pentru că nici măcar micii salariați nu reușesc să cheltuiască ceea ce au, de oarece piața este aproape moartă. Fiscul caută să ușureze cetățeanului grija cheltuirii veniturilor: într'adevăr fiscalitatea americană a venit excesivă.

În America se înregistrează totuși un fenomen ciudat pe care-l relatează corespondenții de presă ai țărilor neutre: deși lipsurile se întâlnesc la tot pasul și deși lumea își dă seama că ele sunt provocate de războiu, lumea vor-

bește totuși foarte puțin despre evenimentele militare.

În America, strategul de cafea este o pasăre rară. Propaganda n'a reușit să înlăture apatia publicului, care este aproape indiferent la orice amintește de operațiile militare ale aliaților.

Un gazetar argentinian relatează că intrând într'un restaurant new-yorkez a cerut o cafea.

— O cafea? i-a răspuns chelnerița — d-ta uiți, domnule, că suntem în războiu?

Gazetarul sud-american mărturisca că era pentru prima oară când auzea rostindu-se cuvântul „războiu” în America de Nord.

*Ciorapul
care infrumusețează piciorul!*

ARWA
Sailor made

*Sfaturi prețioase
pentru ascultătorii de radio.*

Sub semnul acesta, dăm tuturor
ascultătorilor de radio
doritori de audiții mai bune,
10 sfaturi prețioase.

SFATUL (8)

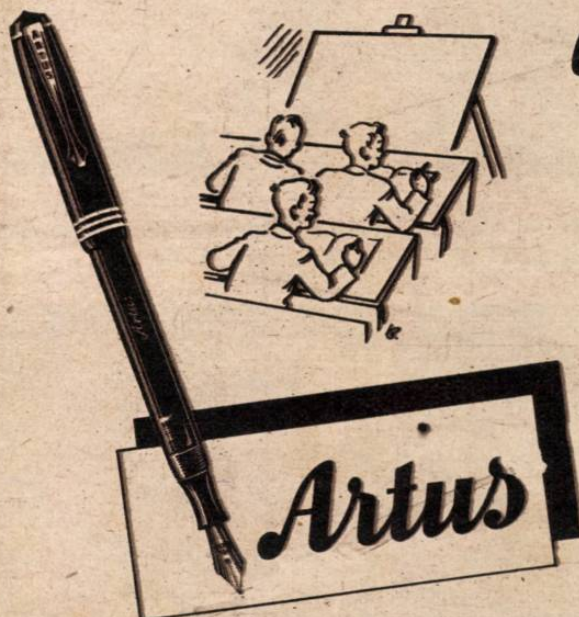
CÂND POSTUL LOCAL DERANJEAZĂ...

Postul local de radio îl ascultăm de multe ori, dar nu întotdeauna. Uneori vrem să auzim și alte posturi de emisie mai îndepărtate. Dacă ne aflăm prea aproape de postul local de radio, emisiunile sale „încalecă” auditiile, uneori până și la superheterodinelor cele mai puternice. O scurtare a antenei ajunge câteodată, pentru a remedia acest inconvenient; mai nimerită însă este utilizarea unui selector. Există numeroase aparate de radio prevăzute cu un astfel de dispozitiv, care se reglează pe lungimea de undă a postului local de emisie. Trebuie procedat însă cu atențiune și exactitate, fiindcă numai astfel se poate realiza o influență a selectorului. Dar și celelalte aparate, fără selector interior, pot fi înzestrate pe din afară cu acest dispozitiv. El va fi plasat pe conductă antenei. Cu cât se va regla mai bine selectorul pe unda postului local, cu atât se vor auzi mai clar recepțiile mai îndepărtate.

Dacă doriți o recepție în permanență bună, alegeți-vă un aparat de radio cu marca **VULTURUL**. În orice magazin de specialitate vi se prezintă cu plăcere, în mod gratuit, astfel de aparate germane, de calitate superioară.

Vătorul nostru sfat radio urmează
peste o săptămână

A se decupa! — A se păstra!

*O scriere
bună*

depinde în mare parte și
de peniță.
Pentru fiecare mână o
peniță potrivită!
Tocul rezervor Artus în-
trunește toate calitățile pe
care trebuie să le aibă un
stilograf bun.

Cu un rezervor mare și
transparent pentru cerneală,
estetic, elegant de o calitate
îreproșabilă, este și con-
venabil în același timp.

Reprezentant General:
KURT W. MANGESIUS
București, Str. Academiei 6

*Câmpul
vizual mare*

al binoculului Zeiss ne apro-
pie toate obstacolele lumii
din jurul nostru. Distinct
vedem avionul care zboară
la înălțimi mari, vârfurile
munților înalți și lumea în
valea d'înaintea noastră.
Astfel binoculul Zeiss ne este
însoțitorul indispensabil în
voinj, excursiuni și la
sport.

*Ușor
ca fulgule*

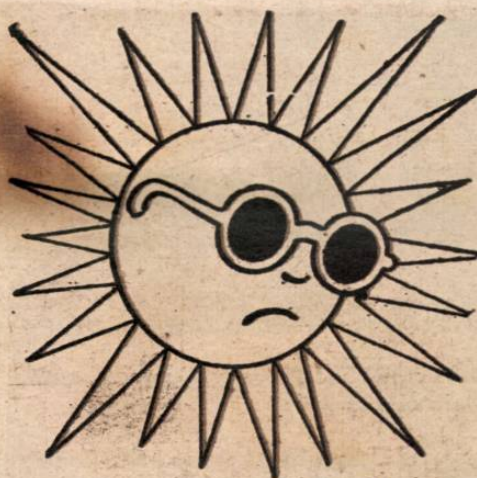
**Binoculul
ZEISS**

Produs german de renume mondial

De vânzare prin magazinele cu articole optice. Prospecte gratuite

CARL ZEISS JENA

sau dela Reprezentanța Generală pentru România
Societatea Anonimă de Agentură - Comision - Import
fost Otto & Alfred Herzog, București 1. Bul. Carol I, 48.

*Luciu orbitor
prin crema*

**Schmoll
Pasta**

ACTUALITAȚI

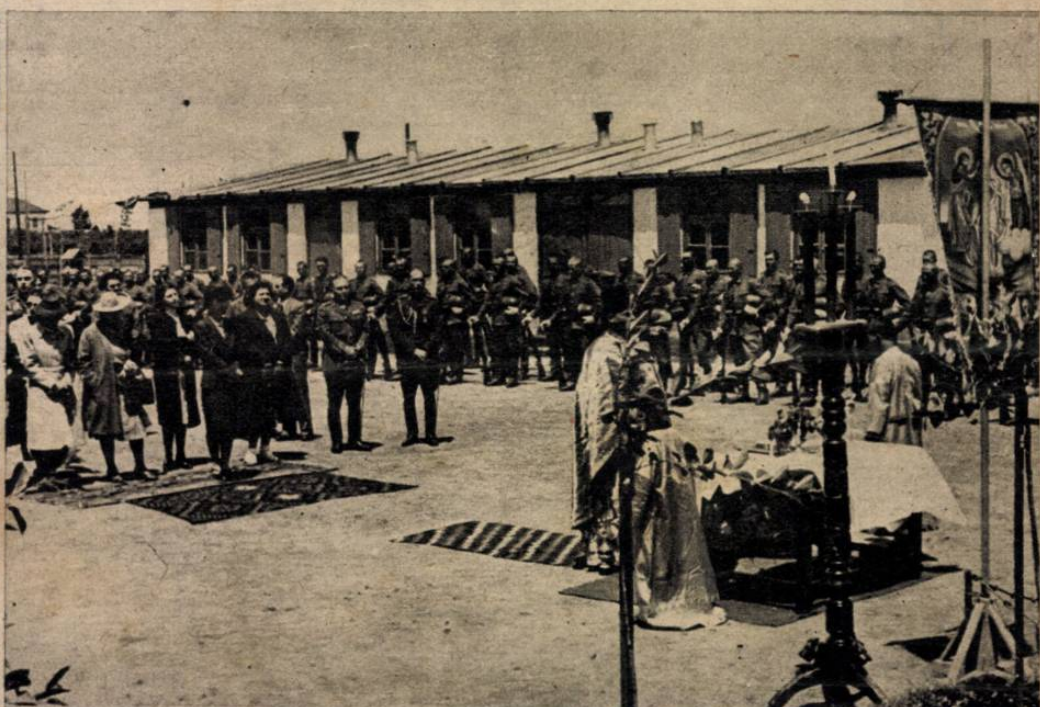
Cu prilejul inspecțiilor făcute în Transnistria, d. Mareșal Ion Antonescu este întâmpinat cu flori de tineretul orașului Balta

D. Mareșal Ion Antonescu primind la Președinția Consiliului, ofițerii promoției 1903

Solemnitatea desvelirii busturilor poetilor și scriitorilor români din grădina Cîșmigiu

Inaugurarea cantinei dela Regimentul de Gardă al Marșalului pentru orfani, invalizi și văduve de războiu

Adunarea generală eparhială dela Patriarhie

D-na Mareșal Antonescu și d. Ministru Dr. Tomescu distribue „Meritul Sanitar” ofițerilor din Misiunea Germană

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

15-21 IULIE 1943
NR 858 - ANUL XVII
- 30 LEI -

IKAR DE HERBERT KAMPF, PREMIAT LA
MAREA EXPOZIȚIE A ARTEI GERMANE

REPORTAJ DE FRONT

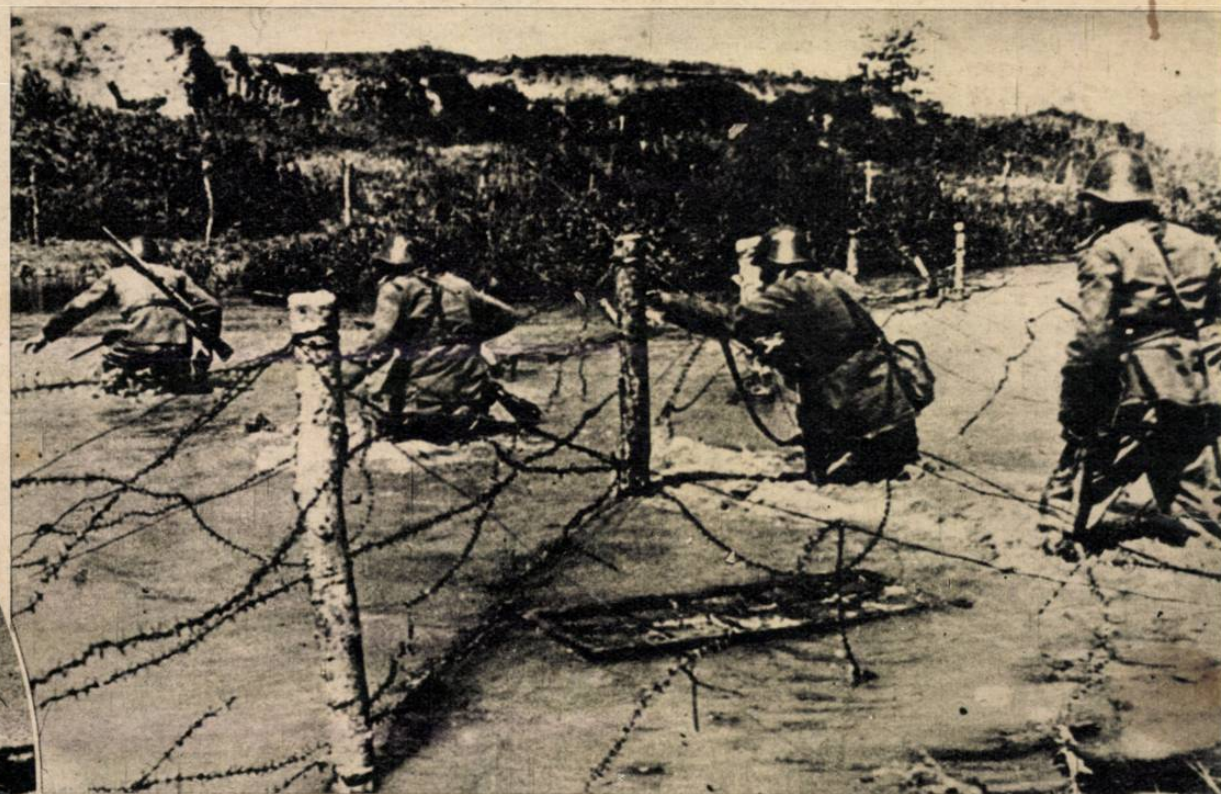
O barcă pneumatică a pionerilor de asalt români se strecoară, dela o insulă la alta, spre liniile inamice, străbătând o mlaștină de pe frontul Cubanului

Comisia de repatriere a locuitorilor de origine etnică română din ținuturile eliberate din Răsărit, eliberează actele de plecare în țară

Adăpostiți după un dâmb, ostașii unei unități de incursiune se pregătesc să intre în acțiune

Străbătând rețelele din fața liniilor bolșevice, infanteriștii români se avântă la atac

Dreapta: Cu privirile ațintite la inamic, lopătând voinicește, pionerii de asalt români se aruncă la atacul liniilor bolșevice de pe frontul Cuban

PARISUL

DE AZI

INAINTE de începerea conflictului actual, publicul francez era atât de blazat, încât marile jurnale și reviste nu îndrăzneau să ofere cititorilor lor decât reportaje despre regiuni ale planetei, aflate la cel puțin 1.000 de kilometri de capitala Franței. Tot ceea ce nu era exotic, tot ceea ce descria peisaje și stări de lucruri mai apropiate, nu trezea niciun fel de interes în publicul parizian.

Astăzi, când frontierele de foc și de oțel ale războiului au izolat Franța și pe parizieni de restul pământului, cetățeanul din capitala Franței descoperă, cu o uimire plină de emoție, colțurile cele mai pitorești din orașul luminilor și inventariază cu plăcere tipurile și priveliștile pitorești ale orașului ale cărei bogății le ignora.

Parisul a rămas și în timp de războiu un oraș al marilor animații. Inchipuiți-vă că în acest oraș se face coadă pentru spectacole care vor avea loc peste trei săptămâni. Lumea este la fel de setoasă de spectacole ca și înainte de războiu. În ceea ce privește cărțile, parizianul le caută cu frenezie în orele libere, prin faimoasele anticării de pe cheiu, pe care fiecare dintre noi le-am vizitat când am avut fericirea să călătorim în orașul artei.

Parisul a rămas același ca în zilele de pace, numai că pe ici pe colo rănilor războiului sunt vizibile, cu deosebire la periferii, unde populația săracă a fost greu lovită prin ultimele bombardamente ale aliaților.

Muzeele și marile monumente ale trecutului au fost firește golite de teama distrugerilor aeriene. Și cu drept cuvânt, căci s'a văzut că valoarea bunurilor artistice nu împiedecă pe aviatorii anglo-americani să-și arunce bombe.

Un gazetar francez care a lipsit mult timp din capitala sa dragă ne relatează cu câtă emoție, la sosire sa la Paris, a întâlnit pe străzile cartierului latin una din fișurile pitorești ale Parisului de ieri. Cine era acest personaj? Fa-nosul Ferdinand Lop, pe care studenții români care au studiat la Paris probabil că l'au cunoscut. Era o vreme când acest personaj nu putea străbate o sută de metri în cartierul boemei și studențimei entuziaște, fără ca o duzină de tineri să nu înceapă să strige: Trăiască Lop! Imediat, personajul în chestiune era înconjurat de feluri de cetățeni fără treabă care strigau în cor „Ura! Trăiască Lop! La moarte cu anti-lopii!” Emoționat, Lop, care era un bătrânel simpatic și elegant înțelegea că era cazul să ofere ceva de băut pentru partizanii lui entuziaști. În fața admiratorilor săi, sârmanul Lop încerca să țină un discurs care de cele mai multe ori era de neînțeles, deoarece ascultătorii nu-l lăsau să rostească mai mult de cinci sau șase cuvinte, fără să-l întrerupă prin aplauze sgomotoase.

Sârmanul Lop nu era decât un om înebunit de politică, doritor să facă o mare carieră politică, dar care nu era deloc pregătit nici prin cultură și nici prin talent pentru așa ceva. Totuși Lop a ajuns la o mare notorietate printre studenții și artiștii din Cartierul Latin, care se amuzau pe socoteala lui, considerându-l un fel de monument comic al marelui oraș.

Lop, această imagine a Parisului, hazliul de ieri, mai trăește!

Dacă pe ici pe colo se mai pot întâlni tipurile Parisului dinainte de războiu, se poate afirma că boema aceea pitorească, inimitabilă, boema care forma populația Montparmassului

rădina Luxembourg s'au plantat anul acesta varză

pe turșăib A turșăib s
front sau poate în uzinele
de rezonanță.
Din când în când se mai
pot vedea în marș cafe-
nea a Donului omenii cin-
bați stând la mese: tineri
platoși cu părul lăsat în

Halele Parisului în care se mănâncă și azi, ca și odinioară, cartofi prăjiți

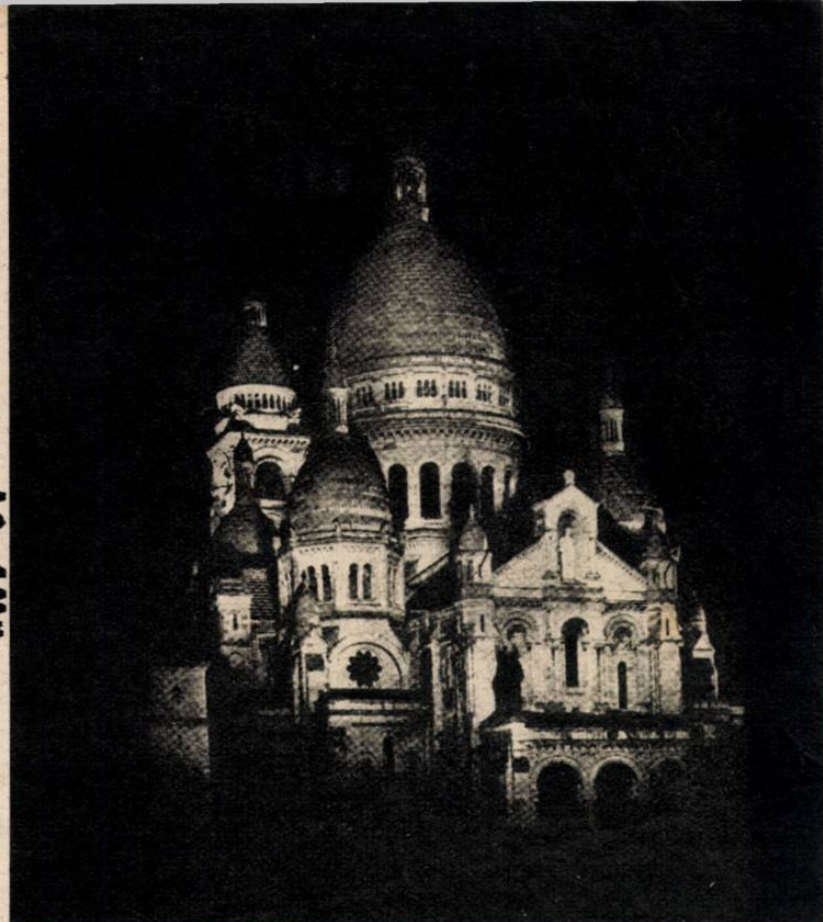

Un post de gardă german într'un cartier departe al Parisului

se mai oferă învelite în hârtie, sărate și pipărate, bune de mâncat cu pâine prăjită. În restaurantul „Totul merge bine”, această mâncare a noctambulilor parizieni se vinde cu bonuri, adică pe bonuri de pâine sau de grăsime.

Magazinele de alimente se află în centrul preocupărilor unanime, ele fiind, în orele de dimineață, înconjurare de un public numeros. Principiul alimentării la Paris este următorul: tot ce poate sătura pe om se vinde cu bon.

Există însă un aspect inedit al Parisului, se știe că înainte de războiu Parisul oferea aspectul unui oraș de artiști, de burghezi și de savanți, care au isgonit din cetatea lor pe Dumnezeu. Franța catolică nu putea fi regăsită în Paris decât sub forma vechilor biserici, goale la orice oră din zi sau din noapte. Ei bine! astăzi bisericile și capелеle pariziene sunt pline de oameni care se roagă cu pietate pentru pace. Parisul a redevenit capitala unei țări profund creștine. Tară pe care documentele pontificale o numesc „Fiica cea mai mare a Biserice.”

Cupolele bisericii Sacre-Coeur luminate pe vremuri normale

O șosea minunată de-a-lungul Oceanului Atlantic duce spre hacienda dela Cap de Roca, unde se servesc cele mai bune languste

HANUL GURMANZILOR

LA Guincho, în apropierea Capului de Rocca, se află situat, în punctul cel mai vestit al Europei, un han celebru pentru bucătăria și pivnițele lui. Hangiul acestei „hacienda” este un fost paznic de far. Așa cum își vedea odinioară de lanternele sale, care indicau, în nopțile întunecoase și furtunoase, drumul de-a-lungul stâncilor prăpăstioase ale coastei, el vede astăzi, ajutat de întreaga sa familie, de bucătăria și pivnițele hanului, foarte apreciate de toți oaspeții care răătăcesc destul de des pe aceste meleaguri, unde te simți legat de om și mare, de vânt și nori și unde resimți o bucurie de viață binefăcătoare.

La această „hacienda” duce o șosea minunată de-a-lungul Oceanului Atlantic. De obicei excursia la Guincho se face cu care „alentejane” trase de catări frumos împodobiți. Într-o singură dată reconfortantă, „hacienda”, un punct de atracție pentru excursioniștii din Lisabona, oferă aci, la capul cel mai vestic al Europei, o bucătărie aleasă. Toți guvernânții vin la Guincho ca să savureze specialitatea casei: Hangiul aduce langustele dintr-o peșteră misterioasă, străbătând un drum destul de lung și de periculos printre stânci. Odată ce sosește coșul cu langustele la bucătăria hanului, clienții vin să le admire înainte ca să fie preparate. După ce au fost fierte, conform unei tradiții străvechi, langustele sunt servite la masă cu un vin din pivnița hangiului. În această casă toți sunt niște

Toți din această casă sunt gurmanzi. Chiar câinele hanului știe să aprecieze langustele, numai catărul rămâne la hrana lui obișnuită

Peștera misterioasă în care se prind langustele

Sus, stânga: Clienții privesc curioși langustele din coș, înainte de a fi preparate

gurmanzi, până și câinele lup, care cerșește pe la mese languste și nu refuză niciun rest. Numai catărul rămâne la hrana lui de toate zilele, ignorând complet bunătățile de pe mese. Toate în această hacienda, mâncarea, băutura, ospitalitatea și veselia hangiilor, minunatul peisaj și liniștea, crează o atmosferă deosebit de plăcută, inspirând bucurie de viață din care cauză tocmai „hacienda” dela Guincho este atât de căutată.

Dreapta: Hacienda aceasta, așezată la punctul cel mai vestic al Europei, oferă o bucărie și pivnițe alase, din care cauză e supranumită „Hanul gurmanzilor”

CIUNG-KING

ORAȘUL CEL MAI BOMBARDAT DIN LUME

O informație recentă venită din Tokio vestește că mareșalul Ceang-Kai-Cek ar avea intenția de a părăsi Ciung-Kingul, și de a-și muta Capitala dincolo de raza de acțiune a bombardierelor japoneze.

Știrea pare ciudată, căci cu un an în urmă, mareșalul rezistenței chineze a declarat că Ciung-Kingul, cu subteranele sale, este orașul cel mai sigur din lume, și că raidurile japoneze chiar dacă provoacă victime și stricăciuni, nu vor întrerupe activitatea uzinelor de armament și nicio administrație.

S'ar părea deci, judecând după știrea primită, că mareșalul Ciang-Kai-Cek consideră rocomandabilă părăsirea Capitalei sale, care este cel mai bombardat punct de pe glob după Malta.

Dacă ar părăsi Ciung-Kingul, mareșalul chinez ar schimba pentru a patra oară în cursul războiului chino-japonez, capitala țării sale. Dar după ce a părăsit Canton, Nankin și Han-Keu, unde se va putea adăposti cu ministerele sale?

La Iciang, la Ciangoia sau la Langceu? Știrea din izvor japonez nu anunță acest lucru.

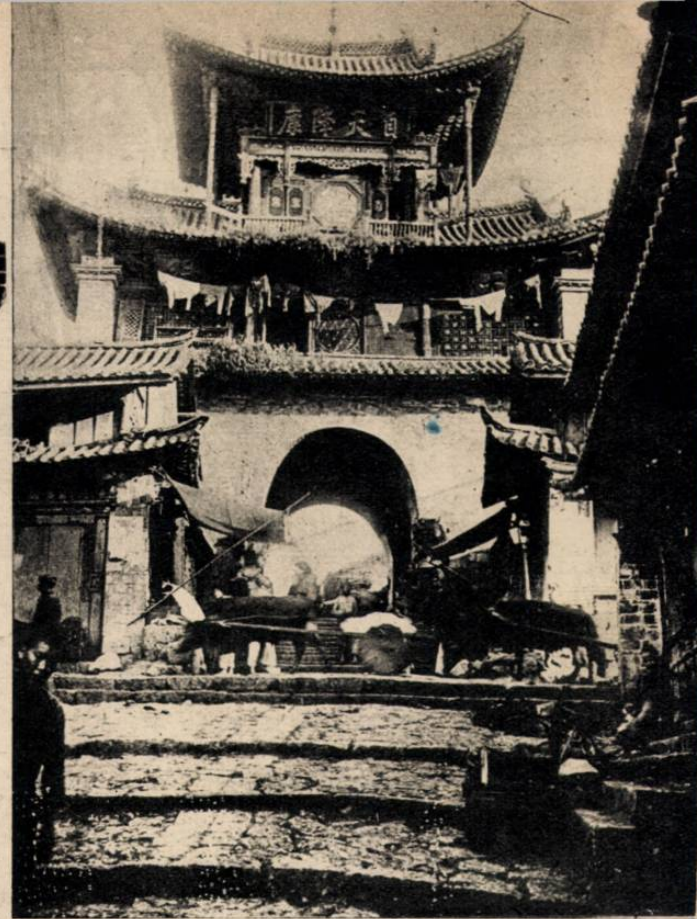
Intr'adevăr, dela închiderea șoselei birmane, poziția orașului Ciung-King a devenit foarte puțin favorabilă pentru continuarea rezistenței. S'ar putea ca mareșalul, părăsind acel oraș și îndreptându-se spre nordul Chinei, să dorească a se apropia de granițele Siberiei, de unde primește cea mai mare parte a armelor și munițiilor necesare. Dar în cazul când s'ar instala la Langceu, mareșalul știe că ar fi la discreția bandelor de comuniști chinezi care operează în toată

Stânga: Ofițeri ai Ciung-King-ului ținând o constatare. Bazele de apărare ale vastei țări devin din ce în ce mai înguste, iar loviturile Japoniei din ce în ce mai puternice regiunea.

Se împlinesc șase ani de când mareșalul Ciang-Kai-Cek a fugit cu avionul din ultima sa capitală stabilită temporal la Han-keu.

Din ziua aceea, noua sa Capitală nu a încetat de a fi bombardată. În cursul anului 1940 avioanele japoneze sburau pe deasupra Ciung-Kingului timp de 22 de ore din douăzeci și patru. Raidurile acestea aveau drept scop să țină pe localnici și mai ales pe muncitori și pe funcționari ascunși în adăposturi. Firește că urmarea acestei stări ar fi putut să fie o revoltă a localnicilor îndreptată împotriva mareșalului, care s'a arătat ostil planurilor de reorganizare asiatică ale japonezilor. Aviatorii iaponezi au Stânga: O parte a locuitorilor Ciung-King-ului își petrece viața pe Yangtse. Acești oameni nu posedă altceva decât o barcă, pe care locuiesc și care le oferă posibilitatea unui câștig pentru întreținerea existenței lor mizerabile

Vedere din cartierul vechiu al Ciung-King-ului

Mareșalul Ciang-Kai-Cek

reușit să distrugă aproape în întregime orașul. În momentul de față doar o optime din vechiul oraș a mai rămas în picioare. De șase ani ciung-kingezii nu fac altceva decât să suporte bombardamentele și să reconstruiască cu obidă ceea ce bombele distrug.

Pentru a ridica moralul populației din Capitala sa, mareșalul Ceang-Kai-Cek a anunțat că va profita de faptul că orașul vechiu a fost distrus în cea mai mare parte de avioanele inamice pentru a face din Ciung-King cel mai modern oraș al Chinei. Și intr'adevăr, urbanizarea acestei vechi cetăți a imperiului ceresc s'a făcut în anii grei ai războiului aerian: străzi largi au fost tăiate printre casele în ruine și blocuri de câte

Populația Ciung-King-ului, din ce în ce mai săracite, trăiește ca și înainte în cele mai primitive condițiuni

opt sau zece etaje au fost edificate pe țărmurile pitorești, dar rău mirositoare, ale fluviului Yang-Te.

După fiecare raid, echipe de muncitori sustrag dintre dărămurile caselor materialele care ar putea servi la reconstrucția orașului. Se spune că chiar și schijele bombelor au fost folosite la edificarea nouilor

(Continuare în pag. 14-a)

SCRIEREA SECRETĂ O ARMĂ

SCRIEREA secretă este mai mult decât o știință, ea este o artă.

Tot atât de veche ca și viciul omului ea a folosit, rând pe rând, oamenilor politici, diplomaților și războinicilor. Câte drame nu au fost provocate sau evitate prin folosirea cifrului secret? Câte bătălii decisive în istoria omenirii nu au avut ca element hotărâtor, descifrarea la timp a unui mesaj secret, cifrat?

Cifrul a acoperit de-a-lungul veacurilor un șir de mistere deasupra cărora s'au înversunat nopți de-a rândul cei mai ingenioși savanți ai cifrului.

Dar ce este cifrul sau scrierea secretă? Este un fel cu totul special de a transmite în scris diferite mesaje care trebuie să rămână mistere insondabile pentru cei care eventual le-ar putea intercepta.

Intr'un războiu se întâmplă de multe ori ca pentru un conducător de armate, un cifru bun să aibă un rol mai important decât o anumită cantitate de arme și un anumit număr de soldați. Războiul actual a dus cifrul la cea mai mare perfecționare. Mesajele secrete se pot transmite nu numai în scris ci și prin radio.

Statele majore invizibile duc, în dosul armatelor, războiul teribil al cifrului.

Se crede adesea că criptografia, adică scrierea tainică, servește numai celor care au ceva de ascuns, adică o faptă rea sau eventual o crimă. Este o falsă credință. Vom da un exemplu pentru a arăta ce importanță a avut pentru cultura omenească faptul că în veacul lui Napoleon a trăit cel mai mare criptograf al vremurilor. Ne referim la marele Jean-François Champollion, care la vârsta de 15 ani a publicat o lucrare savantă despre scrierea secretă la romani, lucrare premiantă de Institutul Francez.

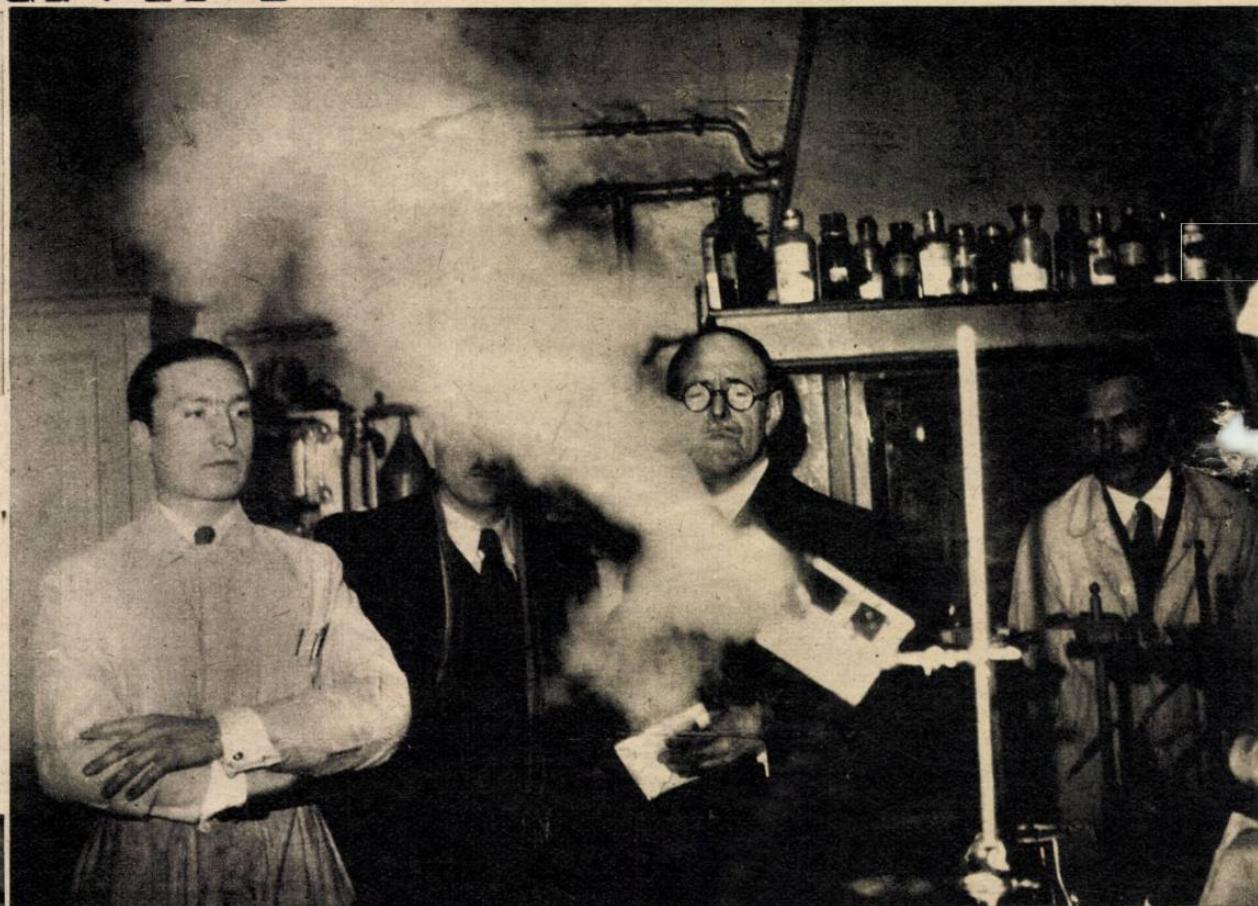
Când Champollion a avut curajul să încerce descifrarea hieroglifelor egiptene, el nu avea decât foarte puține elemente la îndemână. Savantul descoperise o piatră în localitatea Rosette din Egipt. Această piatră avea trei inscripții: una grecească, alta în limba egipteană vorbită de popor și alta în hieroglif, care erau un fel de cifru al preoților și al inițiaților.

Din cele trei inscripții savantul francez nu cunoștea decât pe aceea grecească. Totuși el porni dela certitudinea că cele trei scrieri relatează aceleași fapte. Champollion începu prin a număra literele și ajunse la constatarea descurajantă că scrierea hieroglifică conținea un număr de semne de trei ori mai mare decât grecească. Așa dar hieroglifile nu erau ceea ce se credea pe vremea aceea, semne ideografice sau chiar silabice. Pe de altă parte Champollion a identificat 160 de semne. Un alfabet nu putea număra atâtea litere. Atunci care era misterul? Pornind dela acest simplu fapt, savantul a studiat gramatică egipteană și sintaxa acestei limbi dispărută de 4.000 de ani. Firește că nouă, oamenilor fără calități de criptografi, fenomenul ni se pare inexplicabil.

Descifrarea hieroglifelor egiptene este de

sigur cea mai mare victorie a unui criptograf. De sigur că una este a face cercetări paleografice și alta este a te ocupa de cifru. Aproprierea se impune totuși.

Pe vremea lui Ludovic al XIII-lea a trăit un anume Rosignol, care a descoperit un cifru aproape indescifrabil. Cifrul acesta a fost folosit și de Ludovic al XIV-lea și a rămas pentru specialiștii problemei un model de ingeniozitate. Datorită studiului documentelor cifrate s'a putut elucida una din cele mai pasionante probleme din istoria Franței. Problema măștii de fier, despre care Voltaire și Alexandru Dumas-tatăl au brodat pagini atât de ro-

Intr'un laborator francez se tratează cu abur hârtia pe care se află înregistrată o serie de secrete și care numai așa iese la iveală

Sus: Două tuburi de ambalaj în ai căror pereți s'au găsit scrieri secrete

Jos: Cutii de conserve utilizate de francezi, în războiul trecut, pentru transmiterea mesajelor secrete

mantice. Ei bine, prin descifrarea unui mesaj secret trimis de ministrul Louvois, pe atunci șeful departamentului războiului, către un anume Catinat, comandantul armatei din Piémont, s'a putut constata că omul mascat, închis în închisoarea Pignerol din ordinul regelui Ludovic al XIV-lea, nu era altcineva decât un anume Bulonde, vinovat de trădare.

Cei care l-au văzut pe terasa suspomenitei închisori plimbându-se cu o mască pe față (care nu era de fier ci de catifea), au brodat fantastica poveste a unui frate al Soveranului, pe care acesta din urmă l-ar fi ucis pentru a-l înlătura dela tronul Franței.

Se știe că Julius Cesar, atunci când era departe de Roma și voia să scrie prietenului său Cicerone, se folosea de scrierea secretă. De asemenea marele rege al Prusiei, Frederic cel Mare, îi scria cifrat lui Voltaire.

Iată un cifru trimis de monarhul Prusiei prietenului său francez: **P a Cl**.

Cifrul acesta se traduce astfel: Ce soir a Sans-Souci, adică: Adică astăseară la palatul Sans-Souci. Voltaire a răspuns și el tot cifrat astfel: **G. a**. Criptografii au tradus astfel: J'ai grand appetit, adică: Am mare poftă să vin. Regele prusac și scriitorul francez își scriau cifrat pentru a se amuza. Un alt mare specialist al cifrului a fost filosoful englez Bacon, căruia i se pun în seamă, pe lângă numeroase tratate de filosofie, descoperirea prafului de pușcă și paternitatea dramelor lui Shakespeare.

În războiul modern, cifrul a fost înlocuit pe alocuri cu folosirea vorbirii sau a sunețelor cifrate emise prin radio. Intr'o zi, un ofițer german, care înregistrase pe discuri câteva mesaje misterioase ale inamicului a rămas pe gânduri în timp ce asculta la patefon aceste mesaje. Ce se întâmplase? Patefonul își răsucise arcul și încetinindu-și ritmul, aparatul a îngăduit ofițerului să descopere că mesajele considerate secrete nu erau decât semnalizări morse transmise

Ce este RADIOESTEZIA?

RADIOESTEZIA este, după cum o indică și numele, o știință. Ea nu este totuși de dată recentă. Dimpotrivă, e veche de câteva mii de ani și se află în mare cinste la popoarele antice, cu deosebire la egipteni, asirieni și la chinezi, care o practicau cu trei mii de ani înaintea epocii noastre.

În clipa de față, această știință veche, după cum vedeți, se bucură de o mare actualitate. În toate țările se vorbește despre ea, cu deosebire în cercurile savanților.

Dar ce este radiestezia?

Vom da pe scurt câteva lămuriri de natură să limpezescă înțelegerea cititorului nostru. Se știe că există oameni înzestrați cu o sensibilitate excepțională, sau dacă vreți o suprasensibilitate, care-i face apti să poată înregistra, cu ajutorul unei baghete sau al unui pendul, radiațiile cele mai subtile emise de un obiect oarecare.

După o veche credință, care ocupa în științele oculte ale popoarelor antice un loc deosebit în inițierea marilor preoți și filosofi, fiecare obiect își manifestă existența, emitând un anumit fel de forțe oculte, numite astăzi raze, forțe, care pot fi localizate de oamenii înzestrați cu o anumită sensibilitate dezvoltată, printr-o știință al cărei secret îl păstrau preoții egipteni și astrologii asirieni.

De și taina științelor oculte s'a pierdut în noaptea veacurilor, frânturi ale acestor științe care, se ocupau cu studiile cele mai ciudate, au ajuns până în epoca noastră. Astrologia, care după cum se știe este o știință veche de milenii se ocupa cu studiul influențelor pe care corpurile cerești le exercită asupra existenței oamenilor. Astrologii putea să facă anumite profeții în ceea ce privește destinul indivizilor, bazându-se pe anumite calcule, stabilite pe baza datelor privitoare la momentul nașterii, în legătură cu respectivele influențe astrale.

Așa dar, pornind dela ideea că fiecare obiect din lumea reală își manifestă prezența emitând o rază, sau dacă vreți o jerbă de raze, ca un fel de semnal al existenței lui, inițiatii în științele oculte au studiat modalitatea de a putea surprinde aceste semnale subtile, emise de obiectele sau vietățile respective. Și au ajuns la rezultatele concrete. Cu ajutorul baghetei magice ei reușeau să determine poziția anumitelor elemente, cum ar fi apa, focul sau metalele. Secretul mănuii baghetei magice a ajuns până în zilele noastre într'un chip cât se poate de misterios. Chiar în veacul nostru există pe alocuri oameni, care pot descoperi cu ajutorul unei baghete magice existența într'un loc determinat a unui zăcămând petrolier sau a unui filon aurifer. Trebuie să adăugăm că în țara noastră s'au făcut interesante experiențe cu bagheta magică cu scopul de a descoperi valoarea anumitor perimetre petrolifere.

De când marea descoperire a undelor hertziene și minunata invenție tehnică a lui Marconi au lămurit cea mai mare parte din taina lumii fizice, dar invizibile, destăinuind existența în univers a unor forțe active, dar nevăzute, numite raze și unde, savanți foarte laborioși și în același timp serioși, au început să adâncească domeniul științelor oculte cu scopul de a găsi o justificare rațională unor discipline, considerată oarecum drept un domeniu de inițiere. Și astfel a luat ființă știința numită radiestezia, care se ocupă cu studiul razelor și radiațiilor emise de diferite corpuri fizice, în ultimii ani au avut loc numeroase congrese de radiestezie la care au participat savanți, medici, chimiști, fizicieni și ingineri din Franța, Belgia și Olanda. A face o listă a celor mai de seamă radiestezieni ar necesita un spațiu prea mare, de aceea ne mulțumim să cităm aci pe cei mai importanți:

Experiență de laborator cu fructe și cu subiect uman

abatele Mermet, un precursor, abatele Bouly, inginerul Turenne, profesorul Bosset, Treyve de Moulins, farmacistul Lesourd din Paris, Viconte Henry de Franța, cavalerul Vita din Italia, baronul von Pöhl din Germania etc. Metodele de care se serveau inițiatii științelor oculte fost adoptate de cercetători moderni, cum sunt medicii Roux din Vichy, Valmire din Hyères, Zeprince din Nisa, Chavanon etc. Acești savanți se folosesc de bagheta magică și de pendula oculiștilor, făcând experiențe dintre cele mai interesante asupra naturii cărora ilustrațiile noastre vă vor lămurii.

Jos: Căutarea unei persoane dispărute cu ajutorul unei hărți și a unei fotografii

Jos: Profesorul Saxer predând cursuri de radiestezie la Geneva

Pendulul arată dacă fructul e indicat pentru persoana care-l ține în mână sau dacă nu este

Dar ce este pendulul? Fiecare știe acest lucru în mod aproximativ. Pendulul creat în Elveția de cercetătorul radiestezic M. H. Saxer din Geneva se compune din trei metale diferite (zinc, alamă și oțel). El îngăduie unui abil mănuior să recunoască în spațiu existența unor corpuri paramagnetice sau diamagnetice.

Posibilitățile de cercetare pe care le oferă pendulul sunt numeroase. Un constructor de puțuri, un fântănar, va putea descoperi, cu ajutorul lui, locul unde stratul de apă este mai curat sau mai adânc. Un specialist al cercetărilor geologice, folosindu-se cu pricepere de un pendul, va putea descoperi existența anumitor straturi miniere, adâncimea și natura lor.

Cum se ține o baghetă magică în timpul cercetărilor

Arheologul se va servi de pendul în cercetările lui. Inginerul se poate servi cu succes de pendul în privința reperajului, atunci când este vorba de trasarea anumitor canale subterane pentru apă, telefon sau electricitate. Chimistul se va servi de pendul pentru o analiză rapidă a unui corp oarecare.

Intr'un cuvânt, după pretențiile celor ce se ocupă cu radiestezia, pendulul poate folosi celor mai diverse profesii și indeletniciri omenești, cum ar fi descoperirea unui obiect pierdut sau a unei persoane dispărute.

Feldmareșalul Von Manstein studiind, la Marele său Cartier, situația frontului de Est

Conducătorul tineretului Reichului, d. Axmann, primește vizita cavalerilor Crucii de Fier din marină

Masă oferită de autoritățile germane țăranilor din Ucraina cu prilejul redării proprietății particulare

Jos: D. ministru al Reichului, Walther Funk, vorbește asistenței cu prilejul împlinirii a 125 de ani dela înființarea Casei de Economie din Berlin

Zin

**T
O
A
T
A**

**L
U
M
E
A**

Elveția dispune o războiu adaptată. Această flotă a f în timpul manevr Lemn, de gener (dreapta), care s' multumit de o desfășurat

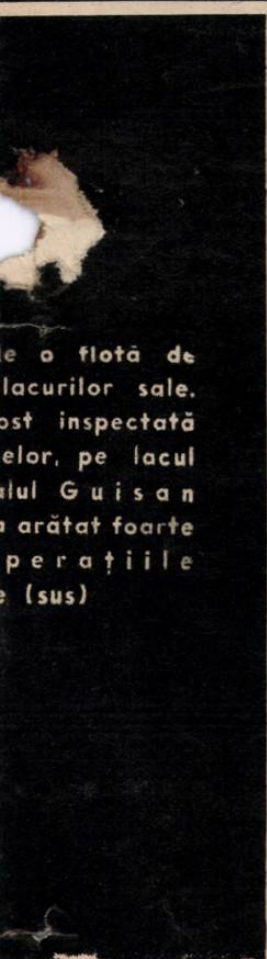

Jos: Cel mai apreciat concert din ultimii ani a fost dat, zilele trecute, de orchestra filarmonică din Bruxelles cu concursul marelui pianist german Wilhelm Kempff

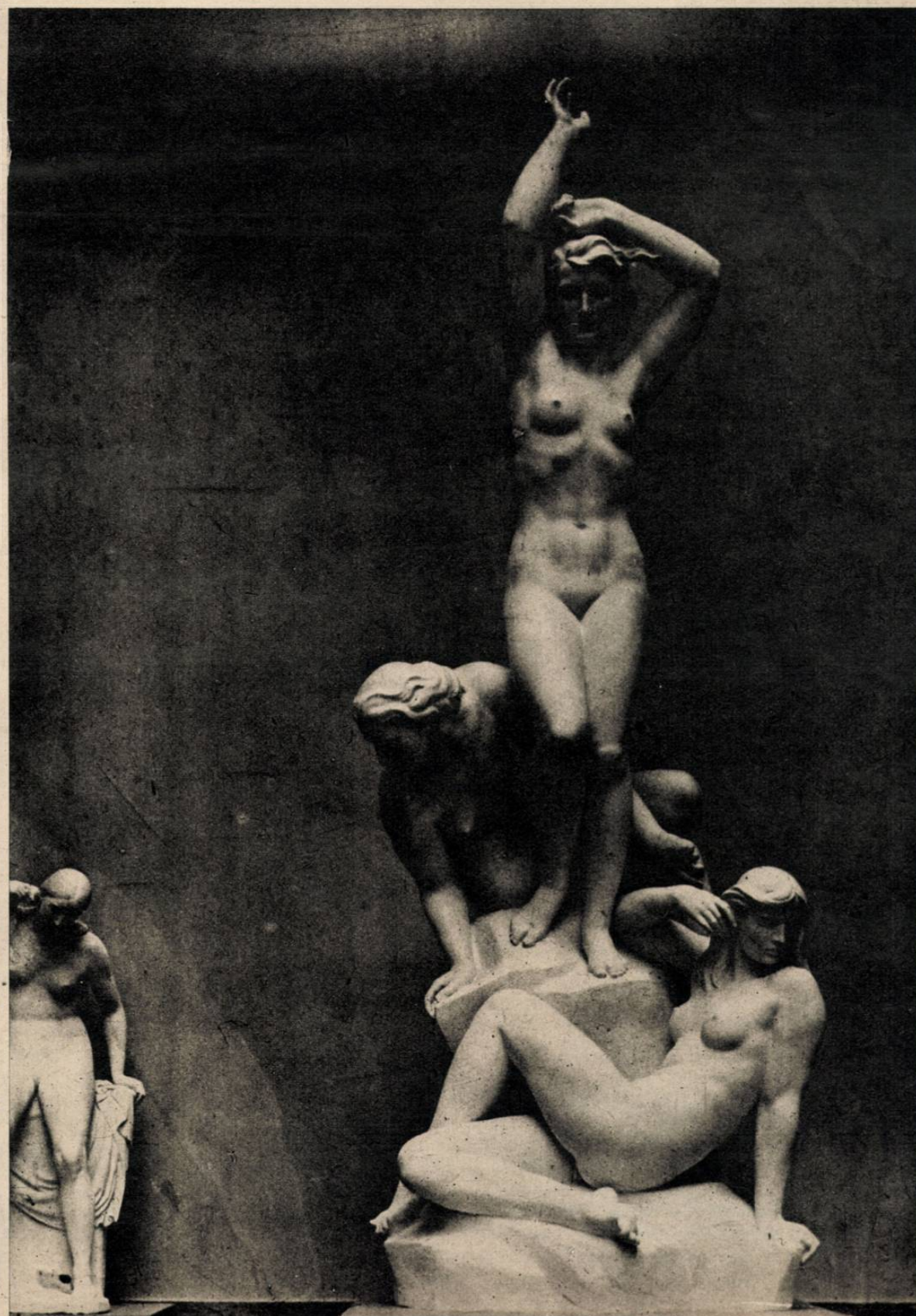

Sub controlul și prin îngrijirea autorităților germane, există astăzi școli perfect înzestrate în toate satele rusești de sub ocupație

Jos: Această capo'd'operă a sculptorului german Robert Ullmann, intitulată „Răsărit de Soare”, a obținut cel mai mare premiu pe anul 1943

de o flotă de
lacurilor sale.
ost inspectată
elor, pe lacul
Guisan
arătat foarte
operațiile
e (sus)

8584-102
Stânga: Vânătorii de munte profită de cele câteva minute de odihnă, stând jos sau lungindu-se pe iarbă verde

DINTRE noțiunile care se aud foarte des exprimate, dar tot atât de des greșit înțelese sau întrebuințate, face parte și expresia „cap de pod”, care apare tot mai des în comunicatele de război din ultimul timp.

Capul de pod, sau mai exact poziția „cap de pod”, presupune existența unui pod. În cazuri grave însă nu mai e nevoie de acesta. Războiul modern are de altfel grije de a distruge din temelii podurile, în orice caz, atacatorul contează dinainte pe o astfel de distrugere.

Formarea unui cap de pod ține de „luptele sub condițiuni speciale”, fiind condiționate, adică de trecerea unui fluviu pe țărmul celălalt ocupat de inamic. Capul de pod trebuie împins cât mai mult înainte, cel puțin să fie în afara focului inamic care poate fi observat de pe sol. În sprijinul lui trebuiesc trimise apoi alte forțe, sau să se construiască un pod provizoriu.

În majoritatea cazurilor constituirea unui cap de pod se face prin acțiunea îndrăznească a unor unități încercate în luptă. Trecerea Rinului superior cu bărcile de asalt în timpul campaniei din Franța oferă un exemplu clasic de acest fel.

Adesea se rămâne la poziție cap de pod, mai ales atunci când nu este cu putință s'au nu s'a prevăzut o continuare a atacului dintr'un motiv sau altul. Poziția este păstrată fiindcă ea este o săgeată înfiptă în trupul adversarului, reține importante forțe inamice și exercită o continuă și puternică amenințare.

Pozițiile noastre din regiunea Cubanului fac astăzi oficiul de cap de pod. Comunicatul militar le-a și numit, de repetate ori, „Capul de pod dela Cuban”.

Stânga și jos: Ți caii au nevoie de oainna. Răbdători ei așteaptă continuarea marșului

Cap de pod
în
bolșevici

Marșul în arșița soarelui, pe șoseaua plină de praf și cu povara destul de grea, este oboseitor, dar ostașul român știe să reziste

El visează șesuri scăldate în soare, câmpuri întinse, grâmb, cete, Moldova lui

Aici fluviul Cuban joacă un rol aproape nul, ca fluviu. Fiindcă nu este vorba de un cap de pod la Cuban, ci „fluviul” trecut, este aici acea parte a Mării Negre care se întinde între peninsula Kerci și regiunea Cubanului. Cât de neplăcut este acest cap de pod pentru bolșevici o dovedesc înverșunatele lupte care sunt în curs de câteva luni.

Aprovizionarea asigurată este una dintre condițiunile fundamentale pentru păstrarea unui cap de pod. A doua condiție este garnizoana capului de pod să primească întăriri suficiente înainte de a fi copleșită sau izgonită de către atacatori. Trupele germane și române care apără vitejește capul de pod dela Cuban și-au văzut posibilă misiunea grație subzistenței care se face în mod regulat pe drumul de fier până la coasta orientală a Crimeei, unde are loc transbordarea pe bacuri care traversează strâmtoarea Kerci. Cu sprijinul continuu al aviației și controlul neîntrerupt al nordului Mării Negre de către vasele germane și române, capul de pod Cuban este în măsură să facă față unor forțe adversare superioare ca număr și cantitate de material.

TEATRUL și Cinematograful în JAPONIA

Afiș sugestiv japonez de propagandă împotriva spionajului, care poartă următoarea inscripție: „Orice spion se află în mâna poliției!”

Sus: Procedu mult utilizat de japonezi pentru plimbarea reclamelor pe străzi

Dreapta: Fațada unui cinematograf care prezintă un film de spionaj

RĂZBOIUL pe care Japonia îl duce de atâția ani a provocat în întreaga așezare a vieții sociale schimbări profunde. În imperiul Soarelui-Răsare totul este pus în slujba apărării naționale: radiodifuziunea, concertele, cinematograful, toate mijloacele culturale sunt mobilizate în slujba propagandei naționale. Poporul este tot timpul instruit asupra telurilor de pace și de războiu ale națiunii. Dragostea de țară și ura inamicului sunt sentimente pe care propaganda le cultivă cu deosebită atenție.

Ca în toate țările beligerante, spectacolele au luat în Japonia o importanță considerabilă. Setea de iluzii care caracterizează masele în timp de ostilități, a provocat renașterea a două feluri de spectacole teatrale, care după veacuri de succese au căzut în desuetudine; teatrul kabiki și teatrul de păpuși.

Vechiul teatru kabiki, cu caracter național și patriotic, se bucură actualmente de favoarea multimilor. Alături de repertoriul format din piese milenare inspirate din cele mai vechi legende nipone, se mai reprezintă și piese moderne.

Una din aceste piese, datorită autorului dramatic Kikuta, a înfățișat în chip dramatic suferințele la care sunt supuși cetățenii de origine niponă rămași în America de nord și în țările ocupate de anglo-americani. Piesa aceasta dramatică se numește „Vapoare de schimb”.

Intr'altă piesă intitulată „Fete din San-Francisco”, a aceluiași autor, se pune problema revenirii în patrie a tuturor japonezilor emigrați cu ani în urmă pe coastele Californiei.

Este însă interesant de notat că dramele kabiki, datând de sute de ani, obțin în fața publicului un succes mai mare decât dramele moderne scrise de autori în vîieță și inspirate de evenimentele actualității. Spectatorii fac coadă ceasuri întregi în fața caselor de bilete cu toate că prețurile sunt relativ destul de ridicate.

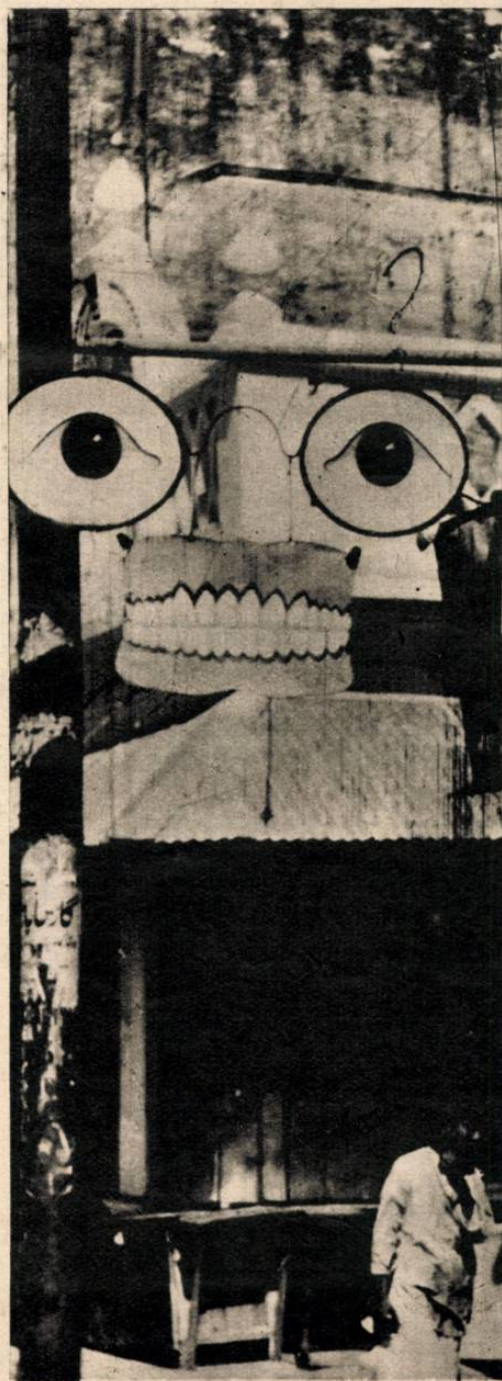
Foamea de spectacole a provocat și renașterea teatrului de păpuși. „Jocul păpușilor” este o artă foarte înaltă în Japonia, o artă perfectă, extrem de frumoasă.

veac a căzut în uitare. Teatrul de păpuși a regăsit favoarea publicului, care are prilejul să admire la asemenea spectacole vechile costume naționale și să urmărească o acțiune scenică inspirată de cea mai curată tradiție.

În afară de aceasta, teatrele de marionete au fost organizate pe principiul caravelor, ceea ce le îngăduie să se deplaseze cu ușurință în cele mai îndepărtate localități ale insulelor japoneze.

În domeniul cinematografului, războiul a provocat schimbări radicale. Acum câțiva ani producțiile dela Hollywood ocupau primul loc în interesul publicului, iar actorii de peste Ocean erau foarte bine cunoscuți și admirați în Japonia.

La data de 8 Decembrie 1941 toate filmele de proveniență americană au fost interzise pe tot teritoriul național. Din clipa aceea numai filmele japoneze au fost îngăduite alături de actualitățile germane și de câteva filme franceze, care nu mai rulează de mult vreme la Paris, dar care provoacă o mar-

Alt afiș care spune: „Nu privi secretele militare! Nu auzi șvonurile tendențioase! Nu vorbi de chestiuni politice!”

plăcere japonezilor. Primul film inspirat de evenimentele războiului actual a fost intitulat foarte sugestiv: „Hawaii”. Succesul lui a fost atât de mare, încât producătorii au fost siliți să lucreze numeroase filme de același calibru eroic. Acțiunea acestora se desfășoară în jurul unei intrigi amoroase și scoate în relief marile victorii dela Singapur și Corregidor, sau relatează faptele eroice ale generalului de aviație Kordos. În alte filme, japonezii au căutat să lămurească publicul asupra ideii „Așiei noi” ca de pildă, în filmul intitulat „Avionul pleacă spre Sud”.

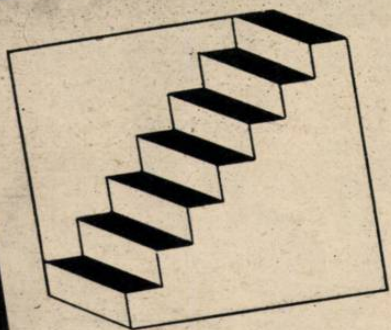
Tot ca o urmare a războiului, pe toată întinderea Japoniei s'a interzis jazzul. Guvernul a oprit vânzarea discursurilor americane, dar cum milioanele de discuri vândute continuă să fie cântate, un alt decret a ordonat distrugerea lor.

Americanii nu mai înregistrează niciun succes de niciun ordin în Japonia.

Schimbarea aceasta este deosebit de importantă, deoarece Japonia era pe vremuri cel mai bun client al Americii în materie de discuri și de filme. Introdus cu cincisprezece ani în urmă, în același timp cu dăncingurile și cu trupele de girls, jazzul a avut în mijlocul tineretului japonez un succes deosebit.

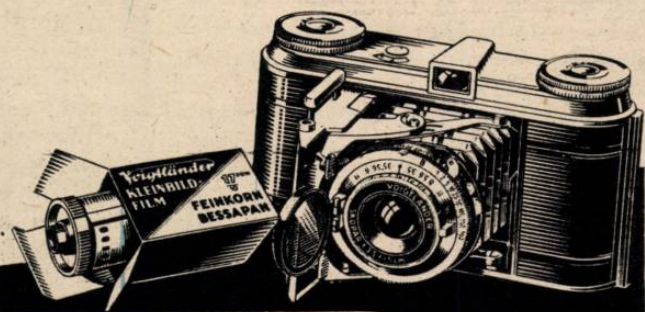
Cu scopul de a înlocui muzica străină de origine anglo-americană, guvernul a creat un fel de departament

TREPTELE ACESTEA LE VEDEȚI DE SUS SAU DE JOS?

Uneori, s'ar părea că le vedem de sus, alteleori, parcă, le-am privi de jos, din spate. Iată cum se înșală ochiul! În schimb, un aparat fotografic Voigtländer nu se poate înșela, fiecare fotografie fiind clară și naturală. Nu uitați acest lucru când cumpărați un aparat fotografic.

Voigtländer

SIGURĂ DE SUCCES!

Apa de Colonia „Tosca” dă femeii moderne siguranța unui succes deplin; potrivită specificului feminin, ea unește în chip armonios distincția autentică cu cel mai ales rafinament. „TOSCA” e Apa de Colonia a femeii moderne.

Nº 4711. **TOSCA**
EAU DE COLOGNE

**Semnul
acesta
trebuie să-l imprimăți în memorie.**

Pe drept cuvânt și-a câștigat o faimă mondială, ca un simbol pentru rezistența maximă a culorilor. Nu uitați niciodată acest lucru, când cumpărați stoffe și pânzeturi și observați întotdeauna ca ele să aibe eticheta Indanthren. Încrederea D-voastră va fi răsplătită.

E ușor

să scrii frumos și curat, când ai un toc rezervor potrivit. Tocul rezervor Artus are toate calitățile ce se pretind unui stilograf de calitate.

Reprezentant General:
KURT W. MANGESIUS
București, Str. Academiei 6

Sfaturi prețioase pentru ascultătorii de radio.

Sub semnul acesta, dăm tuturor ascultătorilor de radio doritori de audițiuni mai bune, 10 sfaturi prețioase.

SFATUL 9

CONTACTE NESIGURE — O DERANJARE NEPLĂCUTĂ A RECEPȚIILOR!

Un contact defectuos provoacă zgomete asurzitoare în aparatul de recepție. De aceea contacte nesigure sunt dușmanii cei mai redutabili ai radiofoniei. Se manifestă peste tot: la prize de contact la legături spre pick-up și la difuzorul suplimentar, dar mai ales la conducta antenei și a pământului. Prizele legate de aceste conducte slăbesc cu ușurință; sârma fină a liței se rupe cu timpul provocând de asemenea contacte nesigure. Așa dar, dacă se aud trăsneturi și pocnete în difuzor, trebuie examinate firele de contact și mai ales prizele lor. În cazul când se constată o slăbire a legăturii, prizele trebuie demontate, capătul sârmei tăiat, lița desfăcută pe o mică porțiune din izolarea ei, și apoi introdusă și fixată din nou în priză. Cu cât se va proceda mai cu îngrijire cu atât mai sigur se va ajunge la suprimarea contactelor nesigure din aparatul de radio.

Cereți să vi se prezinte, în magazinele de specialitate, aparate de radio germane, de calitate superioară. Veți avea prilejul de a constata perfecționarea la care a ajuns industria de radio.

Viitorul nostru sfat radio urmează peste o săptămână

A se decupa! — A se păstra!

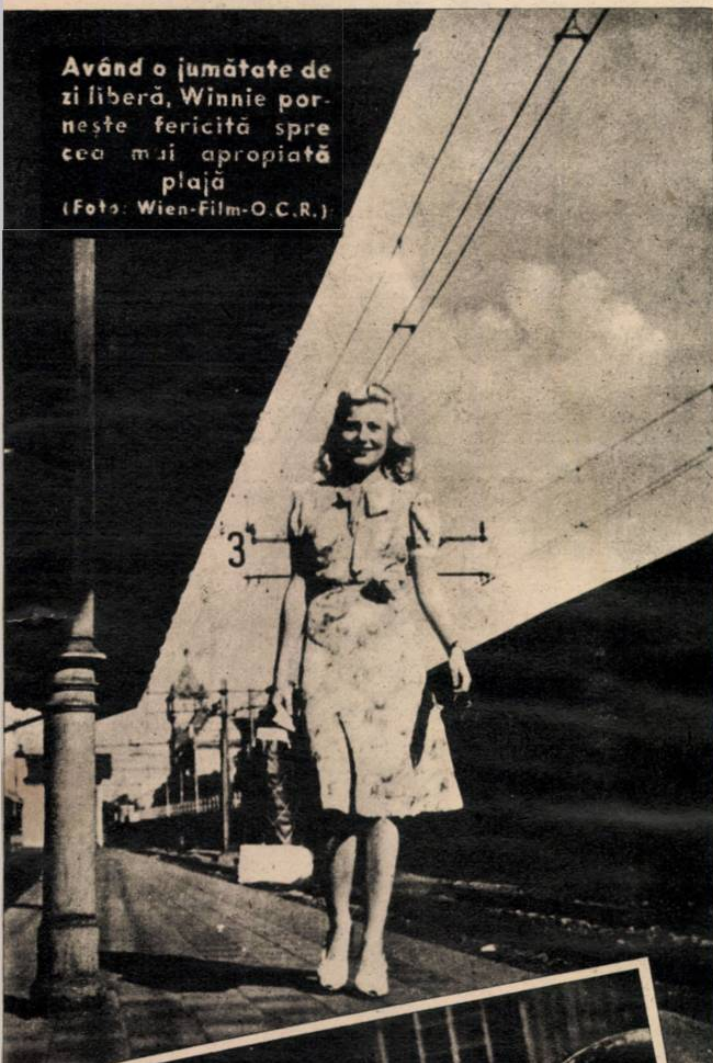

In timp ce face plajă, Winnie Markus profită să citească ultima noutate literară
(Foto: Wien-Film—O. C. R.)

Când n'are timp să se deplaseze până la strand, Winnie face plajă în grădina vilei sale
(Foto: Wien-Film—O. C. R.)

O ZI DE VARĂ CU WINNIE MARKUS

Având o jumătate de zi liberă, Winnie pornește fericită spre cea mai apropiată plajă
(Foto: Wien-Film—O. C. R.)

Chiaz grădina când și-o îngrijește Winnie își pune costumul de plajă
(Foto: Wien-Film—O. C. R.)

șiri dacă se întâmplă să-i vină într'una în aceste zile, ea le pune măillot-uri la dispoziție și-i invită cu ea la strand.

Dacă sunteți curioși să știți ce face tot timpul cât stă întinsă la soare, vă vom spune că citește. O interesează tot ce apare nou în literatură și, în special, o pasionează temele filosofice. În paranteză, ținem să menționăm că Winnie Markus este una dintre cele mai culte actrițe întâlnite în studiourile cinematografe, fapt care-i determină adeseori pe regisori să se consulte cu ea în privința temelor ce urmează a fi transpuse pe ecran.

Stânga: Orice strand, îi e egal. Ea nu ține la firmă ci la posibilitatea de a face plajă
(Foto: Wien-Film—O. C. R.)

A DOR zilele de vară — spune Winnie Markus, una dintre proaspetele revelații ale studiourilor vieneze, într'un interviu acordat presei — pentru că ador soarele.

Intr'adevăr dragălașa vedetă germană este o pasionată a plajei. Nimic nu o ispitește mai mult decât băile de soare, pe care le face indiferent unde. Dacă are concediu mai lung, se duce la mare; dacă dispune numai de o zi liberă sau de o jumătate de zi, se duce la strand; dacă, în sfârșit, nu are decât o oră liberă, această oră și-o petrece la soare în grădinița casei pe care o locuiește. Tot astfel, mu-

Fericirea ei cea mare: baia de raze solare
(Foto: Wien-Film—O. C. R.)

APOGEUL RAFINAMENTULUI

TEATRUL ȘI CINEMATOGRAFUL IN JAPONIA

(Urmare din pag. 11-a)

al muzicii, care are obligația de a tipări și de a răspândi în marele public, lucrările muzicale ale compozitorilor naționali.

Barurile, introduse în anumite orașe japoneze ca o imitație americană, au primit în ultima vreme o lovitură mortală.

În urma lipsei alcoolului, rechiziționat pentru nevoile armatei, aceste localități nu mai pot satisface clientela și ea destul de puțin numeroasă. De asemenea întreaga cantitate de whisky iflată în Japonia la începutul războiului a fost pusă la dispoziția arma-

tei. Datorită lipsei sticlelor și hameiului, berea nu mai poate fi fabricată în cantități mari. Cât despre băutura numită „sake”, un fel de rachiu de orez, ea a fost raționalizată.

Propaganda națională a devenit în ultima vreme grija de capetenie a guvernului.

Ministerul Informației a fost recent transformat în minister al Propagandiei.

De asemenea, presa niponă a anunțat crearea unei comisii permanente însărcinate cu studiarea proiectelor de lege privitoare la mobilizarea morală a națiunii.

ORAȘUL CEL MAI BOMBARDAT DIN LUME

(Urmare din pag. 5-a)

clădiri. Între surprările și construcțiile de case nu prea există nici un răgaz. Zidarii muncesc imediat ce alarma a încetat.

Cu toată graba cu care se reconstituiesc casele dărimate, totuși mii de familii au rămas fără adăpost dormind prin subterane sau în adăposturile colective săpate în stâncă. Oamenii aceștia sunt poate cei mai fericiți, căci ei nu mai trebuie să-și părăsească locuințele când sună alarma. În șase ani, pe lângă Ciung-Kingul dela suprafața pământului a luat naștere un oraș subteran compus din 500 de adăposturi publice, din 600 de adăposturi particulare și dintr-o sută de garaje subterane pentru vehicule. Aceste adăposturi pot fi utilizate de un număr de 450.000 de oameni, adică de aproape nouă zecimi din întreaga populație a Capitalei.

Numeroase refugii au fost instalate în vederea adăpostirii uzi-

nelor și ministerelor, nevoite să lucreze și în timpul alarmelor. Adăposturile publice sunt construite la o adâncime de 60 de metri sub nivelul pământului. De fapt este vorba de imense găuri negre și umede lipsite de aerisire și de electricitate.

Ore întregi cetățenii din Ciung-King stau în aceste găuri insalubre fără să șoptească, căci poporul chinez este convins că șgomotul vocii omenești are darul de a atrage bombe.

Numeroase uzine de armament au fost create în jurul orașului. Ele constituie obiectivul principal al raidurilor japoneze.

Rămâne de văzut dacă mareșalul Ciung-Kai-Cek, după toate eforturile depuse pentru fortificarea și modernizarea acestui oraș, nu-l va părăsi așa cum a mai părăsit până acum și celelalte Capitale ale sale.

Garantol
conservă ouăle timp
de peste un an.
Păstrarea ouălor
în Garantol
este foarte simplă.

— și ceea ce e important:
ouăle pot fi scoase oricând fără vreun
inconvenient, iar altele puse la loc.

Sursa de procurare indică:
Firma KURT ERICH BINDER
Sibiu, Str. Elisabeta No. 64

„Lebăda”
STABILO
Creioane de desen în 18 gradatii dela 7B—9H
Creioane colorate cu mina subțire în 24 culori plastice
Nou: **STABILO** Cellomin
creionul chimic cu mina
rezistent la orice condițiuni climatice
Schwan

CUM AȘ PUTEA
FACE ROST DE
MILIOANE?...

FOARTE SIMPLU:
Joacă la Loterie și te vei
număra printre fericiții mi-
lionari ai Loteriei 30 care
împarte
356.570.000 Lei

TRAGEREA CLASEI I-A LA 29 IULIE 1943

*Dinții frumoși nu sunt totdeauna și sănătoși.
În schimb dinții sănătoși, sunt totdeauna frumoși.*

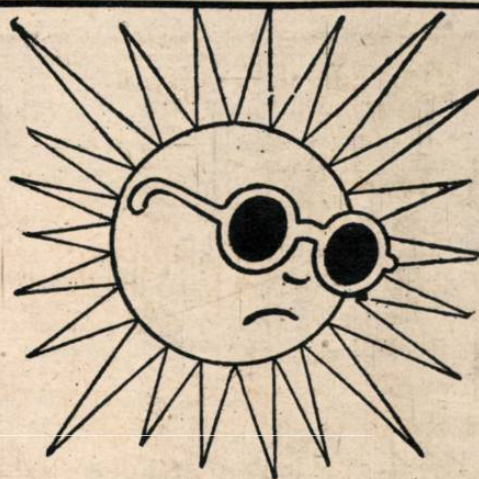
Pentru un om îngrijit nu există o podoabă mai frumoasă decât un șirag de dinți albi ca zăpada. Pentru a păstra acest dar prețios al naturii, trebuie să-l îngrijim cu multă băgare de seamă. Nu ajunge să ne limităm însă numai la îngrijirea aspectului exterior. Piatra de pe dinți, dușmanul acesta redutabil, amenință dinții d-voastră în mod invizibil și pe neobservate. De aceea: adevărată îngrijire a dinților, înseamnă combaterea pietrei de pe dinți! Cunoscută pastă de dinți SOLVOLITH, oferă o protecțiune eficientă în contra pietrei de pe dinți. Grație sărei veritabile de Karlsbad ce o conține, ea combate depozitățile existente de piatră de pe dinți și împiedică formarea pietrei noi.

Solvolith

**Dormi și visează,
DARMOL
lucrează**

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ

*Luciu orbitor
prin crema*

Schmoll Pasta

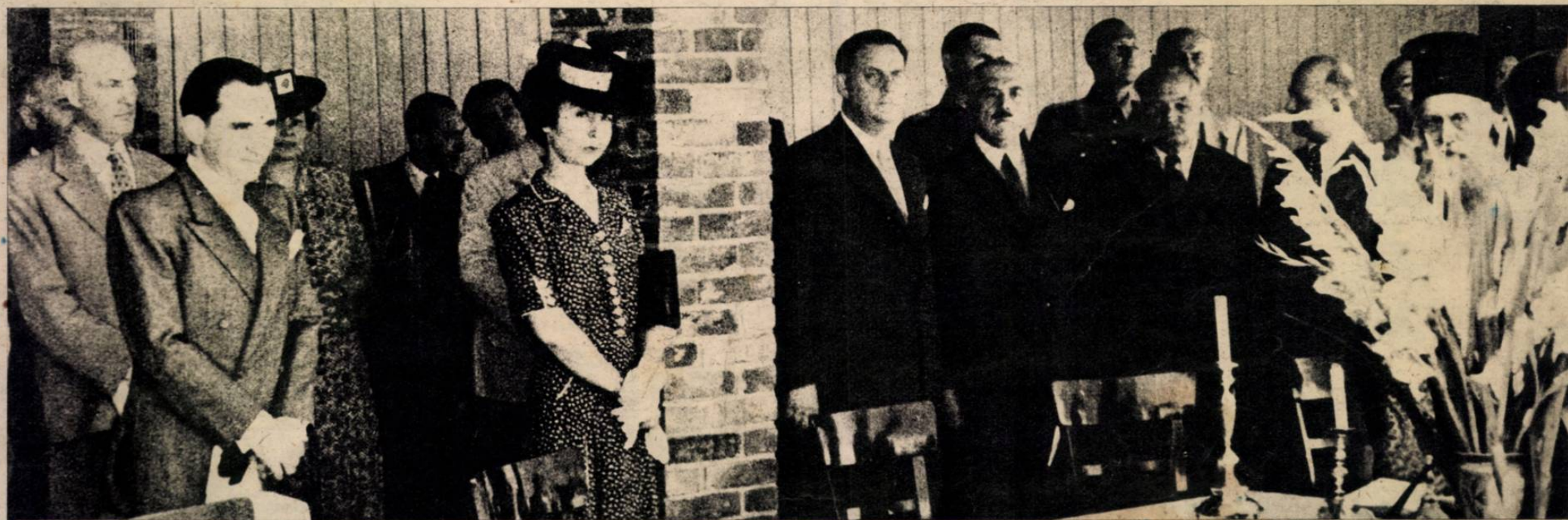

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

D. Mareșal Ion Antonescu decorează cu ordinul
„Mihai Viteazul” pe eroul Sublocotenent
în rezervă Gădintă Nicolae.

Sosirea d-lui Feldmareșal Manstein pe aeroportul Băneasa

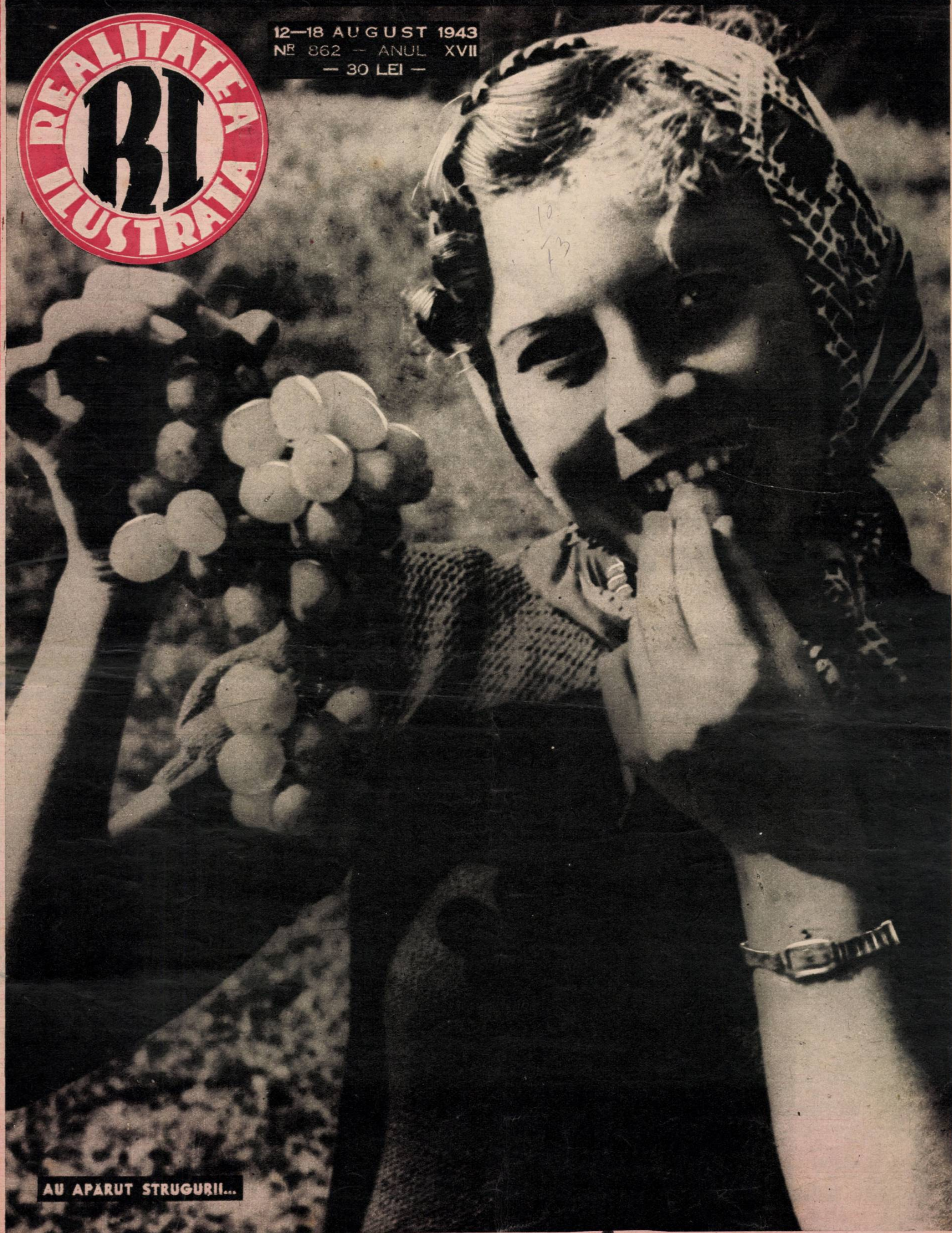
D-na Maria Mareșal Antonescu și d. Prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, și d. General I. Rășcanu, primarul
general al Capitalei, asistă la inaugurarea Căminului vânzătorilor de ziare

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

12-18 AUGUST 1943
NR 862 — ANUL XVII
— 30 LEI —

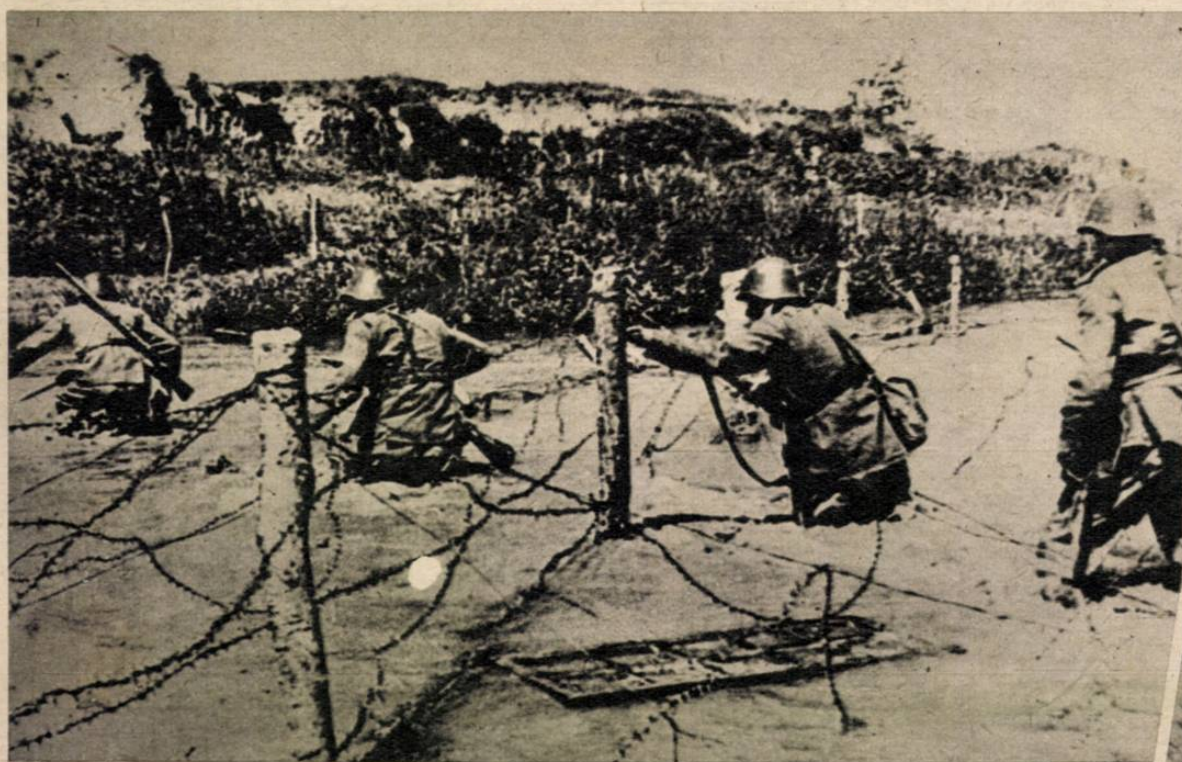
AU APĂRUT STRUGURII...

Stânga: D. General Gheorghiu și generalul german Pflugheill sosind împreună pe un aerodrom din Crimeea

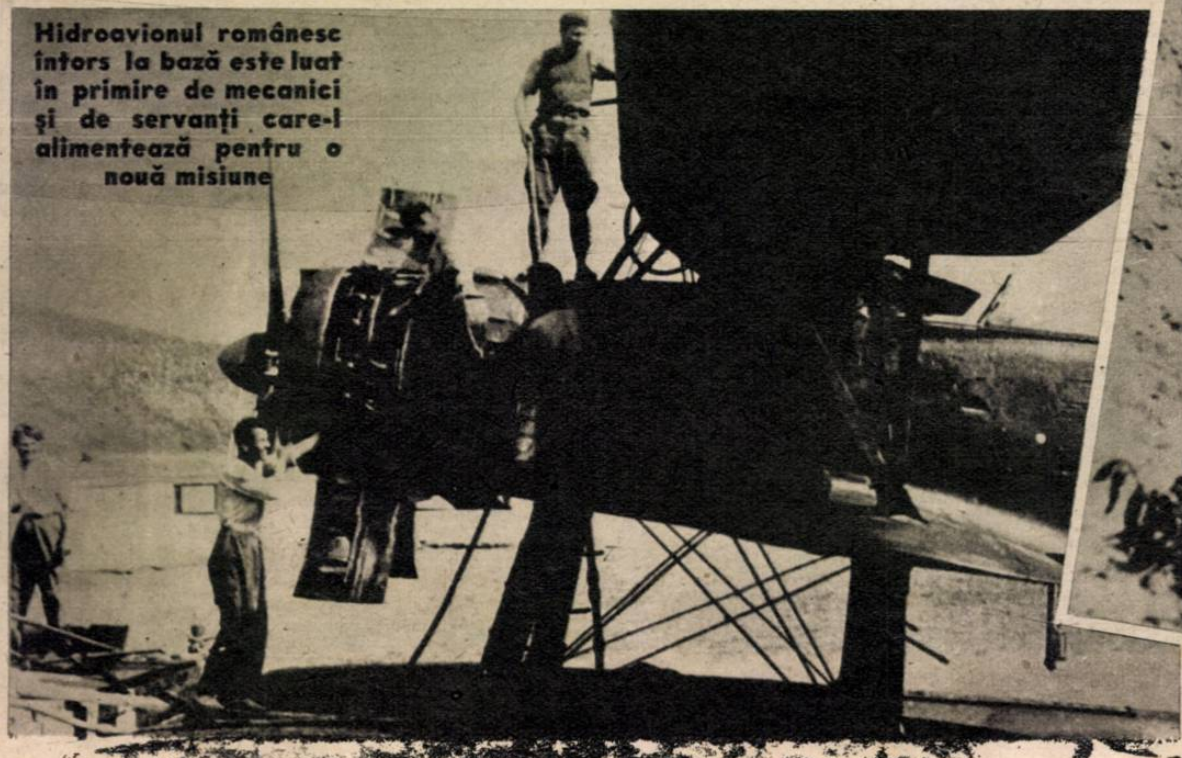

REPORTAJ DE PE FRONT

Stânga: Infanteriști români trecând o mlaștină pe frontul Cubanului

Jos: Pe frontul Cuban: În timp ce trăgătorul își pune în bătaie pușca mitralieră grenadierii curăță metru cu metru șanțurile cucerite dela bolșevici

Hidroavionul românesc întors la bază este luat în primire de mecanici și de servanți care-l alimentează pentru o nouă misiune

Pentru consolidarea pozițiilor recent construite dela inamic, ostașii români întind rețelele de sârmă

Aruncători de flăcări români se furișează spre liniile inamice pentru a scoate din luptă ultimele rezistențe bolșevice

Jos: Trecerea peste o mlaștină în regiunea Cuban

În zorii zilei unități speciale de pioneri de asalt străbat un curs de apă în bărci pneumatice pentru a ataca liniile inamice

Jos: Un „Brandt” românesc în acțiune pe frontul Cuban

862,4

Cu toate măsurile de precauție luate, se întâmplă câteodată ca una din conductele de petrol să fie avariată. Atunci petrolul, în loc să ajungă în cisternele vaselor petrolifere, se revarsă pe terenul învecinat, formând lacuri. Se poate întâmpla de asemenea ca aceste lacuri să ia foc. Incendiile de petrol se numărau printre cele mai mari catastrofe. Mult timp omul nu știa ce să facă în contra petrolului incendiat. Desigur că petrolul nu se poate stinge cu apă, element cu care dimpotrivă, suprafața incendiată, s'ar mări. Știința și tehnica au găsit însă mijloace pentru combaterea incendiilor de petrol. Astfel s'a ajuns la un procedeu special care asigură stingerea oricărui incendiu de acest fel. În acest aparat special se adaugă la apă cantități mari de aer și un preparat lichid care formează o spumă. Această apă supumoasă este condusă prin conducte speciale la locul incendiului. La o presiune a apei, o presiune destul de puternică, spuma poate fi stropită pe o distanță de 40 metri și la o înălțime de 32 metri. Aparatele mari produc până la 50.000 litri de spumă pe minut.

Toate armele armatei germane dispun de formațiuni speciale pentru stingerea eventualelor incendii de petrol, care au la dispoziția lor aparatele menționate de la cele mai mici până la cele mai mari dimensiuni. Folosirea acestora este foarte multilaterală, căci cantitățile imense de rezerve de combustibile și prețiozitatea acestora necesită măsuri de siguranță cuprinzătoare. În toate campaniile, noul procedeu pentru stingerea incendiilor de petrol, perfecționat de armata germană, s'a valorificat în numeroase cazuri.

Tevi și furcături sunt așezate până în apropierea petrolului incendiat. Prin acestea este condusă spuma care stinge petrolul.

Teava uriașă a unei instalații mari pentru stingerea incendiilor de petrol este așezată până în apropierea petrolului aprins

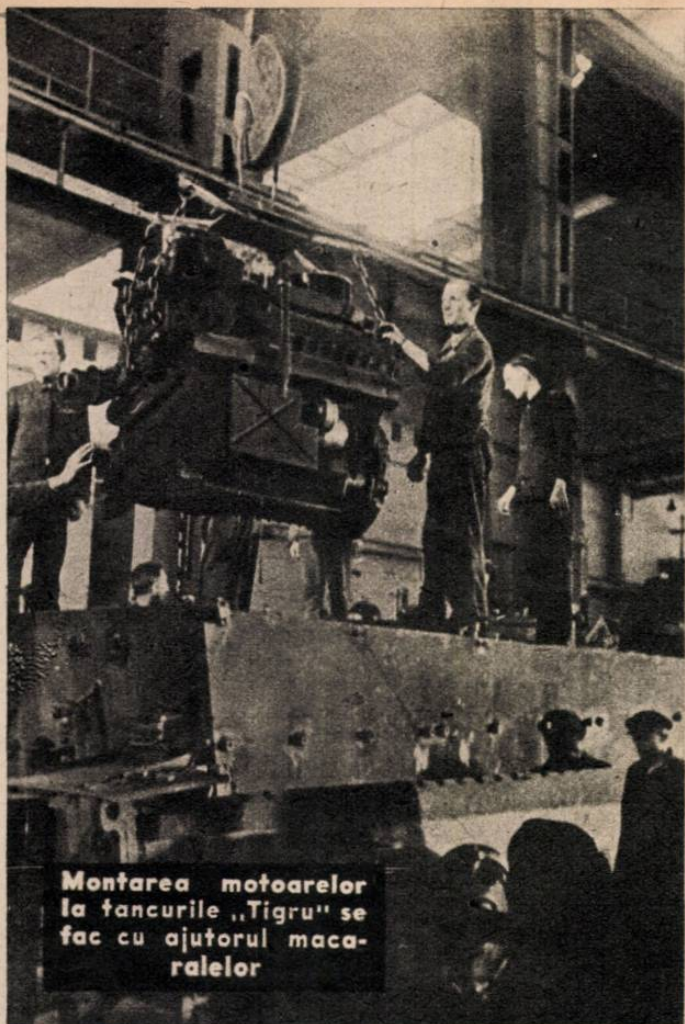
Când

O REGIUNE PETROLIFERĂ E INCENDIATĂ

Costumul și mănușile de asbest apără omul în contra flăcărilor, iar o mască face posibilă respirația, în norii groși de fum.

În timp ce un pompier dirijează teava, alții doi supraveghează la mestecul care formează spumă

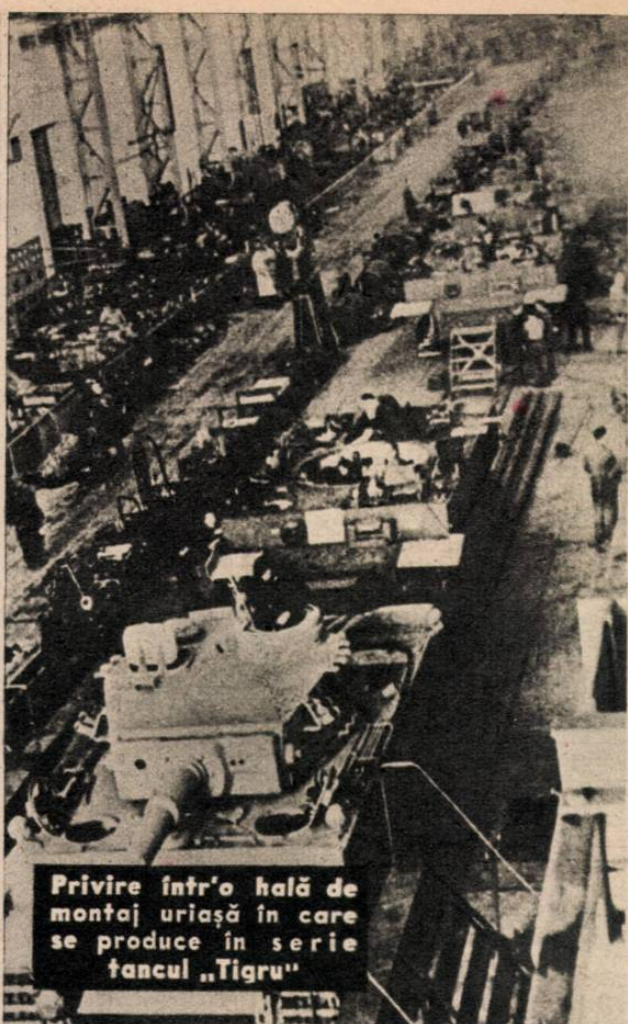

Montarea motoarelor la tancurile „Tigru” se fac cu ajutorul macaralelor

Aici se nituesc șenilele pentru tancurile „Tigru”

Privire într-o hală de montaj uriașă în care se produce în serie tancul „Tigru”

Cum s'a născut „TIGRUL”

DE câțva timp se vede în toate ziarele și în toate revistele ilustrate numele „Tigru”. Chipul unui nou car de luptă german apare peste tot. Repede s'a popularizat numele lui pe front și în țară. Este un produs strălucit al tehnicii germane, care a trecut cu succes toate probele de încercare. Cu încredere, trupa își privește noul blindat, cu recunoștință vede fără această creație și cu frică îl așteaptă dușmanul.

E momentul să ne gândim la acei necunoscuți a căror forță creatoare a dat frontului această armă nouă. Poate, nimeni, nu-și poate închipui felul cum s'a creat această armă și cât de lungă, grea și trudnică a fost calea dela idee până la model și toate probele până ce a ajuns pe front.

Când la izbucnirea războiului, primele care germane de luptă s'au mișcat spre front, poate, nimeni n'a bănuț ce importanță operativă vor avea. Dar primele lor succese au edificat complet lumea și au determinat ideea apărării în contra lor. Astfel, în decursul războiului, s'a stabilit concurența între tanc și anti-tanc, caracterizată prin creșterea blindajului și a calibrelor tunurilor anti-tanc, concurență care însă, este limitată prin greutate și mărime ceea ce a pus pe constructori în fața noilor probleme.

Inceputul războiului cu Uniunea Sovietică a adus, însă, prin apariția lui T 34 în primul moment o surpriză. Repede s'a înțeles nevoia unui nou car de luptă puternic blindat și înzestrat cu arme eficiente. Insuși Führerul dăduse directivele pentru fabricațiunea unui nou car blindat greu, însărcinând pe ministrul înarmării și al munițiilor Speer cu fabricațiunea lui. Acesta, reprezentat prin comisiunea blindatelor, oficiul de înarmare al Armatei și industriei, a pus la cale fabricațiunea, dispunând procurarea materiilor prime, a fabricilor pentru fabricațiunea în serii cât de mari, precum și stabilirea construcției definitive. Un stat major din cei mai capabili ingineri s'a străduit cu o muncă neîncetată să facă toate socotelile necesare pentru motoare, angrenaje, sașii și turnuri, avându-se în vedere greutatea mai mari. Poate toate acestea urma să se construiască și noi mijloace de transporturi și noi posibilități pentru trecerea râurilor.

În sala centrală a unei fabrici germane de tancuri a apărut mai întâi un model din lemn. Repede însă a urmat dezvoltarea. Câteva luni mai târziu primele piese erau gata. Câțiva ofițeri încercați de pe front au fost însărcinați cu alcătuirea unităților de personal, trăind, astfel, împreună cu echipele lor, fabricarea noului tanc, la uzină, putând chiar lucra, împreună cu muncitorii, la înfăptuirea noului car. Dar până la plecarea pe front mai era cale lungă, fiind nevoie să se verifice noua armă încercată în toate direcțiile.

Când, în sfârșit, noul tanc a putut păși sala de montaj, s'au și ivit primele piedici. S'au constatat lipsuri mai mici și mai mari, care au putut fi înlăturate repede, la fața locului, și prin introducerea altor piese mai perfecționate. Un model de încercare a fost trimis la greaua școală a probelor, la oficiul de încercare al Armatei pentru vehicule mecanice. Aici ministrul Speer s'a convins personal, ca la toate vehiculele noi, umblând el însuși cu „Tigru”, de capacitatea lui tehnică și de toate însușirile lui de luptă. Circulând pe orice teren, pus la probele cele mai grele pe diferite poligoane, măsurat la toate piesele, examinat în toate privințele, noua mașină de luptă a fost în sfârșit găsită bună pentru trupă.

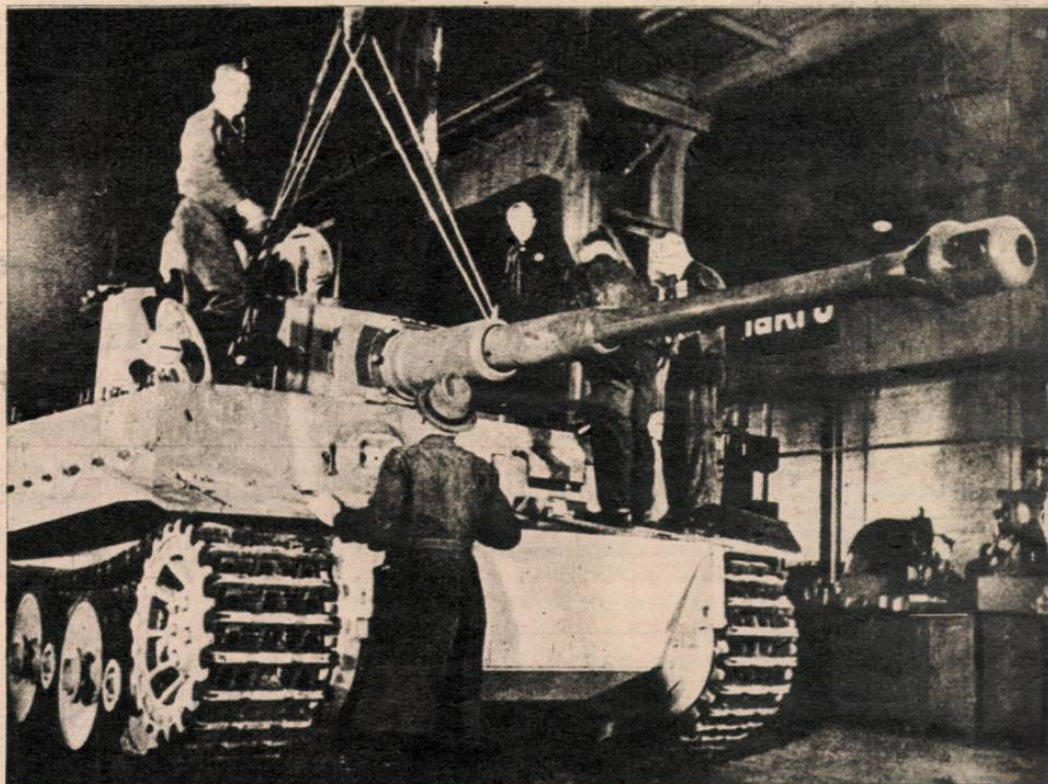
Între timp și industria a avut grijă de toate condițiunile fabricațiunii, crezându-se posibilitățile de montaj, și asigurându-se brațele necesare. Și trupa era pregătită pentru intrarea în acțiune a noului car, așteptând cu încordare sosirea primului „Tigru”. Nu ne putem închipui cu câtă dragoste și trudă, ziua și noaptea, s'a lucrat la noua înfăptuire, de către ingineri și lucrători, ofițeri și tunari și cu câtă dăruire toate greutatea și împotrivirile au fost învinse.

În sfârșit, totul e gata. Cu un tren special, în zorii zilei, sosesc la o mică gară, aproape de un câmp de exerciții primele care. Mai sunt încă înconjurare de un număr de tehnicieni și lucrători care asistă carul la primele lui mișcări. Apoi, falnicul blindat o pornește singur pe teren pentru a-și întreprinde, câteva zile mai târziu, prima cursă în contra inamicului.

De atunci a trecut o jumătate de an. „Tigru” și-a trecut toate examenele. Și-a onorat numele, devenind un primejdios și temut vrăjmaș pe toate fronturile. Succesele lui sunt cea mai bună răsplătă pentru toți care au putut colabora la fabricarea lui, fie ofițer, lucrător, inginer sau tunar.

O vorbă a generalului de corp de armată, Guderian, inspector general al trupelor blindate, pe care a dat-o ca directivă se potrivește mai ales „Tigru”-ului:

„Unde sunt carele blindate, acolo e linia întâia!”

Tot cu ajutorul macaralelor se montează tunul pe un tanc „Tigru”

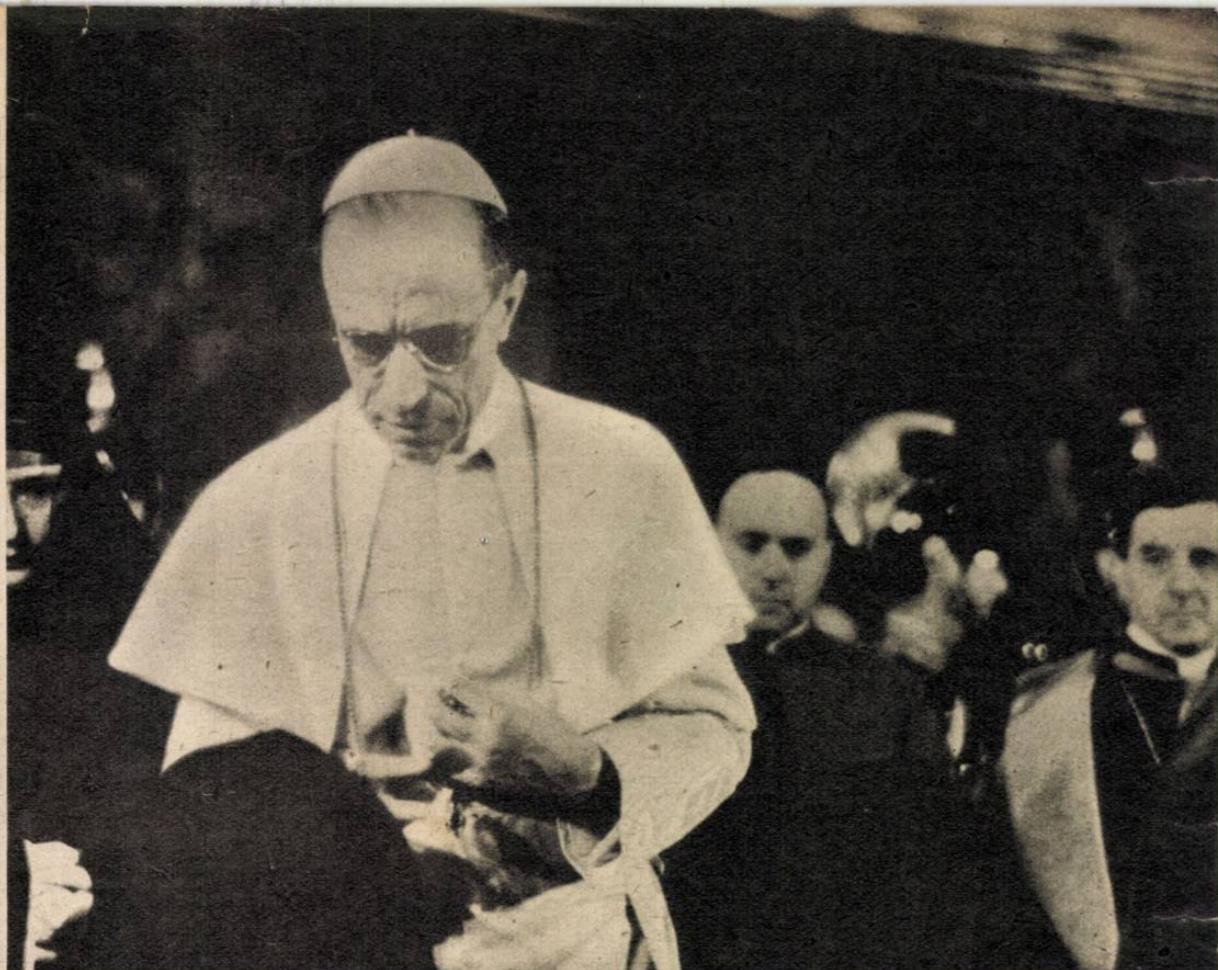
Jos: Tancurile „Tigru” părăsesc, unul după altul, hala de montaj a unei uzine uriașe de armament

În fiecare dimineață, de obicei între orele nouă, Cardinalul Maglione își părăsește spartamentul dela etajul întâiu al palatului apostolic care dă spre curtea Sfântului Damasc. Cardinalul urcă scara de marmură. La trecerea sa, elvețienii din garda pontificală îmbrăcați în costumele lor tradiționale dau onorul și salută cu halebardele pe preotul cu mantia purpurină, pe omul cel mai bine informat din lume, care se duce în audiență la șeful suprem al creștinătății.

Precedat de o anticameră în care se află ofițerii gărzii nobile, camerierul laic al săptămânii și camerierul eclesiastic al zilei, cabinetul de lucru al Sfântului Părinte este o vastă încăpere, situată la al doilea etaj al faimoaselor camere ale lui Rafael. Biroul Papei este așezat pe unul din pereții acestei încăperi, sub un vitrou prin care se strecoară lumina puternică a Pieții Sfântului Petru. În fața Cardinalului Maglione, ușa pătrată se deschide. Dincolo de cadrul ușii, cei din anticameră pot vedea o

CE SE PETRECE LA

siluetă albă și strălucirea unor ochii ascunși de lentile... Se mai poate zări și Crucifixul de pe birou... Ușa s'a închis. Papa a rămas singur cu cardinalul secretar de stat cu ministrul său de Afaceri Externe.

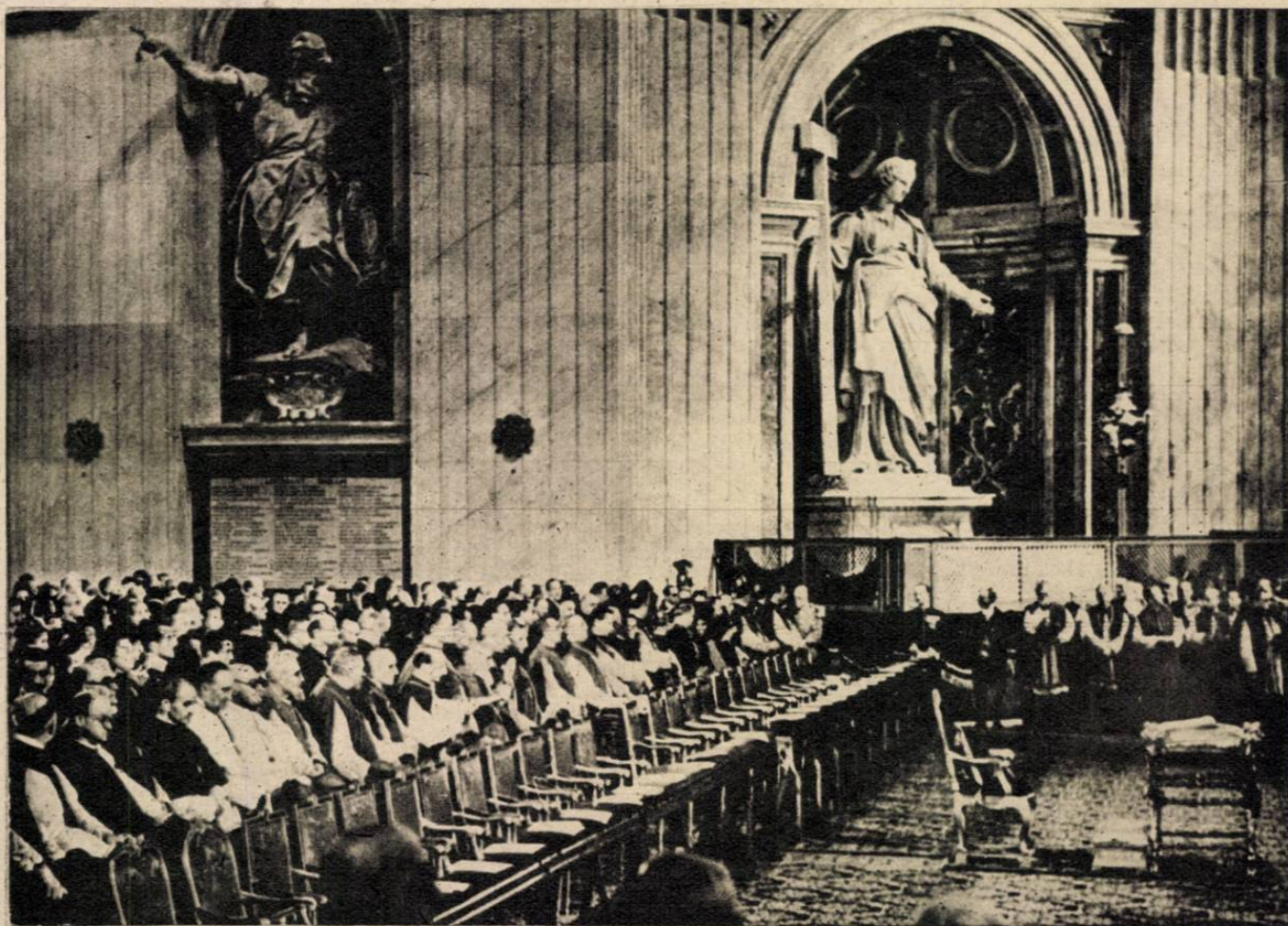
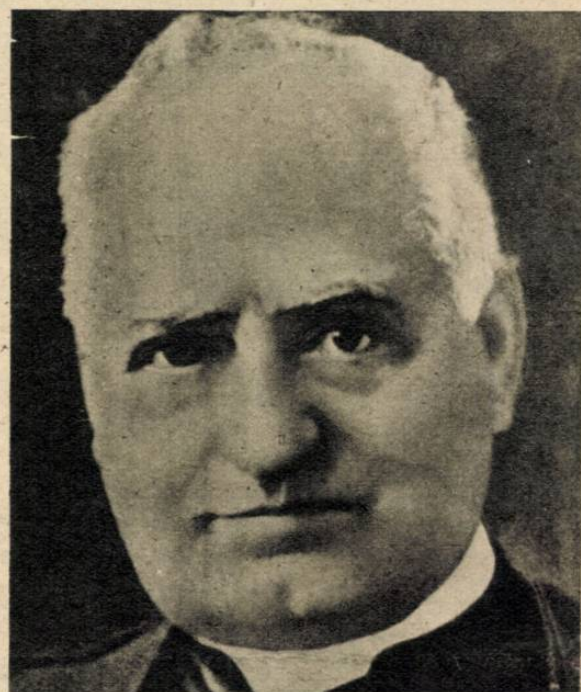
Până la ieșirea din audiență a Eminenței sale, camerierii și ofițerii din garda nobilă vor face plimbări de-a-lungul saloanelor imense împodobite de cei mai mari artiști ai Renașterii. În tot timpul audienței nu se aude nicio sonerie de telefon, niciun sgomot. Totul este cufundat într-o pace solemnă și melancolică. Sfântul Părinte studiază, împreună cu ministrul său secretar de Stat, dosarele numeroase ale fiecărei zile de muncă. Ei fac această treabă în cele mai bune condiții căci sunt oameni, dacă ni se îngăduie să spunem, de meserie. Se știe că înainte de a deveni șeful creștinătății catolice, Pius al XII-lea a fost secretarul de Stat al răposatului Papă de venerată

VATICAN

Papa Pius la audiențele de fiecare zi pe care le acordă credincioșilor săi

Dreapta: Cardinalul Maglione, omul cel mai informat din lume

amintire Pius al XII-lea. Cei doi diplomați, căliți printr-o experiență de decenii, pot studia cu mare atenție dar și cu cea mai mare eficiență numeroasele dosare ale nu mai puțin numeroasele probleme pe care Vaticanul trebuie să le soluționeze. Când această întrevvedere ia

Stânga: Vedere panoramică a cetății Vaticanului

Sus: Diplomați și Cardinali în sala marilor solemnități, așteptând sosirea Papei

sfârșit, Monseniorul Maglione se îndreaptă spre biroul său. Dacă împrejurările o dictează, el va reveni în cabinetul pontifical fără să aștepte audiența de a doua zi. Într'adevăr, cardinalul secretar de Stat are privilegiul unic de a putea fi la orice oră lângă Suveranul Pontif.

Și loviturile de teatru ale momentului istoric prin care trecem, pot să necesite o sporire a acestei activități diplomatice care va determina o și mai strânsă conlucrare între Papă și ministrul său de Stat. Diplomația pontificală al cărei șef este cardinalul Maglione, încoronează și la propriu și la figură

palatul apostolic. Serviciile Ministerului de Externe al Sfântului Scaun sunt instalate la etajul al treilea al stărilor lui Rafael. Birourile dau spre faimoasa galerie, odinioară deschise, astăzi acoperită cu sticlă pentru a apăra capod'operele trecutului. Pe pereți sunt atârinate hărțile lumii vechi și noi, decorație simbolică, amintind că puterea spirituală a Papilor se întinde asupra celor cinci continente.

Inghesuită într'un spațiu relativ strâmt pentru mărșă misiunii sale, diplomația centrală a Vaticanului a simțit lipsa unor spații mai mari în care enormele lucrări ale actualității să poată fi realizate în condiții de comoditate. Cunoșcând mai bine decât oricine lipsurile biurocrației vaticane, Sfântul Părinte a însărcinat pe arhitectul pontifical Galeazzo să ridice cu prudență peste glorioasele ziduri ale lui Bramante încă trei etaje, care a fost puse la dispoziția secretariatului.

Intr'adevăr, secretariatul Vaticanului posedă cele mai bogate și cele mai valoroase arhive dintre toate cele deținute de ministerele de externe ale diferitor țări. Multă vreme aceste arhive erau înghesuite într'un spațiu strâmt. Astăzi ele au fost eliberate. Secretariatul Vaticanului ocupă astăzi un spațiu de patru sute de metri pătrați, iar construcția sălilor constituc, în mijlocul străvechilor comori de artă, un triumf al modernismului arhitectonic.

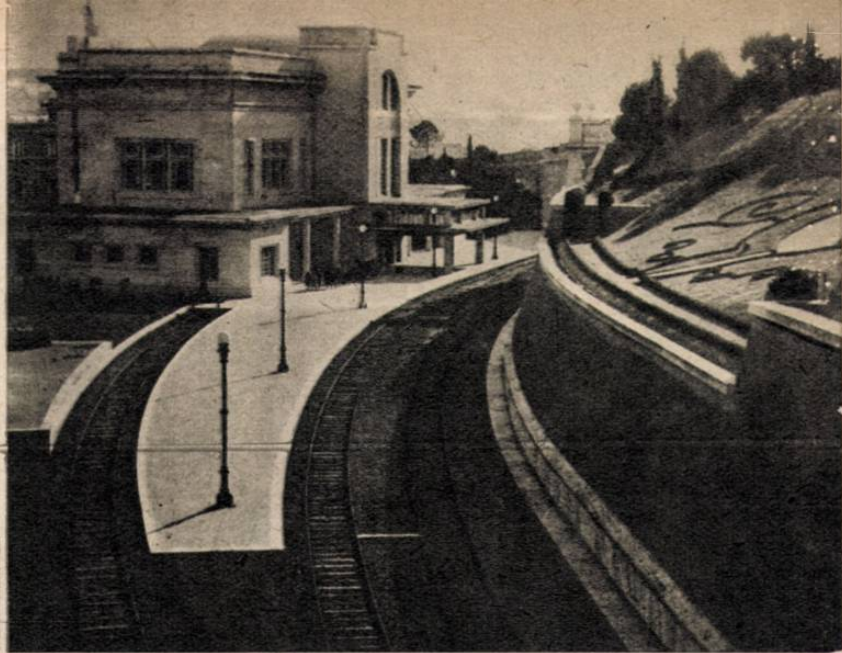
Nimic nu egalează simplitatea de care sunt înconjurați cei treizeci și opt de colaboratori ai cardinalului Maglione. Funcționarii Ministerului de Externe ai Vaticanului nu lucrează în săli comune, ci fiecare își are biroul său personal, mobilat cu simplitate, cu mobilă balonează și cu un crucifix care arată idealul acestor preoți al căror scop nu este decât „pacea creștină”. Secretariatul Vaticanului are trei secțiuni care satisfac necesitățile extrem, de complicate ale unui vast organism de muncă. Prima secțiune este aceea a afacerilor eclesiastice extraordinare, care se ocupă cu toate marile chestiuni ale diplomației vaticane. Această secție este un adevărat și uriaș punct de contact cu toate statele lumii, sau cu cea mai mare parte din ele.

Cei douăzeci de preoți care asigură bunul ei mers, reprezintă elita academiilor eclesiastice, aristocrația spirituală a acelei preoții romane, celebră prin înțelepciune și prudență.

A doua secțiune este aceea a Afacerilor eclesiastice ordinare și a cifrului. Ea este însărcinată cu rezolvarea afacerilor curente și cu soluționarea rapoartelor venite dela nunțiatuiri, care sunt ambasadele Sfântului Părinte în străinătate. Din epoca Renașterii, cifrul Vaticanului trece drept unul din cele mai bune. Șeful acestei secțiuni este Monseniorul Montini. În ierarhia secretariatului de Stat, monseniorul Montini vine imediat după cardinalul secretar de Stat pe care, de altfel, îl și înlocuiește la audiențele la Suveranul Pontif în zilele de Marți și de Vineri, când secretariatul de Stat este ocupat cu audiențele ambasadurilor.

A treia secțiune este cancelaria pontificală pe care o dirijează un cancelar asistat de șapte colaboratori. Tradiția vrea ca printre preoții care funcționează în aceste posturi de importanță mondială, să fie și câțiva laici aparținând la diverse națiuni. Cea de a treia secțiune a secretariatului de Stat este biroul de redactare și de caligrafie a deciziilor și „brefelor” sau documentelor pontificale. Spre deosebire de buletul pontifical, brefele sunt caligrafiate pe hârtie velină în loc de pergament. Aceste hârtii sunt împodobite cu un timbru care înfățișează inelul pescarului și chipul sfântului Petru, căruia Mântuitorul i-a spus: „Vei fi pescar de suflete!”

Precum vedeți, serviciile secretariatului de Stat, conduse de Cardinalul Maglione, sunt foarte simple, atât ca organizare

Sus: Gara Vaticanului

Stânga: Palatul Guvernatorului

În piața San Petru, unde Suveranul Pontif va apărea peste câteva minute la balcon și va binecuvânta mulțimea

cât și ca aspect exterior. Secretariatul de Stat, a cărui activitate strălucește peste întregul univers, se sprijină pe doi piloni: Papa și Cardinalul secretar. În afara Vaticanului, acest Minister de Afaceri Străine este reprezentat prin douăzeci de Nunțiatuiri și prin douăzeci de delegațiuni apostolice.

Se știe că nunțul Apostolic este decanul de drept al Corpului diplomatic din capitala unde este acreditat. În această calitate, Nunțul îndeplinește adesea misiunile cele mai neașteptate. Astfel, Monseniorul Valerio Valeri, fost nunțiu la București, actualmente acreditat la Vichy, are însărcinarea de a distribui diplomaților din capitala politică a Franței maresăului Pétain, bonurile care le dă drept la rațiile de benzină. Asta printre alte multe însărcinări dintre care unele de o mare importanță.

Șeful diplomației pontificale, cardinalul Maglione, s'a născut la 2 Martie 1877, exact la un an după venirea pe lume a actualului Suveran Pontif. El este originar din Caseria, Neapole, și s'a născut în sânul unei familii de catolici fervenți care număra opt copii. Monseniorul Maglione a fost botezat de fratele său preotul Mauriciu. De tânăr el simți vocația preoțească. După ce și-a luat trei doctorate și după ce a studiat problemele de drept internațional la școala nobililor eclesiastici, o lungă ucenicie la Secretariat l-a pregătit pentru misiuni exterioare. A fost nunțiu apostolic la Berna și apoi la Paris.

Acest italian cu ochi albaștri și cu o privire asemănătoare lacurilor din nord, este un profund cunoscător al celor mai subtile chestiuni diplomatice. Omul pe umerii căruia apasă cea mai aspră povară diplomatică, n'are nimic din trăsăturile obișnuite ale italienilor. Pielea feții sale e albă, ținuta sa e statuară, gestul său e măsurat, dicțiunea este limpede și glasul este potolit ca acela al înțelepților. Se spune că strămoșii Cardinalului secretar de Stat ar fi francezi refugiați în Italia.

(Continuare în pag. 14-a)

Stânga: Garda Elvețiană a Palatului Pontifical

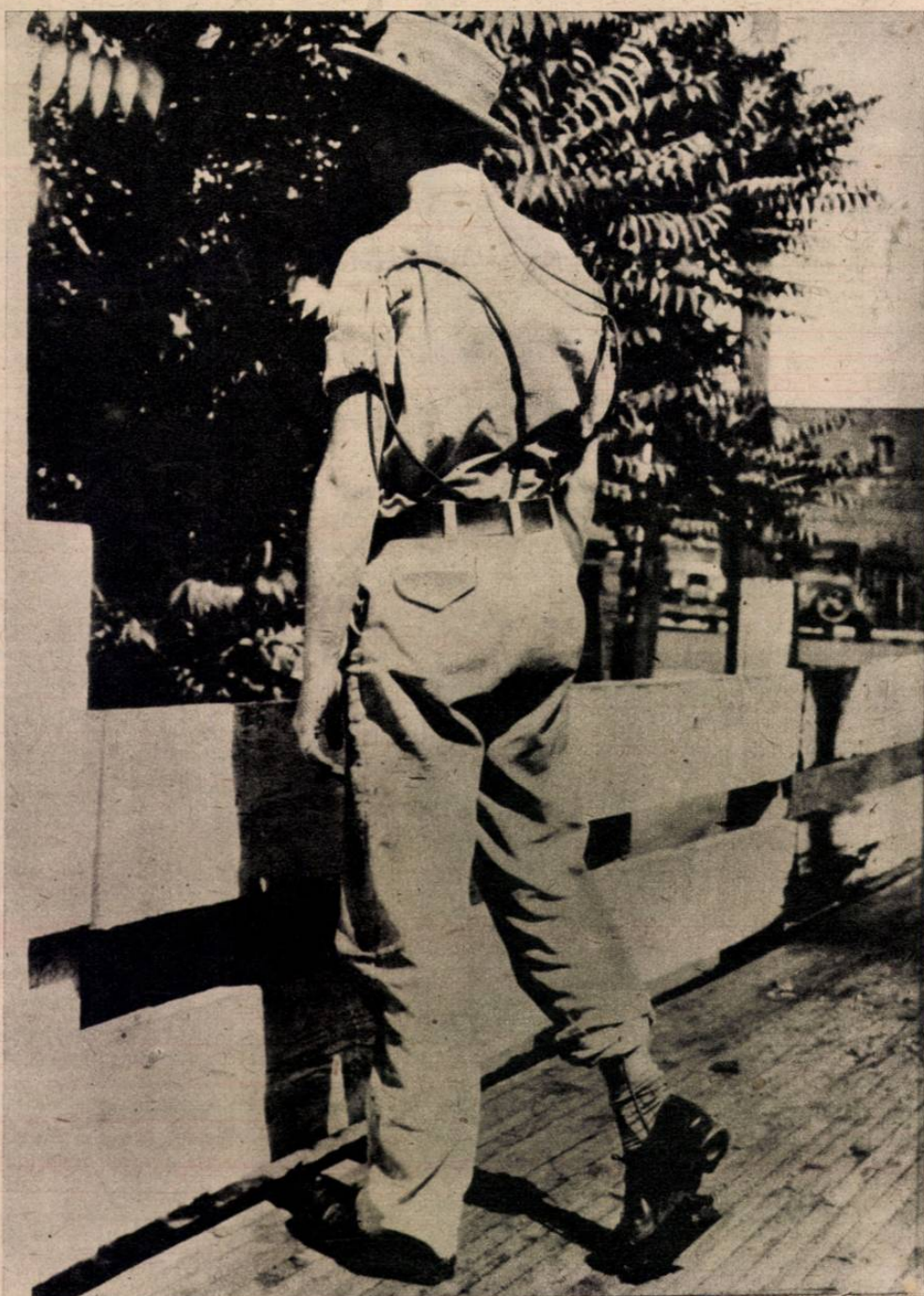

Papa Pius al XII-lea vizitând cartierele sinistrate după bombardarea Romei de către avioanele anglo-americane

Două aspecte dela debarcarea anglo-americanilor în Sicilia, debarcare care se știe că s'a făcut sub focul viu al armelor italo-germane, comportând pierderi considerabile

DIN TOATA LUMEA

Pentru răcorit pe căldurile caniculare, un spaniol a inventa un ventilator special al cărui efect se produce, între corp și îmbrăcăminte, prin simpla apăsare ai unui dispozitiv fixat în talpa pantofului

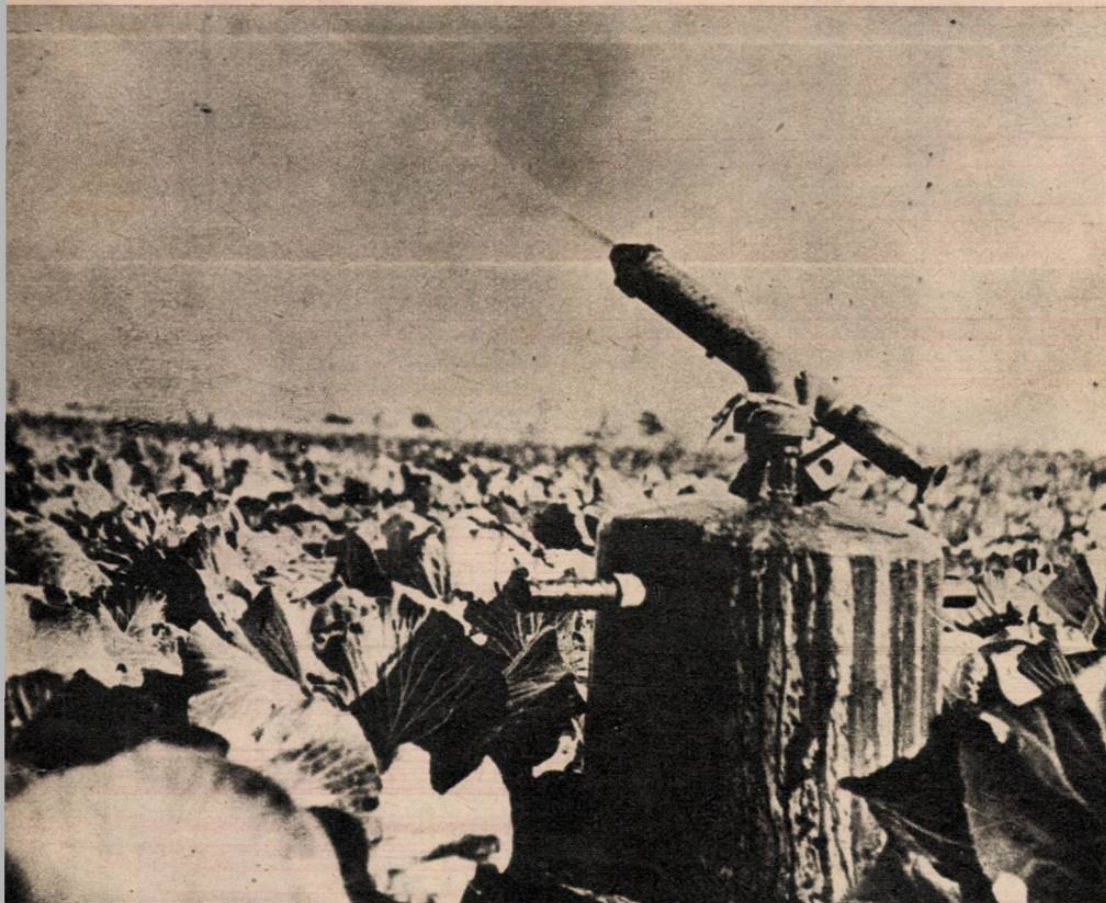
Acest câine a fost dresat pentru front. El transportă în fiecare zi sacul cu alimente dela bucătărie până la posturile cele mai avansate

Undeva în
Jos: Trup

In orele libere soldații germani din imediata apropiere a frontului cultivă pământul. Iată o grădină de zarzavat îngrijită cu ajutorul unei stropitori făcute dintr-o mitralieră capturată

Finlanda, soldați germani și finlandezi, înfrățiți prin lupta comună, se distrează laolaltă, în orele de repaus

Teatrului Flamand din Anvers care se află pentru o serie de reprezentații în Germania, unde repurtează mari succese

Tatăl și fiica s'au întâlnit pe front. El ca pompier, ea ca soră de caritate

Jos: Soldați germani împărțind hrană populației civile care s'a retras dela Orel odată cu trupele Reichului

Când vorbește președintele Salazar, care este un dușman aprig al bolșevismului, întreaga națiune portugheză ascultă la radio

PORTUGALIA, așezată la punctul cel mai vestic al Europei, este adeseori numită „fereastră Europei”. Astăzi această țară neutră prezintă un interes deosebit.

Portugalia este o țară foarte occidentală. O mândrie a portughezilor sunt căile lor ferate. Și într'adevăr trenurile portugheze sunt foarte moderne; trenul Lisabona — Porto, de pildă, se numără printre cele mai moderne mijloace de locomotie din lume. Vagoanele sunt construite din metal ușor și chiar clasa 3-a oferă călătorului tot confortul imaginabil.

Trenurile circulă fără restrângere, dar și în Portugalia se resimte mult lipsa de benzină, care este însă mai suportabilă decât concesiunile pe care ar trebui să le facă Statul pentru a-și procura carburanții necesari. Astfel se înțelege de ce pe Avenida da Liberdade, strada principală a Lisabonei, se poate vedea adeseori staționând un singur automobil.

Populația portugheză nu este indiferentă la marile evenimente ale zilelor noastre ci, dimpotrivă, ia parte cu adevărat temperament sudic. Astfel când s'au oficiat în capitala Portugaliei servicii religioase pentru victimele dela Katyn, bisericile erau arhipline, populația manifestându-și astfel indignarea față de uciderile în masă ale bolșevicilor. Portugalia ține foarte mult la situația ei de țară neutră. Când vorbește președintele Salazar, care este un dușman aprig al bolșevismului, întreaga națiune ascultă la radio declarațiile acestuia.

Intr'un moment dat Portugalia a fost invadată de către emigranții, îndeosebi evrei, din mai toate țările europene. Guvernul a știut să rezolve această

problemă periculoasă și grea luând evreilor orice posibilitate de a face afaceri. Astfel s'a pus la dispoziția emigranților evrei un orașel mic cu 7.000 de locuitori. Caldas de Rainha, situat la 10 km distanță de Lisabona. Nici un emigrant evreu nu poate părăsi orașelul fără o autorizație specială.

Un lucru foarte interesant la Lisabona este „războiul propa-

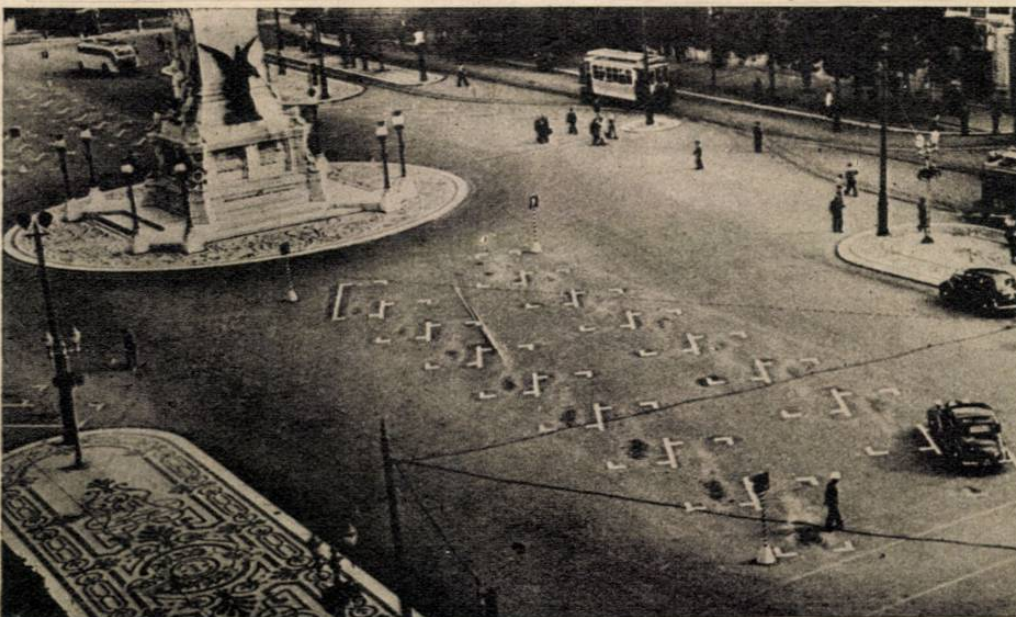
Stânga: Evreii nu pot părăsi decât cu autorizații speciale acest orașel, în care au fost concentrați

PORTUGALIA

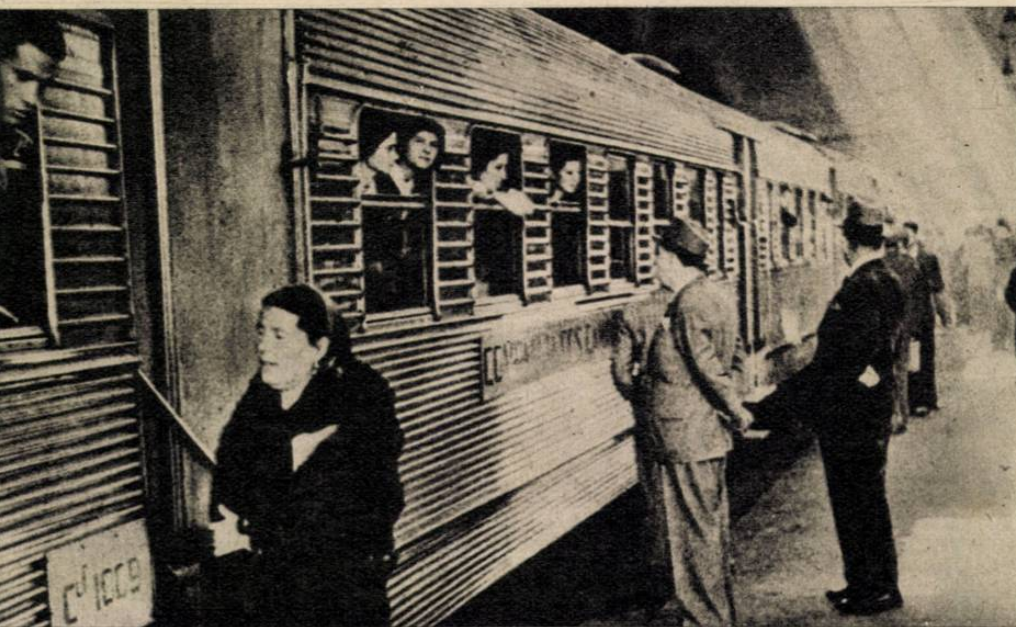
FEREASTRA EUROPEI

Participarea intensă a populației la serviciile religioase, oficiate în capitala Portugaliei pentru victimele dela Katyn, arată indignarea portughezilor față de uciderile în masă ale bolșevicilor

Un paznic și un singur automobil este tot ce poate prezenta marele loc de staționare pentru mașini de pe Avenida da Liberdade, strada principală a Lisabonei. Și aici se resimte lipsa de carburanți

Trenul Lisabona — Porto, unul dintre cele mai moderne trenuri din lume. Vagoanele sunt construite din metal ușor, și chiar clasa 3-a oferă tot confortul imaginabil

gandei prin afișe”. În celebra piață Rossie din Lisabona au loc cele mai violente discuții între elocutori cu adevărat sudici ai capitalei Portugaliei atunci când sosesc cele mai noi știri și ziare din țările beligerante. Librăriile și chioșcurile de ziare iau parte la aceste dispute. O vitrină prezintă un afiș impresionat tratând efectul bombardamentelor anglo-americane în contra populației civile. Nu departe, alt afiș arată pe fosta regină a Olandei la o paradă. Altă vitrină prezintă un afiș cu valul de apărare al continentului european, iar la 30 metri depărtare dai de afișul respectiv al propagandei adversare. Un alt afiș britanic se adresează populației, cerând pentru Royal Air Force aparate de fotografiat germane, Leica și Contax. Se garantează că acestea vor fi puse la dispoziția aviatorilor britanici și că se vor plăti prețuri foarte ridicate. Portughezul care privește în calitate de spectator neutru aceste afișe, va știe să judece just; căci ele grăiesc un limbaj destul de deslușit.

Noii arme AERIE

FOARTE sus, dincolo de norii cei mai apropiați, un mare avion de bombardament, unul dintre acele uriașe aparate care seamănă cu o locomotivă într'aripată, se îndreaptă spre obiectivul fixat. Echipajul poate fi sigur că până la acea înălțime nu vor ajunge proiectilele apărării antiaeriene.

Iată însă că un avion înzestrat cu o viteză extraordinară despică văzduhul și urcă dincolo de plafonul apărării antiaeriene. Urcă aproape în verticală. Depășește înălțimea bombardierului. De ce oare nu atacă așa cum se obișnuiește în asemenea împrejurări, cu mitralierele și cu armele de bord? Aparatul de vânătoare se află în sbor deasupra bombardierului. La un moment dat el se repede în picaj și dela o înălțime aproape stratosferică își aruncă proiectilele. Sunt bombe adevărate care explodează în aer înconjurând bombardierul inamic într'o plasă de fier și foc.

Noutatea celui de al patrulea an de războiu este acest tip de avion de vânătoare care poate ataca cu bombe avioanele de bombardament ale inamicului.

Vânătoarea încearcă să folosească împotriva avioanelor de bombardament cu sbor stratosferic, arma de care acestea din urmă se servesc la atacarea obiectivelor terestre: bombe.

Bineînțeles că aceste bombe antiaeriene sunt astfel construite încât fac explozie înainte de a ajunge la pământ și chiar la linia de plutire a aparatului inamic.

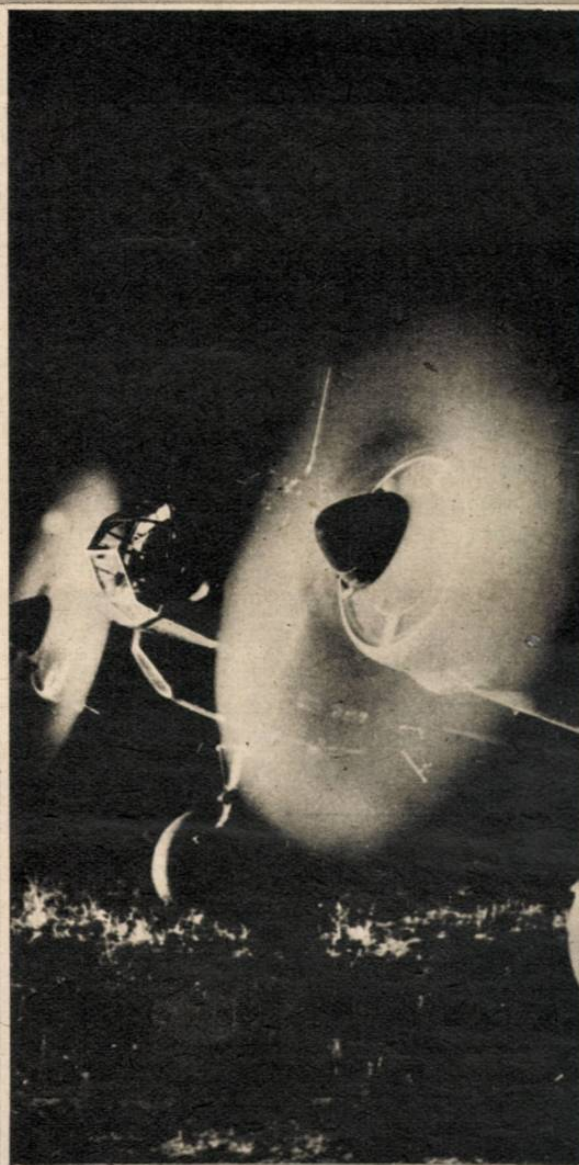
Când un asemenea avion întâlnește în calea sa un avion de bombardament inamic, soarta acestuia este pecetluită. Echipajul inamic nu are altă scăpare decât să se lanseze cu parașutele înainte de a fi ucis de exploziile proiectilelor.

Dar dacă vânătoarea are tendința de a folosi mijloacele de distrugere ale aviației de bombardament, adică proiectile cu efect sigur, în schimb avioanele de bombardament

au tendința de a rivaliza cu cele de vânătoare în privința vitezei, a supleței și a posibilităților de luptă în văzduh.

S'a pus chestiunea dacă construirea unor avioane de bombardament prea mari nu este de natură a provoca pierderi importante, care ar putea fi cruțate în folosirea avioanelor de bombardament de tip mijlociu. S'a spus anume că dacă dintr'un raid la inamic nu se mai întorc 25 de bombardiere super-grele, aceasta reprezintă o pierdere de 7 mil., 500.000 de ore de lucru, adică munca unui număr de 5.000 de muncitori, timp de 150 de zile. Se pune întrebarea dacă grupul de avioane pierdut a putut provoca inamicului pierderi echivalente. Gravele pierderi înregistrate de anglo-americani în diferitele lor raiduri deasupra centrelor germane și italiene și, acum în urmă, deasupra regiunii noastre petrolifere, reprezintă distrugerea a zeci de milioane de ore de muncă.

Se pare însă că inamicii Axei ignoră primejdia prin care trec în privința pierderilor înregistrate în Vestul și Sudul Europei și că vor continua cu atacurile teroriste. Fapt este că cu cât trece timpul, cu atât participarea avioanelor

Aparatul de vânătoare german pentru zborul de noapte e gata să decoleze

Aviatorii germani de pe coasta nordică a continentului s'au amuzat realizând o „balenă” aeriană...

de luptă și vânătoare la acțiunile de pe front și din dosul frontului este mai mare. Așa de pildă se spune că în timpul campaniei din Franța, armata Reichului realizase cea mai mare concentrare aviațică de pe vremea aceea, punând în luptă un număr de 1.500 de avioane.

Stânga: Aparat special de vânătoare pentru zborurile de noapte

Cele mai mari bombardiere aflate în serviciu sunt avionul englez Avro-Lancaster și avionul american „Liberator”. Cel mai recent avion de bombardament este cel german de tip Heinkel 117.

În timp ce avionul Lancaster are o lungime de 30 de metri, o greutate de 30 de tone, o putere de foc de 10 tunuri și forța de a deplasa 3 tone de bombe, avionul Heinkel, are chiar după părerea experților englezi, posibilitatea de a străbate în sbor stratosferic distanța Europa-America cu o cantitate de 500 de kilograme de bombe.

Un jurnalist italian a dat amănunte interesante privitoare la acest mare bombardier german. Pornind de pe un aerodrom de pe coasta Atlanticului, acest avion poate străbate distanța până la New-York în 40 de ore, consumând formidabila cantitate de patruzeci de tone de carburanți. Lucrul pare extraordinar dar este totuși o realitate. Bombardierul cu o rază de acțiune oceanică este o realitate și războiul aerian intercontinental poate izbucni oricând,

Căinele soldatului

ASISTĂM la războiul modern al motoarelor. Pe fronturi se aude continuu scrâșnitul blindatelor, zurețelul elicelor și țâcănitul armelor automate; motorul a devenit unul dintre cele mai importante ajutoare ale soldatului și a înlocuit, din ce în ce mai mult, animalele, chiar calul.

Deci, poate pare destul de curios în primul moment că cel mai fidel dintre animalele noastre domestice, câinele, însoțește încă pe soldat până în primele linii și chiar în cursul celor mai grele lupte. Atât în timp de pace cât și în timp de războiu, câinele are de împlinit misiuni importante, care-l fac indispensabil oamenilor. Câinele care prin mirosul său a devenit un ajutor prețios al poliției în timp de pace, în timp de războiu este un camarad indispensabil jandarmeriei armatei, în luptele contra partizanilor, saboteurilor și parașutiștilor. Câinii Saint Bernard, care au obținut un renume mondial în ce privește găsirea urmelor în zăpadă, sunt ajutori indispensabili pentru descoperirea răniților în vastele stepe ale Răsăritului. De asemenea câinele a devenit un animal de tracțiune indispensabil în zonele arctice, trăgând mici sănii și vehicule. De totdeauna câinele a fost un excelent tovarăș de joc și de dis-

Fidelul câine Saint Bernard parcurge vaste terenuri în căutarea răniților sau morților, anunțând, prin lătratul său pe sanitari

Mascota unei unități de aviație, care însoțește pe stăpânul său chiar în avion

Stânga: Acest „boxer” german aduce în fiecare zi, pe o mică sanie, mâncarea bolnavilor unui grup de aviației de pe frontul de Răsărit

Intre pace și războiu, între patrie și front, există multe legături: fidelul patrupeze care aduce soldatului atâtea servicii, este una dintre aceste legături.

Intr'o VARA

UN FILM DE MĂRE SUCCES
AL STUDIOŪRILOR
VIENEZE

INTR'O vară, doi tineri aflați în vilegiatură în Italia se cunosc și se îndrăgostesc unul de altul. Amândoi, când ajung prin împrejurimile Vienei, se despart pe neașteptate și se întâlnesc prin suprinde într-o localitate din vechea Austrie. Ea este o tânără artistă de teatru, cinstită și cu mari veleități, el e un tânăr de familie bună, un intelectual. Așa zisul fir dramatic este țesut de un văr al celui în cauză, mare curtezan, care caută să o cucerească pe artistă, (Winnie Markus). Spre durerea tânărului îndrăgostit (O. W. Fischer), Winnie Markus pare să aplece urechea momelilor baronului (Siegfried Breuer). O mătușe înțeleaptă (Hedwig Bleibteur) aranjează însă, în cele din urmă, lucrurile.

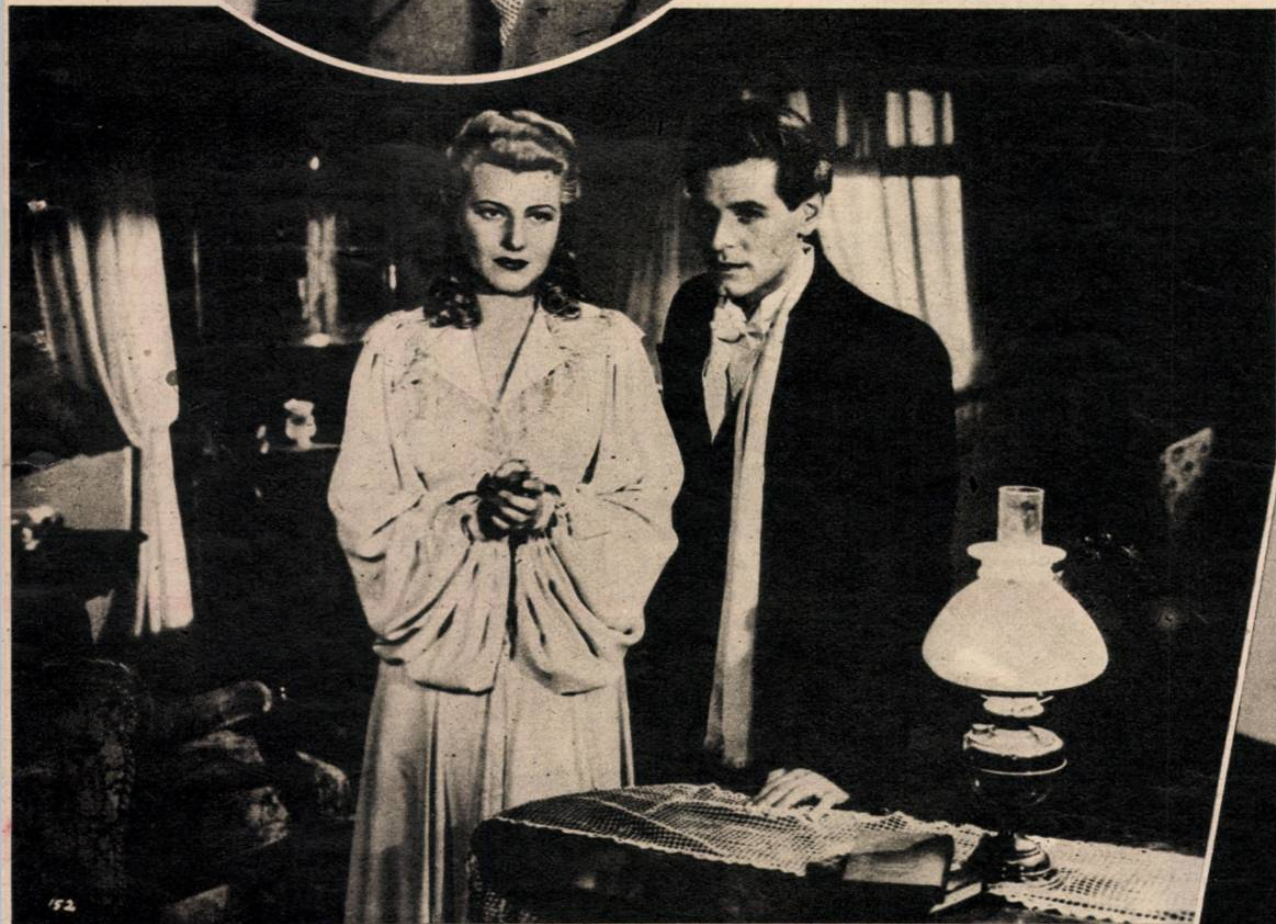
Pe lângă protagoniștii: Winnie Markus, Siegfried Breuer, O. W. Fischer și Hedwig Bleibteur mai ia parte directă la acțiune și Susi Nicoletti, Lotte Lang, Hens Olden etc. Regia se află în mâinile experimentatului Erich Engel și realizarea se datorește casei Wien-film.

Siegfried Breuer (Foto: Wien Film - O. C. R.)

Susi Nicoletti,
noua revelație
a studiourilor
vieneze (Foto:
Wien-Film
O. C. R.)

Winnie Markus și O. W. Fischer într-o scenă din filmul „Intr'o vară...” (Foto - Wien - Film - O. C. R.)

Dreapta: Winne Markus așa cum o vom vedea în noul ei film
(Foto: Wien - Film - O.C.R.)

**Dormi și visează,
DARMOL
lucrează**

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ

Contra pietrei de pe dinți

Singura
pastă de dinți conținând sare
naturală de Karlsbad

Solvolith

CE SE PETRECE LA VATICAN

(Urmare din pag. 7-a)

După ce Cardinalul secretar și-a terminat audiența de lucru la Suveranul Pontif, el începe să primească pe toți cei care, în trecere prin Vatican, străini sau diplomați, au vreo chestiune de interes general sau particular care ar putea fi rezolvată prin oficiile pontificale.

Audiențele se desfășoară într-o atmosferă de eleganță și părintească sollicitudine. Audiențele de după amiază sunt anunțate de ziarul „Osservatore Romano”, oficiul Vaticanului. Lumea întreagă poate afla că Secretariatul de Stat a primit pe cutare ministru sau ambasador. Dar în orele de seară, cardinalul primește oameni anonimi, care vin să transmită Papei mesajul sau strigătul de ajutor al unor suferinzi sau greu încercați. Ușile cardinalului Maglione și inima sa sunt deschise tuturor.

În decurs de patruzeci de ani, Vaticanul a avut numai trei secretari de Stat. Cardinalul spaniol, Merry del Val, născut la Londra dintr-o familie spaniolă, a devenit secretar de Stat în anul 1903, adică acum patruzeci de ani. Cardinalul Merry de Val era muzician și compozitor în orele libere. El este autorul unor „mote” remarcabile. A părăsit secretariatul în 1914 și a contribuit la redactarea tratatelor dela Latran.

Cardinalul Gasparri a venit la secretariat după o foarte scurtă sedere a cardinalului Ferrata. Despre cardinalul Gasparri s'a spus: „E o mână de catifea pe o mână de fier”. Monseniorul Gasparri avea aspectul unui preot

de țară ceea ce nu-l împiedeca să fie fin, delicat și foarte abil. A servit sub doi Papi: Benedict al XV-lea și Pius al XI-lea. Deoarece a funcționat ca profesor de drept canonic la catolici din Paris, avea obiceiul să spună că este parizian. Sfârșitul războiului trecut i-a adus o mare deziluzie; ar fi voit să reprezinte Vaticanul la negocierile de pace. Dar conferința dela Versailles a avut loc fără trimisul Papei.

Cardinalul Pacelli, urmașul cardinalului Gasparri în anul 1930 este actualul Papă Pius XII. Născut la Roma în 1876, ca fiu al avocatului consistorial și marchiz al Papei Pacelli. În tinerețe, Eugenio ar fi dorit să fie preot de țară dar a devenit diplomat datorită darurilor și studiilor sale speciale. Este primul secretar de stat care a traversat Oceanul. Când era copil, era slab, dar s'a fortificat prin cultură fizică. Vorbește și poate conferența în șapte limbi diferite. În 1935 a fost ales Papă la al treilea scrutin ceea ce este un fapt neobișnuit în istoria papalității.

Cardinalul Maglione ocupă deci funcția de secretar după câteva remarcabile personalități. Eminența sa este omul activ și optimist pe care greutățile momentului nu-l doboară. Acest soldat din slujba lui Iisus nădăjduiește că pacea va încorona străduințele sale și ale Sfântului Părinte.

Depunând o activitate impresionantă, Vaticanul va fi desigur prezent la discuțiile păcii, ale cărei principii au fost trasate în ultimele manifestări oratorice ale Papei.

TARSIA-BERLIN

**Extraordinar,
ce bine curăță LARA!**

Tamponul de vată vă dovedește cât de bine curăță LARA porii de orice impurități. Fumicarea plăcută ce o resimțiți vă demonstrează cât de adânc pătrunde LARA în pori, înfrumusețând tenul printr'un procedeu ce acționează din interior spre suprafață și făcându-l delicat și neted. LARA acoperă tenul cu un strat fin de protecție, care constituie o bază ideală pentru pudră. Numai pielea curată poate fi frumoasă!

LARA

noua denumire a cunoscutei loțiuni pentru față
SCHERK

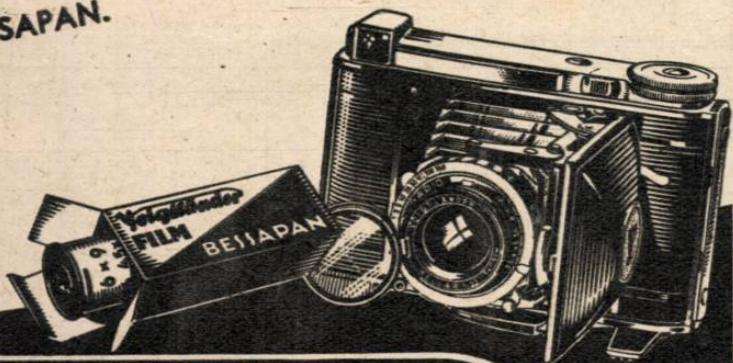
RG. a. 102

CARE E MAI MARE?

Vedeți, cum se poate înșela ochiul nostru;
In realitate ambele figuri sunt de aceeași mărime.
Un aparat fotografic Voigtländer nu se înșală nici
odată. In ochiul său optic putem avea toată încre-
derea. Așa dar, în cazul când ați cumpăra un aparat
fotografic, pentru ca fotografiile să vă facă o
plăcere cât mai mare, alegeți-vă dela început un
aparat Voigtländer și încărcați-l cu filmul de calitate
BESSAPAN.

Voigtländer

Pentru dinți

Să nu cereți
pur și simplu
„un tub de
pastădedinți”.
NUI Cereți
categorie
Chlorodont,
pastă de dinți
de calitate
pentru mic
și mare.

totdeauna la fel de bună!

Pasta de dinți
Chlorodont

~~800~~
400

O MARE INLESNIRE
pe care o face Loteria
de Stat:

PUTEȚI INTRA IN
JOC ACUM LA CL. II-a
TOT CU 400 LEI
AMANUNTE LA COLECTORI

Loteria de Stat

TRAGEREA CLASEI A 2-A ARE LOC LA
26 și 27 AUGUST 1943

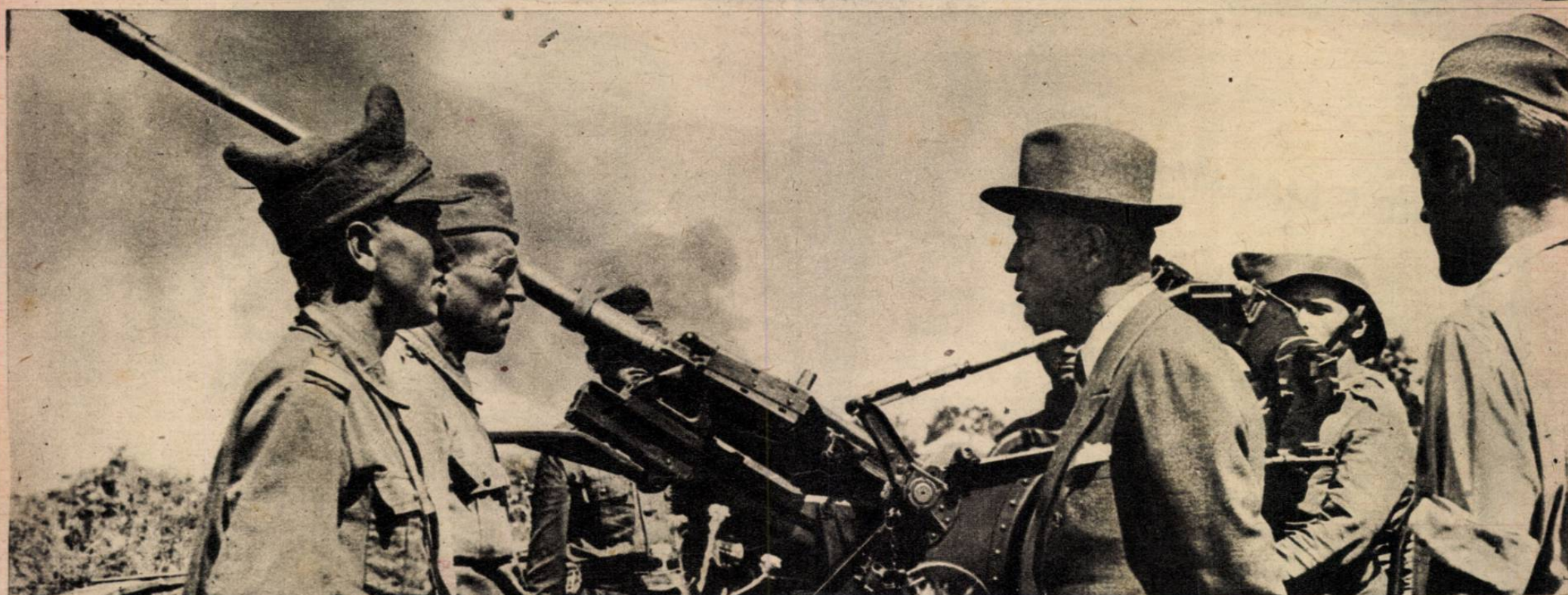

**Semnul
acesta**
trebuie să-l imprimați în memorie.

Pe drept cuvânt și-a câștigat o faimă mondială,
ca un simbol pentru rezistența maximă a culorilor.
Nu uitați niciodată acest lucru, când cumpărați stoffe
și pânzeturi și observați întotdeauna ca ele să aibe
eticheta Indanthren. Increderea D-voastră va fi răsplătită.

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN TARĂ

D. Mareșal Ion Antonescu inspectând una din bateriile A. C. A. dela Ploiești care o dovedit o precizie extraordinară în tirul
contra avioanelor inamice

D. Mareșal Antonescu stă de vorbă cu sinistrații din Ploiești, după atacul avioanelor inamice

Înmormântarea căpitanului aviator Ghica, unul dintre eroii căruia
camarazii de zbor și neamul întreg îi vor păstra o neștersă amintire

A. S. Arhiducesa Ileana și d. ministru Dr. P. Tomescu asistând la
solemnitatea inaugurării Taberei de Indrumare dela Păulești

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

9—15 SEPTEMBRIE 1943

Nº 866 — ANUL XVII

— 30 LEI —

REPORTAJ

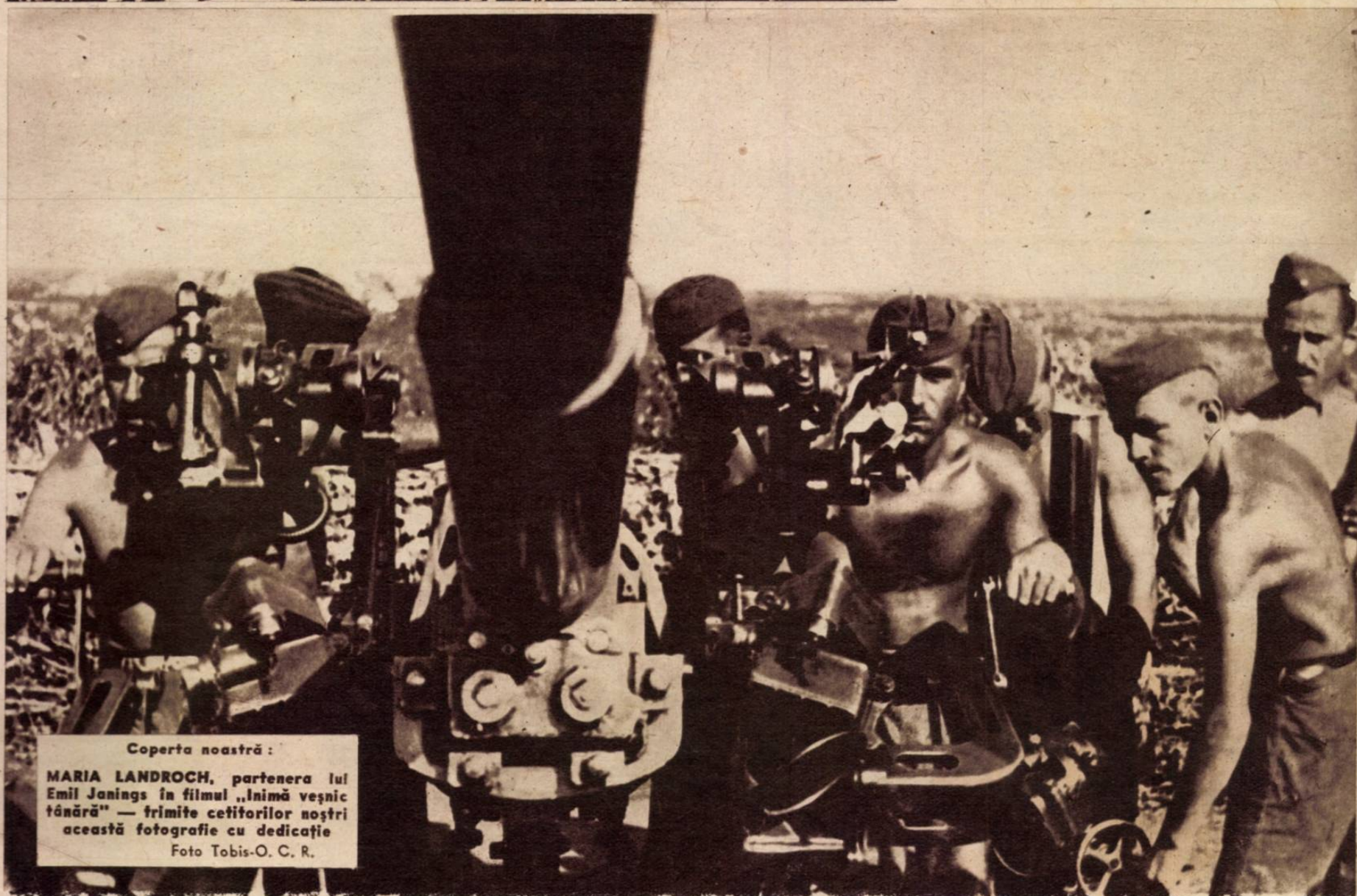
DE PE

FRONT

Stânga: (sus) „Mica”, temutul avion Stukas, va lovi din nou greu pe inamic cu încărcătura ce i se pune

Stânga: Oamenii unei patrule române din Cuban străbat o mlaștină cu fețele acoperite de măști speciale contra țăntarilor

Stânga: Teava unui tun greu A. A. urmărind ținta după elementele înregistrate prin aparatul central de ochire

Dreapta: Tunul anticar a intrat în acțiune pe frontul Cuban. Servanții urmăresc efectul

Coperta noastră :

MARIA LANDROCH, partenera lui Emil Janings în filmul „Inimă veșnic tânără” — trimite cititorilor noștri această fotografie cu dedicație

Foto Tobis-O. C. R.